

12. Afsnit

De sidste 10 år af Martinus fysiske liv, 1971 til 1981.

12.1 Kildematerialet.

Som kildemateriale til denne periode har vi tidskriftet Kosmos og bogen ”Martinus - som vi husker ham”. Herudover har vi Per Thorells manuskript som han kaldte ”Testamentet” med underteksten ”Optegnelser fra samtaler og samvær med Martinus, som ud fra sin kosmiske dybdeindsigt på kristent grundlag har manifesteret en kosmologisk verdenstolkning, der rummer livsmysteriets løsning og åbenbaring af menneskehedens evolutionære bestemmelse.” Dagbogsnotaterne omfatter perioden 1970 til 1981. Herudover har jeg fået oplysninger fra mennesker der har arbejdet for Sagen samt mennesker der i øvrigt har været i nær kontakt med Martinus i denne periode.

12.2 Erik Gerner Larsson genoptager sit arbejde med at skrive Kontaktbreve og Per Bruus Jensen må holde pause i sit arbejde som redaktør af Kosmos på grund af sygdom, 1971.

Med begyndelsen af 1971 er Erik Gerner Larsson blevet så rask at han kan genoptage sit arbejde med at skrive ”Kontaktbreve”. Gerner Larssons ”Kontaktbreve” indgår nu som et indslag i tidsskriftet Kosmos. Han benytter stadig samme brevhoved som dengang hvor Kontaktbrevene udkom som en selvstændig udsendelse til sine egne abonnenter.

I sit første brev i Kosmos nr. 1 1971 ser Gerner Larsson tilbage på sin sygdomsperiode og siger, at sådanne perioder ikke nødvendigvis er dårlige, idet man kommer til at revurdere sig selv, og får tid til

at se på sig selv i en ny belysning, som udvikler en. Han fortæller hermed, at han selv har oplevet noget positivt gennem sin sygdomsperiode.

I Kosmos nr. 1, 1971 meddeler Ib Schleicher at Per Bruus Jensen er blevet fritaget for sit arbejde som redaktør af Kosmos på grund af svigtende helbred. Man skønner, at det vil vare et halvt års tid før Bruus Jensen igen kan overtage sit arbejde.

Per Bruus Jensen vil dog stadig deltage i de opgaver vedrørende udgivelsen, der ikke kan løses rutinemæssigt. Bertil Ekstrøm som er beskæftiget i trykkeriet, og har været det i nogle år, vil modtage og disponere stoffet til bladet.

12.3 Man ønsker nu at læserne af Kosmos også skriver artikler til bladet, 1971.

Da man nu ser en risiko for, at der vil blive mangel på stof til bladet, opfordrer man læserne til at skrive artikler. Man opfordrer kraftigt læserne til at være med til at gøre bladet levende og interessant. Disse opfordringer skal forstås således, at det ikke alene gælder i Per Bruus Jensens sygeperiode, men at man også meget gerne ser at der kommer artikler fra læserne fremover. Dette er igen et tiltag der er udadvendt.

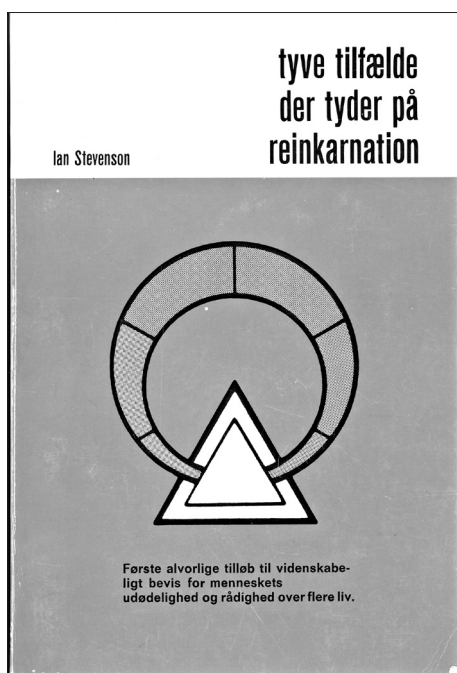
Som de foregående år skriver Martinus, Tage Buch, Mogens Møller, Sv. Å. Rossen og Inge Sørensen i Kosmos. Helmer Fogedgård skriver også en artikel i Kosmos nr. 3 om ”Stoffets gåde” hvor han, som det er typisk for ham, går ind og diskuterer problemstillingen på en ganske logisk måde. Benjamin Saxes

datter Vibeke Saxe skriver også et par artikler. Hun har også tidligere skrevet en artikel, i årgangen 1970.

Herudover skriver en del udefra kommende mennesker i Kosmos om forskellige emner.

Forlaget "Logos" som er relateret til Martinus kosmologi, har netop udgivet en oversættelse af en bog skrevet af professor Ian Stevenson. I bogen fortælles om 20 tilfælde der tyder på reinkarnation. Bogen er blevet oversat af Benjamin Saxe, og han får megen ros for den gode oversættelse.

Bogen der på dansk hedder: "Tyve tilfælde, der tyder på reinkarnation" er skrevet af den canadisk fødte psykiater, professor dr. med. Ian Stevenson ved University of Virginia School of Medicine. Han har arbejdet 10 år med at undersøge menneskers, især børns, erindring om tidligere liv. Han har mere end 1000 tilfælde der taler for reinkarnation, og heraf har han udvalgt 20 tilfælde til bogen. Originaludgaven er udgivet på engelsk i 1966 i USA. Benjamin Saxes oversættelse udkom i slutningen af 1970 og er på 408 sider. Saxe har oversat den vederlagsfrit på grund af bogens nære relation og relevans for forståelsen af Martinus kosmologi. Kosmos nr. 21, 1970. og Kosmos nr. 1, 1971.

12.1 - Ian Stevensons bog oversat af Benjamin Saxe. Udgivet på forlaget Logos 1970. - e

12.4 Det er nu 50 år siden Martinus fik kosmisk bevidsthed, 1971.

I anledning af 50 års dagen for det tidspunkt hvor Martinus fik kosmisk bevidsthed, den 24. marts 1921, skriver Tage Buch en artikel i Kosmos nr. 6 1971. Tage Buch siger, at selv om Martinus ikke ønsker at der skal markeres noget desangående, skriver han alligevel lidt. I artiklen vises et billede af Martinus fødested i Sindal og et billede af ejendommen Jagtvej 52 A på Nørrebro i København, hvor Martinus boede på 1. sal den 24. marts 1971.

12.5 Der knyttes en revisor til Institutet i begyndelsen af 1971.

Med Erik Gerner Larssons sygdom og svækkelse gennem længere tid (Gerner Larsson fik hjerteproblemer i 1965, var på rekreationsophold i Costa del Sol. Ved hjemkomsten flyttede han op i Villa Rosenberg i Klint og bor nu fast deroppe) bliver der nu behov for at knytte nye kræfter til instituttet, for at tage hånd om økonomien. Til dette arbejde har man valgt revisor Finn Bentzen.

12.6 Kosmos Ferieby sommeren 1971.

I Kosmos nr. 8 skriver Erik Gerner Larsson et brev hvor han meddeler, at Martinus, nu hvor han er blevet 80 år og hvor hans fysiske kræfter er begrænsede, vælger fortrinsvis at arbejde med afslutningen af sit store symbolværk. Han har derfor bedt Gerner Larsson om at overtage sine repræsentative rejser, og at holde mandagsforedragene i feriebyen, som ellers var dem Martinus plejede at holde.

Det betyder, at gæsterne i feriebyen ikke ser så meget til Martinus selv om han bor deroppe i sommerhalvåret. Martinus har derfor bestemt, at han vil holde et lille ugentligt "Gardenparty" på Villa Rosenberg, så gæsterne der kan få lejlighed til at mødes med ham.

Gerner Larsson siger, at man er kommet til at lægge lidt for meget beslag på gæsternes tid med undervisning og kurser, men at man nu vil holde alle eftermiddage fri til udflugter og lignende. Alle foredrag og kurser bliver derfor lagt på formiddage og om aftenen.

Feriebyens vegetariske pensionat har ikke været no-

gen stor succes. Pensionatet har i nogen tid givet underskud. Man vil fremover ikke bruge lønede medarbejdere, men frivillige har meldt sig til at sørge for bespisningen. Gerner Larsson står stadig for gartneriet, og han siger, at han vil være i stand til at producere så mange biodynamisk dyrkede grønsager at råvareproblemet vil være løst, for man kan trods alt ikke undvære pensionatet.

12.2 - Man hygger sig i solariet. - tb

12.3 - Martinus, Erik Gerner Larssons kone Birthe og Rolf Elving, Martinus elev. - tb

12.4 - Kaffebord i det fri. - tb

I Gerner Larssons sygeperiode har Laurits Hansen og hans kone aflastet Gerner Larsson meget med arbejdet i gartneriet, men de har nu måttet stoppe på grund af svigtende helbred, og Gerner Larsson spørger i sin artikel om der er et ægtepar der kunne være interesseret i at være med i dette arbejde.

For 6. gang i træk afholdtes der i 1971 en engelsk uge i juli måned. Der deltog 2 personer fra USA, 4 fra England, 1 fra Tyskland og 7 fra Holland. Herudover 40-50 danskere og svenskere. Kosmos nr. 17, 1971.

12.5 Martinus med gæster i Villa Rosenberg. Fra venstre Sysse Buch, Alvera Taylor, Edith Stauffer og Martinus. - tb

12.6 - Martinus med svenske gæster i Villa Rosenberg. - tb

12.7 - Garten party i Villa Rosenberg. Siddende til venstre for Martinus er Rolf Elving med det krøllede hår. Siddende til højre bag Martinus ses Willy Kuijper. Stående bag ved i hvid bluse Henny (Denker) Bøgedal. - vm

12.8 - Garten party i Villa Rosenberg. Siddende til venstre for Martinus ses Willy Kuijper. siddende læn- gere til venstre ses Rolf Elving med hånden til hovedet. Garden party bestod i, at når vejret var godt samledes man omkring Martinus i haven til Villa Rosenberg til en aftalt tid. Her kunne man stille spørgsmål til Martinus, og han fortolkede så sin kosmologi. - hb

12.7 Mogens Møller og Gerard Oude Groen på foredragstur til Holland i slutningen af marts 1971.

Mogens Møller var inviteret til at holde foredrag ved en kongres i Amsterdam i Holland. Kongressen afholdtes lørdag den 27. og søndag den 28. marts 1971. Det var en kongres arrangeret af teosoffer, antroposoffer, Sufi-bevægelsen, spiritualister, helsefolk og andre. Kongressen hed Geestelijk Réveil som betyder Åndelig opvågning. Instituttet havde fået indbydelsen via fru Dunnewolt som sammen med sin mand arbejder med Martinus kosmologi, og holder studiekredse om kosmologien i Holland. Familien Dunnewolt havde også arrangeret det således at Mogens Møller efter kongressen skulle holde to foredrag andre steder i Holland, inklusiv i Dunnewolts hjem.

Der var stor interesse for Martinus kosmologi på kongressen, og Gerard Oude Groen solgte bøger og uddelte brochurer.

Efter Kongressen, holdt Mogens Møller den 29. marts foredrag i Haag, og den 31. marts i Dunnewolts hjem, hvor der var samlet en gruppe interesserede der i forvejen havde kendskab til Martinus kosmologi gennem familien Dunnewolt. Kosmos nr. 9 og 11, 1971.

12.8 Martinus 81 års fødselsdag den 11. august 1971.

Dagen begyndte med at den faste stab samt nogle venner mødte op på Instituttet hvor Martinus bor, for at ønske ham tillykke. Selve festen blev holdt om aftenen i Ingeniørforeningens festsal, hvor godt 200 af Martinus og Sagens venner var samlede.

Mogens Møller var ordstyrer, og han startede med at holde sin fødselsdagstale til Martinus. Derefter talte Sigurd Westerlund fra Stockholm, og overbragte Martinus en pengegave fra Sagens svenske venner. Dernæst var det Sam Zinglersens tur til at tale og overbringe Martinus en pengegave fra Sagens danske venner. Ud over disse to gaver, strømmede der dagen igennem gaver og lykønskninger ind fra ind- og udland.

Martinus holdt derefter en tale hvor han takkede for de mange gaver og sagde, at årsagen til at han ikke mere holdt foredrag var, at han havde så travlt med at udarbejde den resterende del af sit store sym-

bolværk ”Det evige Verdensbillede”. Hans helbred kunne ikke klare begge dele. Han sagde, at han ikke regnede med at holde foredrag fremover.

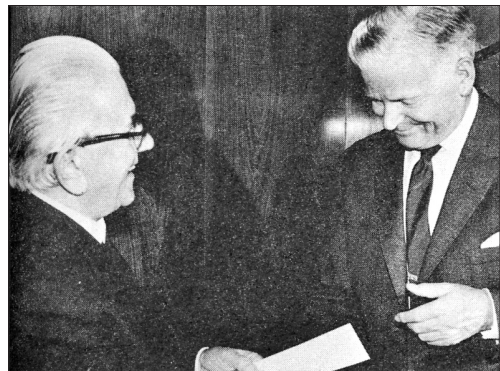
Han fortsatte med at fortælle at han var blevet klar over, at der var et behov for et kort overblik over hans verdensbillede (hans kosmologi). Han var derfor begyndt at skrive på en bog der skulle dække dette behov. Han beskrev i korte træk denne nye bogs indhold som han forestillede sig den skulle være. Det er første gang han omtaler sit sidste ufuldendte arbejde offentligt.

(Denne bog blev aldrig færdig. Han arbejdede på den i resten af sit liv, og ændrede hele tiden på dele af indholdet. Per Thorell samarbejdede med Martinus om projektet, idet han læste korrektur og renskrev Martinus manuskripter, samt indføjede små sproglige ændringer som han efterfølgende drøftede med Martinus. Martinus havde selv det egentlige manuskript som han havde udarbejdet, men jeg er i besiddelse af en kopi af det sidste renskrevne ufuldendte manuskript som Per Thorell havde renskrevet for Martinus. Jeg kommer nærmere ind på dette arbejde i 15. afsnit).

Efter Martinus tale fik Inge Sørensen ordet. Hun sagde, at da Martinus ikke kunne være i Kosmos Ferieby i sommer, ville hun vise Martinus nogle billeder deroppe fra. Hun viste derefter en serie smukke lysbilleder fra feriebyen, og bragte Martinus en hilsen fra mennesker deroppe.

Efter Inge Sørensen talte professor I. G. Hanne mann, og Miss. Lili Joseph fra Holland som oversætter Martinus bøger til hollandsk, og som netop havde afsluttet oversættelsen af symbolbogens første bind.

Foruden Miss. Lili Joseph fra Holland var der andre repræsentanter fra Holland, fra USA og England.

12.9 - Sam Zinglersen overrækker Martinus gaven fra Sagens venner i Danmark. - e

12.10 - Sigge Westerlund overrækker Martinus gaven fra Sagens venner i Sverige. - e

12.13 - Lili Joseph som oversætter Martinus bøger til hollandsk overbringer hilsener fra hollandske venner. - e

12.11 - Festsalen i Ingeniørforeningen hvor Martinus 81 års fødselsdag blev afholdt. - e

12.12 - Mogens Møller holdt hovedtalen til Martinus. - e

12.9 Tidsskriftet Kosmos 1972.

I årgang 1972 skriver Martinus en række artikler. Herudover skriver Tage Buch, Mogens Møller og Sv. Å. Rossen. Der er kun en enkelt artikel af Erik Gerner Larsson og Aage Hvolby..

Per Bruus-Jensen skriver ikke i denne årgang, men en ny elev af Martinus begynder at skrive. Det er Rolf Elving der kom til Martinus fra Sverige.

Rolf Elving er på dette tidspunkt 25 år. Han kom fra Gøteborg, og var elev hos Martinus i perioden 1970 til 1974. Han var medlem af Institutets råd fra 1979 til 1986, og altså indvalgt i rådet af Martinus. Efter Martinus død var han ansvarlig for Institutets undervisning i en periode fra 1983 til 1986.

Herudover er der flere udefra kommende skribenter, og der optrykkes stadig tegninger og vers af afdøde Paul Vermehren.

Med begyndelsen af Kosmos 1972 kommer en ny rubrik til syne i bladet. Den hedder "Fra mange steder og mange tider" og redigeres af Mogens Møller. Her tages stof ind som man finder i blade, bøger og tidsskrifter, og som har relevans i forhold til Martinus kosmologi.

12.10 Grethe Brinkhard (født Olsen) har 25 års jubilæum, 1972.

Den 2. januar 1972 har Grethe Brinkhard 25 års jubilæum som medarbejder ved Martinus Institut hvor hun har udført alt forefaldende kontorarbejde med stor trofasthed og dygtighed. Grethe Brinkhard og flere af hendes familie havde inden hun begyndte at arbejde for Martinus, været meget interesseret i Martinus kosmologi. Brinkhard havde i perioder før hun blev ansat, arbejdet ulønnet på Institutet i sin fritid. Kosmos nr. 2, 1972.

12.11 Kosmos Ferieby i Højsæsonen 1972.

Der var kommet positive henvendelser på opfordringen fra sidste år om hjælp til at drive den vegetariske restaurant Terrassen. Kirsten Heidemann og hendes broder Otto Iversen samt Dagmar Dahlgaard forestod nu alene serveringen, som ulønnede medhjælpere.

Højsæsonen startede med at skuespilleren Walt Rosenberg læste H. C. Andersens eventyr.

Den første uge holdt Erik Gerner Larsson en række kursus-foredrag og aftenforedrag. De efterfølgende to uger holdt Mogens Møller og Sv. Å. Rossen såvel foredrag som kurser.

I den sidste uge holdt Per Bruus-Jensen kursus-foredrag, spørgetimer og gruppearbejde med danske gæster.

Den sidste uge var som i tidligere år en international uge. Ib Schleicher og Henning Laug holdt fore-

12.14 - Martinus underviser Rolf Elving og Sysse Buch lytter. - tb

drag på esperanto og Mogens Møller, Sv. Å. Rossen, Benjamin Saxe og Tage Buch holdt foredrag på engelsk. Foruden de egentlig engelsksprogede tilhørere var der også såvel danske som svenske tilhørere. Der var i alt 45 gæster der kun talte engelsk. Gæsterne kom fra England, Holland, Tyskland og USA. Fra USA var der en gruppe på 13 personer fra High Point Foundation. Kosmos nr. 16, 1972.

12.15 - Martinus uddyber sin kosmologi. Det er typisk for ham at han bruger hænderne til at understrege det han siger. - tb

12.16 - I feriebyen ser vi her fra venstre Tage Buch, Mogens Møller og Svend Aage Rossen bagved. Foran fra venstre Sysse Buch og Edith Stauffer. - tb

12.17 - Martinus hilser på en af de udenlandske gæster. - tb

12.19 - Martinus og Rolf Elving ved garden party i Villa Rosenbergs have. - ew

12.18 - Martinus i samtale med Mogens Møller og en af de udenlandske gæster. - tb

12.20 - "Melle" med stok, sammen med udenlandske gæster. - tb

12.21 - Martinus og Rolf Elving holder garten party i Villa Rosenbergs have. - ew
 Det er ikke så overraskende at Martinus drager Rolf Elving mere aktivt ind i samtalerne. Som vi ser senere i bogen i (afsnit 12.19) udtalte Martinus i 1973 at Rolf Elving var den der skulle føre Sagen videre.

12.12 Martinus kører med nogle af sine venner op og besøger Sindal og sit fødehjem Moskildvad, 1972.

Martinus har gennem årene adskillige gange, når han var på foredragstur i Jylland, besøgt sit fødehjem Moskildvad. I 1972 kørte Martinus sammen

12.22 - Moskildvad som det ses i landskabet. - tb
 Vi skal erindre at Moskildvad er en sammenstilling af ordene "mose", "kilde", "vadested". Det passer godt med husets beliggenhed i landskabet.

med flere af sine nærmeste venner en tur op til nordjylland for endnu engang at se sin fødeegn og Moskildvad.

Martinus kørte ikke længere selv bil. Det holdt han op med omkring 1967 hvor han var 77 år og begyndte at få lidt problemer med synet.

Der findes ikke noget skriftligt om turen, men der findes en del billeder fra Tage Buch og Per Thorell. Det ser ud til at billederne som jeg viser stammer fra to forskellige besøg, et om foråret og et om sommeren.

12.23 - Ankomst til Moskildvad. - pt

12.28 - San Zinglersen og Richardt Seidelin ser på husets tilstand. - tb

12.29 - Sysse Buch ser på huset fra havesiden. - tb

12.30 - Martinus foran indkørslen til Christianshede hvor hans moder arbejdede som husbestyrerinde for godsejer Lars Larsen. - tb

12.24 - 12.25 - 12.26 og 12.27 er billeder fra Per Thorell. De er taget på den samme tur pt

12.13 Martinus 82 års fødselsdag den 11. august 1972.

Som sædvanlig mødtes Martinus med sine faste medarbejdere og bestyrelsen om formiddagen, til en lille sammenkomst på Institutet. Den egentlige festlighed gennemførtes, som i de sidste år, om aftenen i Ingeniørforeningens store festsal.

Til festen var der ca. 240 gæster. Det var som sædvanlig Sam Zinglersen der stod for det praktiske arrangement, og Mogens Møller var konferencier.

Mogens Møller holdt festtalen til Martinus, hvor han benyttede sig af en fin symbolik omkring sit budskab, der gik ud på, at enhver skulle medvirke med en indsats som vedkommende var udvalgt til, hverken mere eller mindre. Symbolsk beskrev han hvordan de enkelte musikere i et symfoniorkester kun skulle spille netop det de var bestemt til ifølge partituret, for at musikstykket kunne blive fuldendt. Der var ikke plads til at improvisere. Denne symbolik var en lille hentydning til at flere af Sagens venner gerne ville improvisere lidt for meget med hensyn til udbredelsen af Martinus kosmologi, og derfor var lidt for fremstormende.

Efter Mogens Møllers tale fik ingeniør Sigge Westerlund fra Stockholm og Sam Zinglersen ordet. De overbragte begge Martinus pengegaver indsamlet henholdsvis i Sverige og i Danmark. Et beløb der tilsammen var mellem 35 og 40.000 kr.

12.31 - 12.32 og 12.33 - billeder fra besøget på Christianshede. - tb

På billederne ses øverst Martinus og Sam Zinglersen. I midten Per Thorell, Sysse Buch og Richardt Seidelin samt Martinus. Nederst Martinus

Det skal her indskydes, at de pengegaver som Martinus har fået ved sine fødselsdage og ved andre lejligheder, ikke er bestemt for ham personligt, men er gaver der indgår som støtte til Sagen og udbredelsen af Martinus kosmologi, herunder hans litteratur. Martinus selv er en overordentlig beskeden og tilbageholdende person i økonomisk henseende. Han får naturligvis det fornødne til livets ophold, så som kost og logi samt daglige fornødenheder, men herudover har Martinus ingen behov. Denne indstilling forventer Martinus også i stor udstrækning af hans medarbejdere. De får derfor også kun det fornødne. Han forudsætter, at de alle arbejder for Sagen på en absolut uselvsk måde.

Efter gaveoverrækkelsen talte Martinus. Han takkede for de store gaver, og gjorde derefter rede for hvad han arbejdede med, nu hvor han ikke holdt foredrag. Han nævnte dog først de vanskeligheder som alderdommen medfører for hans arbejde.

Han arbejdede på symbolbogens fjerde bind, men holdt for øjeblikket en pause, idet han arbejdede på den nye bog (den ufuldendte bog), som han mener er meget vigtig for at skabe kontakt til menigmand, og som skal udgives på et kommercielt forlag for at komme ud til boghandlerne. Han kalder nu bogen ”Det tredje testamente”

Martinus beskrev kort afsnittene i bogen hvor kristendommen frigøres for de påhæftede fejltagelser og står helt rent. Martinus beskriver hvorledes hans kosmiske analyser i virkeligheden er en direkte fortsættelse af og fuldkommengørelse af kristendommen.

Det der dengang (altså på Kristi tid) var ”de kommende slægter”, er vor nutid, og de udtalelser, som Martinus henviser til i Det nye Testamente, er Mat. Kap. 16, 12 – 15, hvor der står: ”Jeg har endnu meget at sige eder, men I kunne ikke bære det nu. – Men når han, sandhedens ånd, kommer, skal han vejlede eder i hele sandheden; thi han skal ikke tale af sig selv, men hvad som helst han hører, skal han tale, og de kommende ting skal han forkynde eder. – Han skal herliggøre mig; thi han skal tage af mit og forkynde eder. – Alt hvad Faderen har, er mit; derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde eder”.

I sine afsluttende bemærkninger sagde Martinus: ”Dette er ikke mindre end kristendommens fuldkommengørelse – dette er fundamentet for en ny verdenskultur – og denne nye verdenskultur, det er den vi skaber her”. – Det er ”Kristi genkomst”. Men ”Kristi genkomst” er ikke en person, der viser sig i skyerne, det er Kristus-bevidstheden eller den kosmiske bevidstheds gradvise udvikling i flere og flere menneskers sind”.

Vi skal lægge mærke til det som jeg her har refereret af Martinus tale. Det han siger her, er udtryk for den klare opfattelse som han har.

Martinus er af den opfattelse at han af det guddommelige har fået til opgave, gennem sin kosmologi at videreføre Kristi arbejde her på jorden. Denne videreførelse sker ved at Martinus via sin kosmiske bevidsthed formulerer de kosmiske love på en sådan måde at de er forståelige med menneskers intelligens. Disse kosmiske love skal derfor i fremtiden ikke kun være baseret på tro, men på forståelse. En forståelse som mennesker kan komme til ved eftertanke og ved at efterprøve dele af disse love. Martinus har nu formået at givet sin kosmologi et så omfattende indhold, at den udgør en samlet helhed.

Vi husker, at Martinus allerede i sin tale ved sin fødselsdag i 1971 omtalte den bog han var begyndt at arbejde på. Bogen blev som tidligere nævnt aldrig færdig idet han var meget kritisk med hvad han skrev, og flere gange skiftede indstilling til hvordan teksten skulle benyttes. På et tidspunkt var han af den opfattelse at teksten skulle indgå i Livets bog.

Vi skal også lige være opmærksom på, at betegnelsen ”Det tredje testamente” senere blev fællestitlen for såvel de syv bind der tidligere havde titlen ”Livets bog”, og de fire symbolbind der først havde titlen ”Det evige verdensbillede”. Endvidere indgår bøgerne ”Logik” og ”Bisættelse” også under samme fællestitel.

Ud over det foran refererede sagde Martinus også, at han så det som en nødvendighed, at få fastlagt Institutets struktur og organisationsform på en sådan måde, at man var forberedt til at klare de fremtidige kraftigt forøgede opgaver der ville vise sig med den voksende interesse for Martinus kosmologi.

Martinus havde også arbejdet på at fremstille nye symboler, som han nu havde fået affotograferet til lysbilleder. Han viste lysbilleder af flere af de nye symboler. Et der viser narkotika og andre giftstoffers skadelige og nedbrydende virkning. Et symbol om de forskellige former for føde, fra animalsk ernæring over vegetarisk ernæring til den endelige ”lufternæring”. En ernæringsform som først kan træde i kraft når vi når frem til det egentlige menneskerige hvor vi kan materialisere os og dematerialisere os efter ønske.

Et symbol der viser opholdet i de åndelige verdener mellem de enkelte inkarnationer. Et der viser jordklodens forskellige udviklingsstadier som et levende væsen. Det sidste symbol han viste beskrev strukturen for Institutets virksomhed. Et symbol der kunne danne grundlag for opbygningen af den fuldkomne organisationsform.

Til slut fortalte Martinus at ”Martinus Åndsvidenskabelige Institut” havde fået en testamentarisk gave, et fredet område ved Lidingø nær Stockholm, af en svensk dame. Området skal overgå til Institutet når ejeren har forladt det fysiske plan. På området bor allerede flere af Sagens venner, og der er indrettet en lille foredragssal hvor der holdes kurser i Martinus kosmologi. Martinus viste lysbilleder af området, som han selv havde taget. Den svenske dame der omtales er folkeskolelærerinde Sigbritt

Terner. Hun købte området i 1952 og ”Kosmos Studiehjem” blev oprettet på arealet.

Ud over de nævnte talere, talte Sv. Å. Rossen og Miss. Lili Joseph fra Holland som oversætter Martinus bøger til Hollandsk.

Rolf Elving talte også. Han er i øjeblikket Martinus elev, ligesom Erik Gerner Larsson og Per Bruus-Jensen tidligere har været det. Martinus er af den opfattelse at han er repræsentant for den unge nye generation der interesserer sig for Martinus kosmologi. Kosmos nr. 17, 1972.

12.14 Mogens Møller og Gerard Oude Groen deltager i kongres i Vestberlin, september 1972.

Mogens Møller og Gerard Oude Groen var igen i 1972 inviteret til den internationale esoteriske kongres i Vestberlin. Mogens Møller holdt foredrag for 200 tilhørere den 26. september. Oude Groen passede lysbilledapparatet, og solgte Martinus litteratur på kongressen. Der var stor interesse for Martinus kosmologi, også blandt de unge tilhørere. Kosmos nr. 21, 1972.

12.15 Foredrag og kurser i Danmark i vinterhalvåret 1972/73.

Arbejdet med foredrag og kurser i Danmark i vinterhalvåret 1972/73 omtales af Mogens Møller i Kosmos nr. 1 1973.

Mogens Møller begynder med at sige, at der sikkert er mange af Sagens venner og interesserede der synes at det går for langsomt med udbredelsen af kendskabet til Martinus kosmologi, og der er måske også nogle af Sagens medarbejdere der har denne opfattelse (man skal huske Mogens Møllers tale ved Martinus 82 års fødselsdag).

Hertil siger han, at Martinus aldrig har haft hastværk med udbredelse af kosmologien. Han siger at Martinus tidsregning er forsynets tid, Guds tid, og at Martinus ved, at tiden nærmer sig, hvor kendskabet til hans verdensbillede roligt og støt vil brede sig mere og mere både her hjemme og ude omkring i verden, men det skal ikke forceres frem. Det har været og er stadig vigtigt, at Martinus får fred og ro til at fuldføre sit store livsværk ved at få nedskrevet sin kosmologi så den er tilgængelig for eftertiden på

tryk, og Martinus har hidtil nærmest haft optimale forhold.

Martinus har med flid undgået den store offentlige omtale af sine analyser, eller hvis man kan sige det sådan, altid holdt en lav profil, og kun ladet udviklingen ske ved mund til mund metoden, men trods alt, har Sagen udviklet sig støt og sikkert, såvel i Danmark som i udlandet. Man kan dog sige, at Sagens udbredelse i Indien er blevet bremsede, da de bedste støtter for udbredelsen derovre er døde, og at der ikke har været nogen der kunne overtage arbejdet.

Mogens Møller skriver, at den foredragsrække som Sv. Å. Rossen har holdt i ”Borgernes hus” i København, og som var arrangeret under Folkeligt Oplysnings Forbund, og annonceret i deres program, har været meget populær og velbesøgt. Dette er en ny aktivitet. Herudover er der naturligvis de faste foredrag og aktiviteter på Institutet.

Endvidere har man nu fået væsentlig bedre lokaler til de faste studiekredse i provinsen. Det drejer sig om studiekredsene i byerne Odense, Kolding, Esbjerg, Århus, Herning, Skive, Ålborg og Helsingør. Herudover arrangeres der mange steder mindre sammenkomster, med henblik på i små grupper at studere Martinus kosmologi. Kosmos nr. 1, 1973.

12.16 Erik Gerner Larsson dør den 4. januar 1973.

Dette for venligst at meddele, at Martinus medarbejder igennem ca. 43 år, Erik Gerner Larsson, døde den 4. ds.

Gerner Larsson har igennem disse mange år givet hele sit liv, begavelse og arbejdskraft i vor missions og sags tjeneste, først som sekretær, studiekredsleder og foredragsholder, senere som medskaber og leder af Kosmos Ferieby.

Hans begravelse vil forme sig som en mindehøjtidelighed, der vil blive afholdt i foredragssalen i Kosmos Ferieby, lørdag den 13/1 kl. 12, 30. Derefter føres hans bære i bilproceSSION til Højby Kirke, hvor jordfæstelsen vil finde sted kl. 14, 00.

Vi skal også her meddele, at det var Gerner Larssons ønske, at de af hans venner, der eventuelt havde tænkt at give krans eller blomster til hans bære, i stedet for gav beløbet til gavn og støtte for Feriebyens mission og dermed til glæde for dens gæster.

Med venlig hilsen
Martinus Institut den 7/1 1973.
Martinus

12.34 - Meddelelse om Erik Gerner Larssons død.

Den 7. januar 1973 udsender Martinus en meddelelse om at hans medarbejder gennem 43 år Erik Gerner Larsson er død den 4. januar. Meddelelsen ses på foregående side.

Om selve mindehøjtideligheden fortæller Tage Buch i Kosmos nr. 2, 1973.

Mange af Sagens og Gerner Larssons venner var kommet til Kosmos Ferieby for at deltage i mindehøjtideligheden i foredragssalen, og for at følge ham det sidste stykke vej til Højby kirkegård, hvor Gerner Larsson blev begravet. Foredragssalen var fyldt til sidste plads, og kisten var dækket af feriebyens ældste flag, som Gerner Larsson selv havde ønsket det, fordi dette flag rummer så mange minder for ham fra de mange år der er gået siden han for første gang hejste det over Feriebyen.

Mogens Møller holdt hovedtalen i foredragssalen og nævnte, at Gerner Larsson for 6 måneder siden havde holdt sit sidste foredrag i denne foredragssal. Mogens Møller bragte derefter en hilsen fra Martinus, idet han sagde:

”Allerførst skal jeg bringe en hilsen til jer alle her i salen fra Martinus. Det var indtil i går Martinus hensigt at være tilstede her og med egne ord bringe sit bidrag til denne mindehøjtidelighed for Erik Gerner Larsson, som i 43 år har givet hele sit liv, sin begavelse og sin arbejdskraft til Martinus sag”.

Mogens Møller forklarede derefter ganske kort, at Martinus havde set sig nødsaget til at blive hjemme på grund af en midlertidig lidelse i det ene ben. Han beklagede sit fravær, men ville skrive en artikel i Kosmos, og der bringe sine mindeord om Erik Gerner Larsson. Mogens Møller fortsatte så:

”Men han bad mig sige, at han i tankerne er med os her og med Birthe (Gerner Larssons kone) og han i tankerne er koncentreret i mindet om Gerner Larssons gode gerninger for Martinus arbejde og mission. For netop en måned siden talte Gerner Larsson for sidste gang offentligt – det var ved en begravelse – og da læste Gerner Larsson et uddrag af Martinus lille bog ”Blade af Guds billedbog””.

Mogens Møller havde drøftet mindehøjtidelighedens forløb med Birthe Gerner Larsson, og de var blevet enige om, at det ville være naturligt at læse det samme lille afsnit her ved Gerner Larssons begravelse.

Dette afsnit blev herefter læst op. Mogens Møller fortsatte derefter med at tale om den indsats Gerner Larsson havde ydet for Sagen, hans mange gode artikler og foredrag, samt den store indsats han havde gjort i forbindelsen med opbygningen af Kosmos Ferieby.

Herefter talte professor I. G. Hannemann, Afdelingschef Eigil Hansen, ingeniør Sigurd (Sigge) Westerlund, Stockholm, forstander Sv. Å. Rossen og ingeniør Gustav Björdal, Malmø.

Ledsaget af orgeltoner af Bach blev kisten båret ud af Gerner Larssons søn Kim og nære venner. Man kørte i en kilometerlang bilkortege til Højby kirke hvor kisten blev sænket ned i graven idet Mogens Møller sagde:

”Nu giver du det legeme tilbage til jorden, som du har lånt af jorden”

hvorefter han bad Fadervor. Det var ikke nogen tyngende eller sorgfyldt højtidelighed der holdtes for Gerner Larsson. Dette skal ses i lyset af, at alle de tilstedeværende var rodfæstet i den tanke, at døden ikke er nogen realitet, men det evigt levende væsens frigørelse fra en opslidt organisme, og at døden derfor ikke er et farvel, men som Mogens Møller udtrykte det, et farvel så længe.

Man skal være opmærksom på, at med visheden om at reinkarnation er en realitet, er det ikke den samme form for sorg og afmagt man føler. Det er kun et dybt savn af en man holdt af, set i lyset af den naturlige skiften mellem det fysiske og det ikke fysiske plan.

Lærer Verner Mogensen fra Århus skrev et lille erindringsbillede fra Erik Gerner Larssons begravelse som han deltog i. Dette erindringsbillede indgår som en del af en større tekst hvor han skriver om sine oplevelser i Kosmos Ferieby. Jeg har bragt

størstedelen i 5. afsnit her i bogen. Han meddeler her sin opfattelse af Gerner Larsson samt sin specielle oplevelse ved Gerner Larssons begravelse:

Erik Gerner Larsson mindes jeg med stor glæde. Hans arbejdsindsats var formidabel, ikke blot som planlægger og allestedsnærværende problemløser, som skaber af gartneriet, som skribent og livfuld foredragsholder. Som variation i de daglige foredrag havde han dagen i forvejen opfordret deltagerne til at nedskrive eventuelle spørgsmål på en seddel. Gerner tog så ved indgangen imod papirlapperne. På få minutter fik han arrangeret rækkefølgen, ikke ulig rutinerede kortspillere. Umiddelbart efter gik han så på podiet og holdt et regulært foredrag med tydelig rød tråd igennem, og ved slutningen havde alle spørgere fået svar. En sand oratorisk præstation.

Gerner Larsson var i sine sidste leveår mærket af hjerteproblemer. Han døde i 1973. I forbindelse med hans bisættelse havde jeg en lille oplevelse, der gjorde varigt indtryk på mig. Jeg ville tage nogle billeder under forløbet. Efter mindetalerne i foredragssalen skyndte jeg mig med mit kamera at tage opstilling ud for flagstangen med "vort" smukke flag vajende på halv stang, parat til at trykke på udløserknappen, når bilkortegen med rustvognen i spidsen kom kørende forbi på vej mod Højby kirkegård. Vejret var gråt, koldt og fugtigt. Alle husene var mennesketomme her uden for sæsonen. Ikke en vind rørte sig, så til min skuffelse hang flaget totalt slap ned, mens jeg utålmodigt ventede på den lange række af biler. Endelig nærmede de sig. Tro mig, umiddelbart før rustvognen skulle passere forbi den store flagstang, foldede flaget sig ud et sekund eller to. Jeg nåede netop at få trykket på knappen, desværre fik jeg ingen af bilerne med på billedet. - Jeg blev stående i nogen tid for at se, om et nyt vindpust ville sætte liv i flaget, men der kom ikke antydning af bevægelse i det. Var det en sidste hilsen til Feriekoloniens grundlægger - eller ren tilfældighed? Svaret blaffer i vinden.

Vi ser efterfølgende Verner Mogensens billeder fra begravelsen.

12.35 - Sagens flag på halv stang ved Erik Gerner Larssons begravelse. Fotograferet af Verner Mogensen som han beskriver det. - vm

12.35 - Højby kirke (nyere foto). - e

12.36 - Kisten bæres til graven. - vm

12.37 og 12.38 - Sagens flag tages af kisten og kisten sænkes ned. - vm

12.39 - Gravstenen med Stjernesymbolet. - e

Erik Gerner Larsson skrev i 1972 en artikel til et tysk tidsskrift "Der Vegetarier". Denne artikel er oversat til dansk og har titlen "Tanker om døden". I denne artikel beskriver Gerner Larsson hvordan han ser på døden. Den danske version af artiklen er trykt i Kosmos nr.2, 1973 og gengives her i sin fulde ordlyd da den giver et godt indtryk af Gerner Larssons opfattelse af døden.

Tanker om døden

Af Erik Gerner Larsson

Nedenstående artikel af Gerner Larsson stod i det tyske tidsskrift "Der Vegetarier" hæfte 11, november 1972. Ved mindehøjtideligheden for Gerner den 13. januar citerede Mogens Møller hovedindholdet af artiklen, som vi her bringer i sin helhed.

Jo ældre man bliver, desto oftere bortriver døden en af ens venner. Afstanden mellem meddelelserne om, at nu er denne, nu er hin gået bort, bliver stadig kortere. Hver gang konstaterer man, at den plads, som dette menneske har efterladt, ikke kan udfyldes af nogen anden. Men der sker også noget vidunderligt, noget meget smukt og positivt. I hvert tilfælde oplever jeg, når en kær ven er gået bort, og den umiddelbare smerte har fortabt sig; at en dyb følelse af, at denne ven ligesom igen er indtrådt i mit liv, breder sig i mit indre. Nu er det blot på en anden måde, thi nu ved han for at sige det med digteren Tom Kristensens ord "bag lukkede øjenlåg, hvad enhver, som er gået derhen, må vide"! Det, som han nu ved, er jo, netop det, hvorefter De og jeg har stræbt et helt liv med større eller mindre resultat, nemlig at blive bevidst i dette, at døden er en illusion! Så længe vi ikke er dagsbevidst i vor egen absolutte udødelighed, må døden nødvendigvis være vor fjende. Men man kan behandle en fjende på to helt forskellige måder. Man kan vende ham ryggen, man kan vægre sig ved at se ham og ved at tænke på ham. Men gør man det, er han kun en mur, der bliver stående. Går man den modsatte vej og anerkender hans eksistens, undersøger hans væsen og gør ham til et positivt problem, så kommer han til at betyde fortsat vækst og udvikling. Vi lærer ofte mere af vore fjender end af vore venner, mere af dem, vi befinder os i modsætningsforhold til, end af dem, vi er på bølgelængde med.

Sådan er det også med døden. Vi kan trænge så dybt ind i dens natur og væsen, at følelsen af fjendskab ophører og bliver afløst af en helt ny, sympatisk følelse. Går man denne

vej og den har jeg gået hele mit liv så sker det, at dødens slør sønderrives i brøkdeler af sekunder og lader en opleve den vidunderlige ophævelse af tidsbegrebet, som gør fortid, nutid og fremtid til en tid. Da kan det ske, at vor døde ven bliver levende og vore levende venner døde. I sådanne øjeblikke ved man, at de, der er gået forud, nu er fri, at de nu ser det klart, som de her kun så i tågeagtig tilstand; men man ved også, at mange af dem, der kalder sig vore venner, og som endnu lever i den fysiske verden, er bundet af denne verden, bundet af tingene, der nødvendigvis gør dem ufri.

Personligt har jeg ofte følt, enten når jeg skulle skrive eller holde et foredrag, at mine afdøde venner var mig meget nær og meget levende, og selv om det kan lyde paradoksalt, så ved jeg faktisk ikke, hvordan jeg skulle klare vanskelighederne i mit arbejde, hvis jeg ikke i tanken følte mig så stærkt forbundet med de venner, der er gået bort, hvis hjælp ofte forekommer mig mere direkte, end den hjælp venner i denne verden kan yde.

I livets forår, altså i den epoke, hvor vi går det fysiske liv i møde og kun ser dette liv, indsnævrer vi bevidst vor mentale horisont. Vore begær begrænses bevidst til at nå dette eller hint mål, og vi koncentrerer os derom med al vor kraft. Men en sådan koncentration er en mental horisontbegrænsning og kan udvikle sig til den rene kortsynethed. Vi oplever vel alle en sådan periode, kampen for tilværelsen tvinger os næsten dertil. Ulykken er blot den, at denne periode kan overgå i en permanent tilstand; og så bliver den uundgåeligt til et mentalt fængsel, som det kan være forbundet med megen smerte at komme ud af.

Jeg har selv haft den store lykke at være meget syg i mit livs forår. Udsigten til et såkaldt "normalt liv" syntes i visse perioder at være meget lille, og det gav mig stof til dyb eftertanke og til udviklingen af andre ønsker end sådanne, som normalt hører den tid til. Kun få har fået opfyldt disse ønsker i så rigt et mål, som jeg har. Deres opfyldelse blev helt enkelt mit liv. Netop derfor opfatter jeg måske begreberne liv og død helt anderledes,

end de fleste gør det, og da det har vist sig, at denne opfattelse har båret mig gennem alle livets forskellige genvordigheder, føler jeg stor glæde ved at forsøge at hjælpe andre til den samme opfattelse. For mig er døden ingen fjende. Men jeg går ikke så vidt, at jeg siger, den er min ven. Thi jeg vil gerne leve, og jeg vil gerne beholde mine venner her. Objektivt betragtet ser jeg på døden som vor lærerester. Medens andre lærere kommer og går i vort liv, forbliver døden trofast på sin post. Derfor opnår den en varig særstilling i vort liv.

Det forhold, som interesserer mig mere end alt andet, er, at når Gud er kærlighed, så må døden også være det, så sandt som den er en del og i vort tilfælde en meget væsentlig del af Gud. Livet har lært mig, at tanken på døden som livets fjende opløser sig selv, når man begynder at trænge ind i dens inderste væsen. Vi er så tilbøjelige til at gøre dødens væsen absolut og definitivt. Når man gør det, er dens væsen indiskutabelt. Men har man mod til at sønderbryde det puppehylster af afgrænsende tanker, ideer og opfattelser, som alt for let indhyller den, så ændrer billedet helt karakter. Så kan man opleve, at dette, alvorligt at beskæftige sig med dødens problem, måske er noget af det mest frugtbare, vi kan opleve i det, vi kalder "livet".

Erik Gerner Larsson.

12.17 Mogens Møller holder foredrag på Schloss Schöneck nær Frankfurt i Sydtykland i juni 1973.

En tysk gruppe med fru Wilhelmine Woeller-Paquet i spidsen, havde deltaget i den engelske uge i Kosmos Ferieby i 1972, og de blev så begejstret for Martinus kosmologi at de inviterede Mogens Møller til at komme og holde foredrag på slottet Schöneck i Tyskland. Slottet var oprindeligt blevet købt af fru Wilhelmine Woeller-Paquets bedstefar der var en kendt tysk maler. Slottet var stadig i familien Woeller-Paquets eje.

Det blev arrangeret således at foredragene skulle holdes på selve slottet i perioden 9/6 – 14/6 1973,

og at der også skulle holdes et foredrag i Frankfurt den 15/6.

Mogens Møller holdt i alt 11 foredrag på slottet for en meget interesseret tilhørerskare af Mennesker fra såvel Tyskland som Svejts og Holland. Foredraget i Frankfurt blev holdt i fru Woellert-Paquets store lejlighed for 60-70 mennesker.

12.40 - Mogens Møller i samtale med ægteparret Sachs på Schloss Schöneck. - e

12.18 Kosmos Ferieby i højsæsonen 1973.

Ved højsæsonen i Kosmos Ferieby forstås juli måned, hvor Feriebyen er reserveret til mennesker der specielt interesserer sig for Martinus kosmologi, og ønsker at følge de kurser og foredrag der afholdes i denne periode. I juni og august måneder er Feriebyen som sædvanlig belagt med sklerosepatienter og gamle mennesker der trænger til lidt afveksling i hverdagen. I disse måneder er der ikke foredrag og kurser i Martinus kosmologi.

Tage Buch omtaler i Kosmos nr. 10, 1973 de aktiviteter der har været i højsæsonen. Martinus holder nu igen foredrag i Feriebyen. Han holdt sit første foredrag den 1. juli for en helt fyldt sal. Efterfølgende inviterede Martinus Feriebyens gæster til en ugentlig sammenkomst på Villa Rosenberg hvor de kan møde ham og stille spørgsmål. I praksis blev det oftest til halvanden times undervisning under helt

uformelle former. Et arrangement som gæsterne var meget glade for, idet Martinus i en periode på omkring et år har levet mere tilbagetrukket, for at få fred til at skrive på "Det evige verdensbillede". Når Martinus er i Feriebyen bor han i Villa Rosenberg, hvor også Erik Gerner Larsson med sin familie i nogle år har boet helårs. Villa Rosenberg indeholder to selvstændige lejligheder.

Erik Gerner Larssons enke og datter blev boende i Villa Rosenberg efter Gerner Larssons død, og hans enke Birthe hjalp med forskellige arbejder i Feriebyen.

I de første tre uger af højsæsonen tager Sv. Å. Rossen og Tage Møller sig af foredrag og studiekredsarbejdet i feriebyen. Den sidste uge er "den internationale uge" i lighed med tidligere år, hvor undervisningen foregår på engelsk. I den internationale uge tager Per Bruus-Jensen sig af de dansksprogede foredrag. I den internationale uge dette år, var der 25 – 30 deltagere fra mange lande. Der blev også arrangeret gruppearbejde, ledet af medlemmer af High Point Foundation fra Californien. Vi husker Mogens Møllers rejse til USA hvor han etablerede en nær kontakt med denne bevægelse, som er meget interesseret i Martinus kosmologi.

Der var også gæsteforelæsere i Feriebyen, bl. a. Professor I. G. Hannemann, Ingeniør Grevelund og dr. Niels Oluf Jacobsen. Jacobsen arbejder med undersøgelse af tilfælde hvor mennesker kan huske deres tidligere liv. Han har skrevet en bog "Liv efter døden" som findes såvel på dansk som på svensk.

12-41 - Tage Buch kører Martinus og Rolf Elving op til feriebyen. Vi ser Martinus, Rolf Elving med bøger i hånden og Sysse Buch. Tage Buch sidder ved rattet og venter. - tb

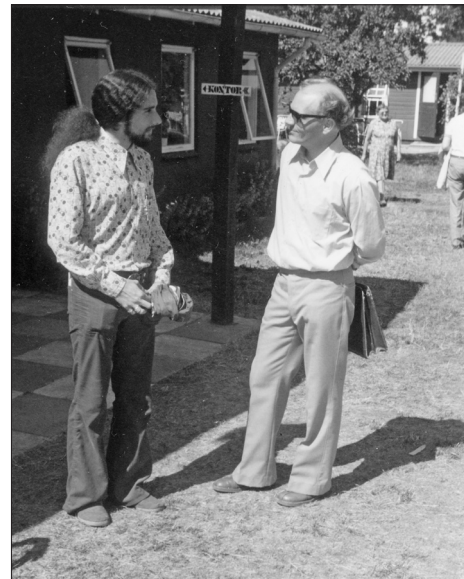

12.42 - Velkomste i solariet for udenlandske gæster. - tb

Stående ses Sysse Buch. Siddende Irene Grimes, Michael Grimes, Ray Hopkins, næste ukendt. For bordenden Ib Schleicher og Otto Bindlev. De øvrige kan ikke identificeres.

12.45 - Martinus fotograferer gæsterne ved garden party i Villa Rosenberg. - tb

12.46 - Svend Åge Rossen taler med en af gæsterne. - tb

12.43 og 12.44 - Udenlandske gæster i den engelske uge. - tb

Mogens Møller ses på det øverste billede og Martinus på det nederste. Bag Martinus ses Tage Buch stående. Den stående dame ved bordet er muligvis Lili Joseph fra Holland.

12.47 - Samvær med de udenlandske gæster i solariet. - tb
Modsat side sidder Martinus. På denne side med mønstret sweater Svend Åge Rossen. Til højre for ham Mogens Møller.

12.19 Martinus bliver malet af Kunstmaleren Carl Erik Rundberg 1973

12.48 - *Kunstmaler Carl Erik Rundberg, Sverige. - e*

I 1973 blev Martinus malet på Institutet af Carl Erik Rundberg. Det er et stort maleri på omkring 1 m i højden og forestiller Martinus siddende i sin stue på Institutet. Det er en usædvanlig god gengivelse af Martinus ansigt. Martinus sidder i et stribet sæt tøj. Efter sigende var Martinus ikke så glad for gengivelsen af tøjet. Jeg kan desværre ikke vise billedet, da

Institutts ledelse ikke ville give mig tilladelse til at fotografere det. Maleriet er signeret af maleren, og dateret 1974. Det har nok taget lidt tid før det er blevet færdiggjort.

Medens Martinus sad model sagde han til kunstmaleren følgende bemærkelsesværdige sætning: "Den der kommer ind nu er den der skal føre min Sag videre". Ganske kort derefter kom Rolf Elving ind ad døren, så det var altså ham Martinus udtalte sig om med den citerede sætning.

Kunstmaleren fortalte det ikke til nogen, fordi han nok opfattede det som en almindelig henkastet sætning, og en helt naturlig oplysning. Nogle år senere fortalte han det imidlertid til mennesker i sin omgangskreds. Rolf Elving havde ikke hørt om dette udsagn før disse mange år efter hvor Kunstmaleren åbenbarede det for andre. Det er ikke fra Rolf Elving jeg har mine oplysninger, men fra Tage Buch. Jeg har undersøgt sagen, og der er flere der kan bekræfte at Martinus udtalte sig netop sådan og i den beskrevne sammenhæng.

12.20 Martinus 83 års fødselsdag den 11. august 1973.

I 1973 boede Martinus hele sommeren i Kosmos Ferieby, og var kun i København omkring sin fødselsdag, for der at kunne være sammen med alle dem der ønskede at fejre ham. Dagen begyndte som sædvanligt med at han var sammen med sine nære medarbejdere om formiddagen, hvorefter fødselsdagsfesten blev holdt om aftenen i Ingeniørforeningens festsal. Der var samlet godt 250 venner og medarbejdere.

Mogens Møller var som sædvanlig konferencier og holdt den indledende tale til Martinus. Mogens Møller beskrev bl. a. Martinus uhøjtidelige væremåde og kærlige livsholdning.

Efter ham talte i rækkefølge ingeniør Sigge Westerland fra Stockholm og Sam Zinglersen, der henholdsvis overbragte pengegaver fra venner i Sverige og venner i Danmark. Der var som i tidligere år indsamlet store pengebeløb.

Efter disse to talte professor I. G. Hannemann på sin sædvanlige festlige og dybsindige måde. Han sagde at han glædede sig til at læse den bog som Martinus arbejdede på, og som Martinus kaldte "Det Tredje Testamente".

Herefter talte Inge Sørensen, Sv. Å. Rossen og Gerard Oude Groen som har boet i nogle år i København for at studere dansk, så han kan oversætte Martinus bøger direkte fra dansk til hollandsk. Oude Groen kom til Danmark lige før den sidste ombygning af Institutet på Mariendalsvej, og var meget aktiv i arbejdet med denne ombygning. Vi husker også at det var ham der var sammen med Mogens Møller i Tyskland da Mogens Møller skulle holde foredrag der, bl. a. på slottet Schöneck. Oude Groen holdt sin tale på dansk. Gerard Oude Groen flyttede tilbage til Holland i 1973.

Efter Oude Groen var der flere talere bl. A. kontorchef Torben Gjedde.

Til slut talte Martinus, og fortalte om de arbejder han netop var i gang med. Han arbejdede stadig med "Det Tredje Testamente", og visse afsnit af symbolbogen "Det evige verdensbillede" fjerde bind. Martinus håbede at han kunne nå at gøre begge dele færdig, men han mente at det ville tage omkring 3 til 4 år endnu, at få arbejdet afsluttet.

Martinus sluttede med at takke for alt hvad han

havde fået foræret, og mindede om, at han ikke var mere åndelig udviklet, end alle andre ville blive efterhånden (gennem en række af efterfølgende inkarnationer). Han havde fået lov til at udføre det arbejde som han var aller gladest for at gøre. Det var nærmest som at arbejde med sin hobby. Når han havde kunnet udføre sit arbejde, var det jo for en stor del på grund af menneskers forståelse og hjælp-

somhed. Han sagde i øvrigt, at den tak, mennesker havde rettet til ham på hans fødselsdag, burde man rette til Forsynet. Kosmos nr. 11, 1973.

Man skal lige være opmærksom på, at den holdning som Martinus giver udtryk for her, er hans absolutte overbevisning, og ikke noget han blot siger fordi det lyder pænt.

12.49 - Ingeniørforeningens festsal var fyldt til Martinus 83 års fødselsdag den 11. august 1973. - tb

12.50 - Mogens Møller var conferentier. - tb

12.51 - Del af hovedbordet hvor vi fra højre ser Martinus, Sam Zinglersen, Grethe (Olsen) Brinkhard, Tage Buch og Grethes søster Else Olsen. - tb

12.52 - Del af hovedbordet. - tb
Martinus på talerstolen. Fra højre ses
Sigge Westerlund, Inge Sørensen, Birthe Gerner
Larsson, Rolf Elving, (Martinus plads),
Sam Zinglersen og Grethe Brinkhard.

12.54 - Svend Åge Rossen på talerstolen. - tb
Ved bordet ses fra højte Birthe Gerner Larsson,
Rolf Elving, Martinus, Sam Zinglersen, og
Grethe Brinkhard.

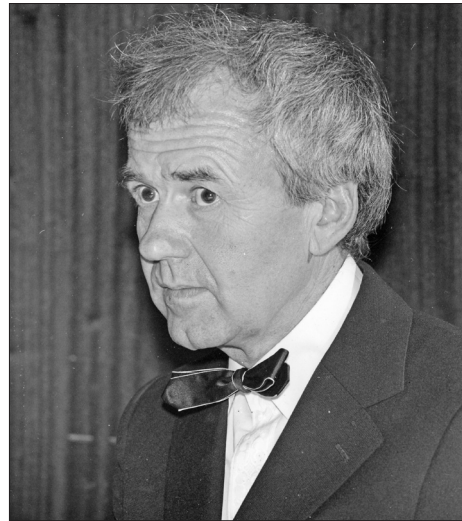
12.55 - Martinus og Rolf Elving. - tb

12,53 - Professor I. G. Hannemann taler til
Martinus. Martinus ses i det nederste højre hjørne
af billedet. - tb

12.56 - Sam Zinglersen overrækker Martinus det
beløb der er indsamlet blandt Sagens venner. - tb

12.57 - 12.58 - 12.59 - 12.60 og 12.61. - tb

*På talerstolen ses
øverst til venstre Professor I. G. Hannemann.
I midten Gerard Oude Groen.
Nederst Svend Åge Rossen.*

*Herover øverst Martinus.
I midten Sigge Westerlund.*

12,62 - Fra højre ses Sam Zinglersen, Martinus og Rolf Elving. - tb

12.63 - 12.64 - 12.65 og 12.66 - tb

Martinus som festens midtpunkt såvel på sin stol ved bordet som på talerstolen.

12.21 Orientering om Institutets økonomi. Driftsregnskab for 1. halvår af 1973.

I Kosmos nr. 13, 1973 skriver man for første gang konkret om økonomien. Man arbejder med at opbygge en organisationsplan. Man agter nu også systematisk at offentliggøre Institutets regnskaber, så alle kan se hvordan det står til økonomisk. I denne forbindelse blev revisor Finn Bentzen knyttet til Sagen i begyndelsen af 1971. Vi husker at Martins omdannede Sagen med dens aktiver til en selvejende institution i 1956. I denne forbindelse blev det ordnet således, at regnskabsmæssigt udbetales der en livrenteydelse til Martinus, så han har det nødvendige til livets opretholdelse. Som det ses, fremgår denne af regnskabet.

Nedenfor gengives instituttets orientering i sin fulde ordlyd.

Orientering om instituttets økonomi

Fra tid til anden er spørgsmålet om systematisk offentliggørelse af instituttets regnskab dukket op, uden at der dog er blevet taget skridt til at realisere ideen. Det skal hertil siges, at man først i den senere tid for alvor er begyndt at interessere sig for opbygningen af en organisationsplan, hvori også dette spørgsmål ville finde sin løsning.

Vanskeligheden ved at føre en organisationsplan ud i livet, ligger først og fremmest i skabelsen af den fornødne likviditet. Som Sagen ligger, kan den forventede hovedindtægtskilde - bogsalget - ikke opretholde instituttets balance, så længe "Livets Bog" ikke er blevet en "best seller", og da Martinus udtrykkelige ønske er, at der aldrig bliver dannet forening omkring hans arbejde, er muligheden for kontingentindtægt udelukket. Man må derfor til stadighed appellere til de mennesker, der har oplevet mødet med Martinus livsanalyser, og som har erkendt dette mødes absolutte nødvendighed for forståelsen af livets struktur, og som endvidere af denne grund føler en indre tilskyndelse til at yde en håndsrekning for opretholdelsen af instituttet, for at også andre kan få mulighed for at opleve dette møde.

Uden denne støtte fra Sagens interesserede både arbejdsmæssigt og pekuniært vil det ikke være muligt at gennemføre det tilstræbte program, endsiges vedligeholde de hidtil erhvervede faciliteter, men heldigvis er der mange, der har forstået dette dilemma.

I begyndelsen af året 1971 blev revisor Finn Bentzen knyttet til Sagen som ny medarbejder. Han har i den forløbne tid grundig gennemgået og analyseret instituttets økonomiske grundlag med en sanering og rationalisering som resultat, og han har været overordentlig behjælpelig med råd og vejledning, og foranlediget af hans fremlæggelse af regnskabet for første halvår af 1973, finder man lejligheden gunstig for påbegyndelsen af den systematiske offentliggørelse. Som det fremgår af regnskabet, er likviditeten bedret, så hvis denne tendens fortsætter, vil man kunne påbegynde nogle af de opgaver, der hidtil ikke har været midler til at tage fat på.

Herefter vil regnskabet hvert halve år blive offentliggjort her i "Kosmos", så alle interesserede kan følge med. Skulle der i øvrigt blandt "Kosmos" læsere være en og anden, som kan have særlig interesse i detaljer i regnskabet, eller hvis De eventuelt vil vide noget om den fordelagtigste måde for Dem at støtte Sagen på, kan De ved at kontakte Finn Bentzen, telefon (03) 26 53 25, få de ønskede oplysninger.

På bestyrelsens vegne

Underskrevet af Martinus og Tage Edeling

*Regnskabet for
Martinus Åndsvidenskabelige Institut
ses på næste side.*

MARTINUS ÅNDSVIDENSKABELIGE INSTITUT

Driftsregnskab for tiden 1/1 - 30/6

<u>1972</u>		<u>1973</u>
	<u>Indtægter:</u>	
77.507	Forlags- trykkeri- og kursusvirksomhed	85.303
1.200	Huslejeindtægter, Mariendalsvej 94-96	1.875
38.420	Kosmos Ferieby	84.438
470	Huslejeindtægter, Kosmos Ferieby	570
13.791	Esperantoafdelingen	12.589
<u>51.845</u>	Kulturfonden, bidrag og gaver	<u>83.970</u>
183.233		268.745
	<u>herfra går:</u>	
109.261	Driftsudgifter, Forlags-, trykkeri- og kursus- virksomhed	76.528
24.074	Livrenteydelse og renteudgifter	26.119
6.729	Ejendomsudgifter, Mariendalsvej 94-96	8.696
41.622	Driftsudgifter, Kosmos Ferieby	39.782
30.876	Ejendomsudgifter, Kosmos Ferieby	32.301
322	Ejendomsudgifter, Hesselager	366
<u>4.268</u>	Driftsudgifter, Esperantoafdelingen	<u>939</u> 184.731
+ 33.919	Overskud overført til kapitalkontoen	84.014
=====		=====

AKTIVER

<u>1972</u>		<u>1973</u>
67.955	Omsætningsformue, likvide midler	99.203
163.128	Omsætningsformue, udestående fordringer og varelager	316.398
829.127	Anlægsformue	832.127
44.037	Omsætningsformue, likvide midler, Esperantoafd.	60.270
<u>12.164</u>	Omsætningsformue, udestående fordringer og Esperantoafd.	<u>13.031</u>
1.116.411		1.321.029
=====		=====

PASSIVER

147.950	Kortfristet fremmedkapital	241.306
804.066	Langfristet fremmedkapital	766.183
<u>1.112</u>	Kortfristet fremmedkapital, Esperantoafdelingen	<u>2.069</u>
953.128		1.009.558
<u>163.283</u>	Instituttets egenkapital pr. 1/7	<u>311.471</u>
1.116.411		1.321.029
=====		=====

Frederiksberg den 18. september 1973

Martinus Institut
Administrationskontoret

Grethe Brinkhard

Frederiksborg Revisionsinstitut A/S

Finn Bentzen

UDGIVET AF MARTINUS INSTITUT
MARIENDALSVEJ 94-96
2000 KØBENHAVN F. TLF. (0)134 82 80

TRÆFFETID 9-16. LØ. LUK
ANSVARSHAVENDE: MARTINUS

12.67 - Regnskabet for Martinus Åndsvidenskabelige Institut, 1. halvår 1973. - e

I relation til instituttets økonomi skriver Henning Laug, i Kosmos nr. 2, 1974, lidt om hvordan der skaffes penge til alle de aktiviteter der foregår inden for Sagens område. Indtægterne kommer delvis fra salg af bøger og tidsskriftet, men i stor udstrækning som gaver fra venner nær og fjern.

Herudover lægger mange af Sagens venner en stor fysisk arbejdsindsats ved de forskellige arbejder der nødvendigvis må udføres.

Sådan har det været gennem hele den periode hvor Martinus har arbejdet med sin kosmologi. Henning Laug gør rede for situationen i sin artikel. Derfor gengives teksten som helhed nedenfor. Den er i øvrigt en opfordring til at få flere til at melde sig til det praktiske arbejde. Sådanne opfordringer har man med mellemrum skrevet i Kosmos, specielt for at få hjælp til at istandsætte og vedligeholde Kosmos Ferieby, men også når der var brug for hjælp til kontorarbejde, og til oversættelser af Martinus bøger.

Til nuværende og kommende medarbejdere

Der er noget ved arbejdet i Martinus Institut, som skaber forundring hos mange mennesker, der i interesse for dette arbejde søger nærmere tilknytning til det, og det er det forhold, at der ikke er dannet en forening til støtte for arbejdet. Når de i undren herover søger nærmere oplysning om dette, erfarer de, at det hører med til sagens natur, at der aldrig vil kunne dannes en forening eller sekt omkring dette arbejde. Det er Martinus ønske, at dette arbejde er åbent tilgængeligt for alle, og at enhver frit kan øse af den viden, som sagen stiller til disposition gennem Martinus bøger og gennem den undervisning, der er affødt deraf. Martinus Institut skal altid være garant for, at dette ønske fuldt ud respekteres.

Men når der ikke er den årlige indkomst, som tilsikres gennem et fast kontingent fra en fast medlemskreds, hvorledes fremkommer da den økonomiske basis for at holde alle de funktioner i gang, som Institutet har iværksat, driften af selve Institutet med dets kontor, trykkeri af bøger og blade, foredragsvirksomhed, arbejdet i Kosmos ferieby, og de deraf forårsagede udgifter til vedligeholdelse af bygninger, arealer m. v.

De indtægter, som Institutet råder over ved salg af bøger og bladet "Kosmos", er ikke tilstrækkelige til at dække disse udgifter, og

lykkeligvis er der mange mennesker, der i forståelse af, at dette arbejde skal opretholdes og fremmes, bidrager med forskellige beløb i form af gaver eller årlig støtte. Men der er også en anden betydningsfuld måde, på hvilken Martinus arbejde kan støttes og også bliver det. Det sker gennem den hjælp vi modtager i form af arbejdsindsats på forskellige felter af mennesker, som i deres fritid ønsker at bidrage med praktisk arbejde, og da arbejds løn som regel er den væsentligste post i al produktion og vedligeholdelse, har denne hjælp en meget stor betydning for vor sag. Der kan som eksempler nævnes den hjælp vi modtager ved samling og forsendelse af Kosmos, ved maskinskrivning af artikler og andre opgaver, ved billet og bogsalg ved foredrag, ved arbejde med vedligeholdelse af bygninger og have på Mariendalsvej, hjælp til de, der arbejder med kontakter og udgivelser på andre sprog, endvidere ved arbejdet i Kosmos ferieby, der ikke alene omfatter selve sæsonen i juli, men også ca. 3 måneder før og 3 måneder efter. Der er i den tid brug for hjælpende hænder såvel til vedligeholdelse og eventuelle forandringer, som til de mange forskellige indendørs som udendørs servicefunktioner, der skal tilgodeses.

Der er som sagt en del mennesker, der beredvilligt har stillet sig til disposition til løsning af disse mange forskellige opgaver, og som man aldrig forgæves henvender sig til. Men undertiden er det, som om den enkelte pålægges for store byrder, og det vil være en meget stor hjælp, hvis vi modtog navn og adresse på flere, som i givet fald vil deltage i dette betydningsfulde arbejde.

Det bør ikke være sådan, at nogle mennesker holder sig tilbage, fordi de har den opfattelse, at alt går som det skal, og at yderligere bistand ikke er nødvendig. Dels vil det være godt at kunne aflaste nogle, og dels vil der være mulighed for at løse endnu større opgaver, des flere vi er.

Det er sagt, at Martinus arbejde ikke er skabt for den generation, der var hans samtidige, og at det er de kommende slægter, der vil forstå at omsætte det, der for de fleste i dag er skøn teori, til virkelighed i det daglige liv. Det er sikkert også rigtigt, men al skabelse må have sin begyndelse. Martinus eget forfatterskab,

der nu har udfoldet sig i over 50 år, nærmer sig sin afslutning, men det, vi kalder Martinus arbejde, og som hovedsagelig består i udbredelse af kendskabet til indholdet i hans værker gennem bøger og undervisning, er endnu i fosterstadiet. Det føles som en kær og velkommen pligt at værne om dette fosterstadium, at medvirke til at udbygge Martinus Institut og dets virksomhed, så at det må blive det redskab i menneskehedens tjeneste, som det er bestemt til, det redskab, hvorved en menneskekærlig tilværelse fra at være en skøn drøm bliver omsat til virkelighed, det redskab, ved hvilket gammel fordom, racisme, uligheder og fjendskab ændres til medmenneskelig forståelse og kærlighed.

Enhver, der måtte ønske på en eller anden måde at deltage i dette arbejde, vil være velkommen. Man skal blot ringe eller skrive til Institutets kontor (01 346280), Mariendalsvej 94 96, 2000 København F, og meddele, indenfor hvilket område man helst vil hjælpe til, og hvilket tidspunkt vedkommende bedst kan deltage i arbejdet. Man vil blive indregistreret i et medhjælperkartotek, hvortil enhver, der har ansvar for udførelse af et eller andet arbejde i sagens tjeneste, kan henvende sig og søge den fornødne hjælp.

Underskrevet Henning Laug

12.22 Regnskabet for instituttets drift, hele året 1973.

I Kosmos nr. 9 1974 offentliggør revisor Finn Bentzen regnskabet for hele 1973 suppleret med sine kommentarer.

Institutets økonomi:

Ja, så kan årsregnskabet for 1973 endelig offentliggøres. Bestyrelsen har i den anledning bedt mig knytte nogle enkelte kommentarer til det foreliggende regnskab.

Først kan jeg anføre, at grunden til den sene offentliggørelse af årsregnskabet dels skyldes førte forhandlinger med landets skattemyndigheder, der vil få vital betydning for instituttets arbejde og økonomi og dels andre tekniske forsinkelser. betydning for instituttets arbejde og økonomi fremover og dels andre

tekniske forsinkelser.

Det samlede driftsoverskud andrager for 1973 kr. 89. 120. mod ca. kr. 19. 000. for 1972.

Denne betydelige forbedring skyldes dels snering og rationalisering af hele instituttets virksomhed og dels sagens mange venner, der på forskellig måde har vist deres interesse for instituttets økonomi.

Det kan vel siges, at instituttet først nu har opnået en balance i økonomien, og således nu gennem fornuftig budgettering og planlægning vil være i stand til at sætte ind med længe ønskede forbedringer og nye aktiviteter, som der ikke tidligere har været økonomisk basis for.

Endelig kan jeg anføre, at vi Frederiksborg Revisionsinstitut A/ S har forsynet instituttets regnskab med følgende revisionspåtegning: "Regnskabet er revideret af os. Vi henviser i den forbindelse til revisionsaftale af 25/ 2 1971 samt revisionsprotokollat vedrørende 1973.

sign. Vagn Henriksen Finn Bentzen

Skulle der blandt "Kosmos" læsere være en og anden, som måtte ønske særlige detaljer i regnskabet bedre belyst, er du velkommen til at rette direkte henvendelse til mig.

Hillerød, den 18. juni 1974
Frederiksborg Revisionsinstitut A/S
Underskrevet Finn Bentzen

Notits vedrørende indsamlingen i anledning af Mogens Møllers 60 års fødselsdag,

Vi kan til orientering for alle bidragsydere meddele, at vi har gennemgået alle bilag og indbetalinger til postgirokonto 193599 i anledning af Mogens Møllers 60 års fødselsdag.

Vi har endvidere gennemgået de af Inger Marie og Svend Otto Sørensen udarbejdede indbetalingslister og fundet disse i fuld overensstemmelse med de værende bilag.

Hillerød, den 16. juni 1974
Frederiksborg Revisionsinstitut

Underskrevet Finn Bentzen

MARTINUS ÅNDSVIDENSKABELIGE INSTITUT

Driftsregnskab for tiden 1/1 - 31/12 1973

<u>1972</u>		<u>1973</u>
	<u>Indtægter:</u>	
151	Forlags- trykkeri- og kursusvirksomhed	172.541
11	Huslejeindtægter, Mariendalsvej 94-96	11.420
173	Kosmos Ferieby	162.473
1	Huslejeindtægter, Kosmos Ferieby	990
20	Esperantoafdelingen	19.589
163	Kulturfonden, bidrag og gaver	173.991
<u>0</u>	Renteindtægter	<u>8.225</u>
519		549.229
	<u>herfra går:</u>	
227	Driftsudgifter, Forlags-, trykkeri- og kursusvirksomhed	231.427
32	Livrenteydelse og renteudgifter	37.205
32	Ejendomsudgifter, Mariendalsvej 94-96	16.877
113	Driftsudgifter, Kosmos Ferieby	88.710
90	Ejendomsudgifter, Kosmos Ferieby	70.433
0	Ejendomsudgifter, Hesselager	601
<u>6</u>	Driftsudgifter, Esperantoafdelingen	<u>14.856</u>
		460.109
<u>19</u>	Overskud overført til kapitalkontoen	<u>89.120</u>
===		=====

Status pr. 31/12 1973

AKTIVER

116,5	Omsætningsformue, likvide midler	193.241
	Omsætningsformue, udestående fordringer og varelager	139.878
173,7		139.878
832,2	Anlægsformue	932.622
	Omsætningsformue, likvide midler, Esperantoafdelingen	55.504
49,5		55.504
7,8	Omsætningsformue, varelager, Esperantoafd.	12.855
<u>5,1</u>	Anlægsformue, Esperantoafdelingen	<u>5.565</u>
1.184,8		1.339.665
=====		=====

PASSIVER

166,2	Kortfristet fremmedkapital	237.483
788,3	Langfristet fremmedkapital	753.263
<u>3,0</u>	Kortfristet fremmedkapital, Esperantoafd.	<u>11.493</u>
957,5		1.002.239
<u>227,3</u>	Instituttets egenkapital pr. 31/12 1973	<u>337.426</u>
1.184,8		1.339.665
=====		=====

Frederiksberg, den 18. april 1974

Martinus Institut
Administrationskontoret
Gretchen Brinkshand

Frederiksborg Revisionsinstitut A/S

Finn Bentzen

12.23 Mogens Møller holder foredrag på en esoterisk kongres i Kassel i marts 1974.

Ved den kongres i Berlin 1973, hvor Mogens Møller holdt foredrag, mødte han Henk Leene der leder det esoteriske Sivas-selskab i Holland. Leene inviterede ham på dette tidspunkt til at komme og tale om Martinus kosmologi på en kongres som selskabet ville holde i Kassel i 1974. Sivas-selskabet er et Rosenkretzer-samfund hvis medlemmer hovedsagelig bor i Tyskland, Schweiz og Holland. Samfundet ejer en meget stor lejlighed i Kassel med foredragssal, trykkeri og overnatningsfaciliteter for besøgende. Kongressen der havde navnet "Esoterische Tage, Kassel" varede fra den 22. til 24. marts.

Der var foredragsholdere fra mange forskellige kredse inden for det esoteriske område. Mogens Møller havde medbragt bøger og brochurer, og Gerard Oude Groen, som nu er flyttet fra København tilbage til Holland, kom og hjalp med salg af bøgerne. Arrangementet var meget vellykket og tilhørerne var meget interesseret i Martinus kosmologi, og der blev solgt mange bøger. Kosmos nr. 6, 1974.

12.24 Tage Buch og Mogens Møller tager til konference på Schloss Schöneck maj 1974.

I dagene 16. til 21. maj 1974 fandt der en konference sted på slottet Schöneck. Der deltog omkring 10 grupper og organisationer, og Mogens Møller var indbudt til at redegøre for Martinus kosmologi. Ideen med denne lille konference var, at de enkelte åndsretninger skulle gøre rede for det idegrundlag som de arbejdede på, med henblik på at se om det var muligt, at skabe en form for samarbejde.

Der var deltagere fra 10 nationer.

Konferencen gav mange nye og inspirerende impulser, men der kom ikke noget konkret resultat ud af denne. Kosmos nr. 8, 1974.

Efter konferencen tog Tage Buch tilbage til København, medens Mogens Møller skulle holde nogle få dages ferie på slottet, og derefter, i lighed med året før, holde en række foredrag på et efterfølgende kursus om Martinus kosmologi, samme sted. Kurset varede fra 1. til 6. juni hvor Mogens Møller holdt 10 foredrag og nogle spørgetimer.

Herud over blev han inviteret til at holde nogle foredrag for Unity-bevægelsen. Disse blev holdt i Albert Schweizer Haus i Bad Gotesberg nær Bonn.

12.25 Kosmos Ferieby 1974.

Inden Martinus tager op til feriebyen sender han et kærligt fødselsdagsbrev til Sysse og Tage Buch som vidner om hans kærlige indstilling til sine medmennesker.

Martinus institut den 25. Maj 1974.

Kære Sysse!

Jeg ønsker dig min inderligste og varmeste lykønskning i anledning af din fødselsdag i dag. Jeg håber, at dit nye år må give dig mange dejlige og glædelige oplevelser, der kan være solskin i dine erindrings land senere hen.

Kære Tage og Sysse!

Jeg har været lidt ked af, at jeg ikke fik ønsket jer rigtig til lykke på jer sidste fødselsdag således, som jeg gerne have villet det. Men tro ikke, at det skyldes ligegyldighed eller manglende kærlighed og taknemlighed til jer, som har ydet mig så kærligt et medarbejde i vor store sag. Men selv om jeg ikke gav noget håndgribeligt bevis på min lykønskning til jer sidste fødselsdag, så kan jeg undskylde mig med, at en sådan ønskning ikke er noget, jeg kun føler på selve jeres fødselsdage. Det er en ønskning, der er et urokkeligt permanent aspekt i den samlede sympati, kærlighed glæde og opmuntring i min daglige tilværelse, som I nu igen nem de mange år har næret og vedligeholdt med de mange kærlige samvær, I har givet mig. De har fjernet et væld af ensomme timer, der ellers ville have være en mental brolægning på min vej fremover i min fremførelse af lyset i mørket. - Jeg vil derfor også her benytte lejligheden til at udtrykke min inderligste og kærligste tak, fordi I så kærligt kom og fulgtes med mig og hjalp mig med at tænde lys i mørket.

Jeg håber inderligt, at vor kærlige samvær i lyset tjeneste må fortsætte langt, langt fremover, både medens jeg er her hos jer på det fysiske plan, og når jeg fra et andet plan skal have forbindelse med jer.

Og hermed min kærligste hilsen.

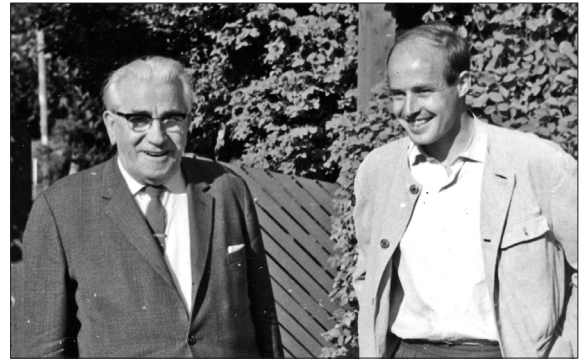
12.69 - Martinus fødselsdagsbrev til Sysse og Tage Buch. - tb

Der foreligger ikke ret mange oplysninger om forløbet af sommerperioden 1974 i Feriebyen, hvorfor man må antage at det hele er forløbet som det har gjort de foregående år.

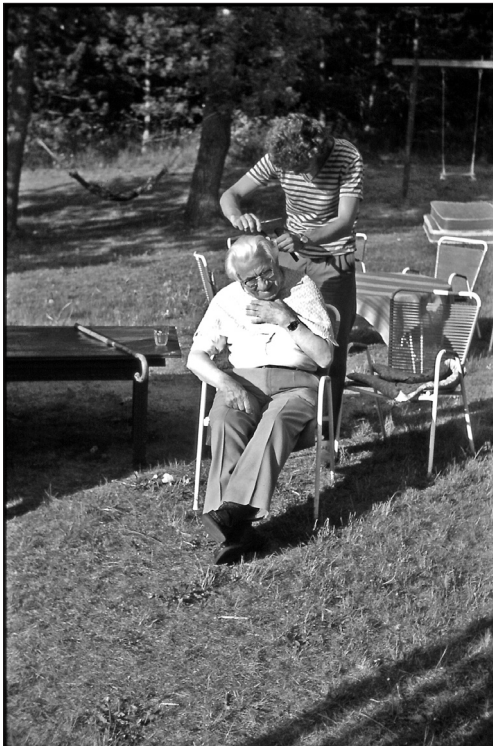
Der er behov for nogen frivillig arbejdskraft til at istandsætte og forbedre forskelligt i Feriebyen. Dette meddeler Henning Laug i Kosmos nr. 13 og nr. 15, 1974.

12.70 - Fra venstre Birthe Gerner Larsson, Sysse Buch og Martinus i Villa Rosenberg. - tb

12.72 - Martinus og Gerard Oude Groen ved indgangen til Villa Rosenberg. tb Gerard var også en af Martinus elever.

12.71 - Martinus bliver klippet af Rolf Elving. - tb Rolf Elving er uddannet frisør, så det var ganske naturligt at Martinus blev klippet af ham.

12.73 - Martinus tager endnu et billede. - tb

*12.74 - Parat til at rejse hjem fra feriebyen. - tb
Fra venstre Martinus, Pia Gerner Larsson, Mischa Limm, Birthe Gerner Larsson,
Sysse Buch og Rolf Elving.
Birthe Gerner Larsson og datteren Pia bor fast i Villa Rosenberg og Birthe har overopsynet
med feriebyen.*

Vi skal også bemærke at Mischa Limm, hvis fader var kineser og moder var hollænder, nu er knyttet nært til Martinus idet han er blevet "ansat" til at hjælpe Martinus i det daglige med alt forefaldende, så som at lave mad, vaske tøj, og i det hele taget passe Martinus. Martinus var meget glad for Mischa Limm, som var ved Martinus side gennem resten af Martinus liv.

12.26 Mogens Møller og Gerard Oude Groen deltagere i den 7. internationale esoteriske kongres i Vest-Berlin 8. til 10. september 1974.

For 5. gang holder Mogens Møller foredrag på den esoteriske kongres i Vest-Berlin den 9. september. Der var ca. 200 tilhørere som var meget interesse-rede og lydhøre.

Gerard Oude Groen som har overtaget Martinus gamle bil, kørte efter kongressen sammen med Mogens Møller til Bad Godesberg for at drøfte mulighederne for at oprette et Martinus center i "Albert Schweizer Haus". Drøftelserne var baseret på et ønske fra de deltagere der hørte Mogens Møllers foredrag samme sted i juni måned. Kosmos nr. 14, 1974.

12.27 Vejledning vedrørende skattefrihed for tilskud og gaver til Institutet.

Institutet har fået henvendelse fra nogle af sagens venner, som ønsker at få oplysning om muligheden for at fradrage gaver givet til Institutet, i deres selvangivelse. Dette gør administrationsudvalget rede for i Kosmos nr. 14, 1974. Det er muligt at fradrage gaver til Martinus åndsvidenskabelige Institut på selvangivelsen, hvis de gives under visse betingelser, som der gøres rede for i meddelelsen.

12.28 Foredragsrejser til England i 1974 og 1975.

I oktober 1974 rejste Tage Buch til England og holdt tre foredrag. Der foreligger ikke yderligere oplysninger om denne foredragsrejse.

I april 1975 rejste Mogens Møller og Tage Buch til England for at holde en række foredrag. Disse afholdtes i et privat hjem i Teddington, hos en SUFI-gruppe i Wimbledon, samt i Centre House i Kensington og hos en ”Science og Mind” gruppe i Bournemouth. Der var stor interesse for disse foredrag, og der var et pænt besøgstal varierende fra 10 til 70 personer.

Efter foredragene var der spørgetimer, hvor tilhørerne kunne få besvaret spørgsmål om kosmologien. Blandt tilhørerne var der gamle kendinge, men også en del nye ansigter. Mange ytrede ønske om at komme til Kosmos Ferieby, for at høre mere om Martinus kosmologi. Mogens Møller viste lysbilleder fra Feriebyen.

I spørgetimerne deltog foruden Mogens Møller og Tage Buch også Kirsten Thurø som på dette tidspunkt opholdt sig i London.

Kirsten Thurø har studeret Martinus kosmologi i en årrække, og hører til den yngre generation af mennesker der ønsker at arbejde med Martinus kosmologi. Hun holdt i 1974 foredrag på engelsk om kosmologien, for grupper i Holland. Af en hollandsk gruppe fik hun et legat som gav hende mulighed for et længere ophold i England.

Efter at hun har tilbragt sommeren 1975 i København, vil hun slå sig ned i England i 2 til 3 år for at gøre et stykke arbejde for Martinus sag der. Arbejdet skal bestå i at danne studiegrupper og i at holde foredrag om Martinus kosmologi. Herved får de engelske interesserede for første gang en fast Martinus-medarbejder i England. Dette vil også lette kommende arrangementer i England hvor medarbejdere fra Institutet skal medvirke. Kosmos nr. 6, 1975.

12.29 Regnskabet for Martinus åndsvidenskabelige institut for 1974.

Revisor Finn Bentzen offentliggøre regnskabet i Kosmos nr. 8 1975. Regnskabet viser en forbedret likviditet, som forventes at holde fremover, takket være mange gaver fra Sagens venner.

12.30 Frivillig arbejdskraft i Kosmos Ferieby i påsken 1975.

Opfordringerne til at hjælpe rent fysisk med arbejdet inden for Sagen, har båret frugt. Der har hvert forår, i påsken, været en gruppe mennesker der har arbejdet med at sætte Kosmos Ferieby i stand inden sæsonen, og man har i flere år holdt et par foredrag for disse hjælpere.

I pinsen 1975 var der 30 hjælpere fra såvel Holland som Sverige og fra Danmark, fra såvel Jylland som København.

Birthe Gerner Larsson hjælper som koordinator for de forskellige arbejder og forberedelser til den kommende sæson. Kosmos nr. 7, 1975.

12.31 Mogens Møller har i 1975 arbejdet 30 år som medarbejder hos Martinus.

I anledning af, at Mogens Møller har arbejdet 30 år for Sagen og for Martinus, skriver han en artikel i Kosmos nr. 11, 1975 hvor han ser tilbage på de forgangne år, men han tilkendegiver også sit syn på Martinus som menneske. Han ser endvidere på den udvikling som Sagen er inde i, med de aktiviteter der også er rettet ud mod andre europæiske lande. Da jeg finder det af betydning for bedømmelsen af Martinus som menneske, også at høre hvordan Martinus virkede på sine medarbejdere, og specielt på Mogens Møller der er et meget nøgtern menneske, gengives denne artikel nedenfor i sin helhed.

Mogens Møller

TANKER VED EN NY SÆSONS BEGYNDELSE

Vintersæsonen 1974 - 75 blev en travl periode, og højsæsonen i Kosmos Ferieby, den 40. i sagens historie, var præget både af intens koncentration på Martinus kosmologi og af dejlig feriestemning i det pragtfulde sommervejr. En ny vintersæson skal nu begynde, for mig den 30. sæson som medarbejder ved instituttet. Da jeg startede i 1945 som studie-kredsleder og foredragsholder i Jylland, var jeg noget beklemt ved situationen, og dog

var jeg meget lykkelig over at få lov at forsøge at gå i gang med dette arbejde. I dag, hvor mit virkefelt er blevet betydelig større, er jeg stadig lige lykkelig og glad ved arbejdet. Og med hensyn til beklemtheden? Den er der også endnu, selv om den måske føles på en anden måde. Der er hele tiden nye opgaver, der skal løses, og selv om der er et lige stort ansvar forbundet med at holde foredrag i Skive eller Esbjerg som at tale i London eller Berlin, er det trods alt sværere at forsøge at fortælle om Martinus verdensbillede på fremmede sprog. Men også dér er hans symboler til uvurderlig nytte, og det er skønt at opleve det stærke indtryk, de gør på tilhørerne.

At have fået lov til som sit daglige arbejde i denne inkarnation at fordybe sig i Martinus værk og give resultatet af sine studier videre til andre, der er indstillet på samme bølgelængde, har været og er en interessant og spændende opgave, selv om den naturligvis også er og må være forbundet med vanskeligheder og modstand af forskellig art, der skal overvindes så godt, det er muligt. Man kan til tider føle, at det er svært at slå til over for opgaverne og gøre arbejdet godt nok, til andre tider kan man på tilhørernes reaktion mærke, at man har fået hjælp til at ramme noget væsentligt netop for den gruppe mennesker, og den oplevelse opvejer alle anstrengelser og giver lyst til at fortsætte.

Martinus analyser og symboler er en stadig rindende kilde til fortsat studium, hvor man hvor meget man end mener, man har forstået stadig opdager, at der er meget mere at arbejde med, og at det egentlig kun er såre lidt, man hidtil har fattet. Jeg kan i dag læse sider i første bind af Livets Bog, som jeg har læst mange gange før hvor pludselig nye perspektiver åbner sig, som om man aldrig tidligere havde forsøgt at tilegne sig dette stof. Og det gælder alt, hvad Martinus har skrevet, at man, efterhånden som man selv har gjort flere erfaringer, opdager, at stoffet udvider sig, og man ser det på en måde som aldrig før.

Jeg fyldes gang på gang med taknemmelighed mod Forsynet, som lod det blive min lod at arbejde i denne sags tjeneste, ikke mindst fordi jeg føler, at man ikke er bundet af noget sekterisk eller dogmatisk, men tværtimod får hjælp og inspiration til at finde frem til den

indre frihed, der findes i menneskesindet, friheden til at lære livets love at kende.

Selv om Martinus ønsker, at hans person altid holdes i baggrunden, må jeg tilføje, at min taknemmelighed mod Forsynet også rummer stor taknemmelighed mod ham personligt. Foruden den rigdom, der ligger i hans værk, har hans væremåde og praktisering af sine egne analyser været en levende inspirationskilde.

Det er en stor oplevelse at møde en sådan ydmyghed over for guddommen og beskedenhed og tålmodighed over for sine omgivelser i forbindelse med en åndelig kraft så stærk og ren, at det uvilkårligt må blive et forbillede for ens egen tilværelse, selv om man er klar over, at der er langt igen. At have følt Martinus nærværelse og hans store kærlighed til alt og alle tæt forbundet med mit arbejde, selvom jeg fysisk var langt borte fra ham, har givet mig mod til at gå i gang med opgaver, som jeg tidligere aldrig ville have troet, jeg turde tage fat på. I den forbindelse må jeg også nævne hans humor og livsglæde, begge dele har smittet af på mig og hjulpet mig til at se mange også mindre behagelige situationer i et nyt lys.

En væsentlig del af disse tanker ved en ny sæsons begyndelse er også taknemlige tanker, der rettes mod de hundreder af mennesker, jeg gennem årene har været i kontakt med, mod Gerner Larsson, Martinus første medarbejder, der lærte mig så meget, mod instituttets øvrige medarbejdere og mod alle de mennesker, som jeg i disse 30 år, først i Jylland og siden i mit langsomt voksende virkeområde kom i berøring med på grund af vor fælles interesse for Martinus verdensbillede.

Jeg har mange, dejlige og morsomme minder både her hjemme fra og fra foredragsrejser i Sverige, England, Tyskland, Holland og Californien, og engang kunne det være morsomt at forsøge at skrive en bog om, hvordan det har været at være "Rejsende i kosmologi". Men nu er det den sidst forløbne sæson, jeg tænker på; foruden foredrag i København og danske og svenske byer, hvor der specielt i Sverige har været en rivende udvikling i arbejdet, har jeg også i denne sæson været i Berlin og et par gange i Bonn Bad Godesberg, hvor den firsårige fru Emma Schubmehl samler en in-

teresseret gruppe til weekend kurser. Jeg har nylig været på Schloss Schöneck til international conference på engelsk, hvor vi var 30 mennesker fra 11 forskellige lande. Der var intet fastlagt program, det opstod spontant i ugens løb under Wivi Woeller Paquets og sir George Trevelyans ledelse, og det blev en meget hyggelig og livlig conference, hvor både engelsk, tysk og fransk svirrede om Ørerne på en, selv om det fælles sprog var engelsk. Skaberen og lederen af det åndelige pioner center "Findhorn" i Skotland, var der også sammen med en af sine sønner og to andre unge, en ung australier og en ung franskmænd. De var på Europa tourne og vil muligvis besøge Kosmos Ferieby på turen. Der er stor interesse for Martinus og hans arbejde blandt de unge i "Findhorn", og man har alt, hvad der er oversat til engelsk af Martinus i biblioteket der. Der blev vist nogle meget smukke og interessante stilfilm med lydoptagelse om Findhorns skabelse og udvikling, som det ville være morsomt, om vi engang kunne se i feriebyen. Jeg holdt tre foredrag om Martinus og hans arbejde. Martinus symboler og klare udtryksform gjorde indtryk på deltagerne, så der blev flere bestillinger på symbolbogen på engelsk. Det var en conference, som skabte god kontakt og samarbejds muligheder for fremtiden. I vinterens løb skulle jeg også have været til Kassel, hvor jeg i forrige sæson holdt foredrag ved en kongres, men et højst ubehageligt "hekseskud" gjorde det umuligt for mig at rejse. Det holdt mig hjemme i to uger, så jeg måtte aflyse flere foredrag, hvad der heldigvis sjældent sker. Foredraget i Kassel blev dog holdt alligevel, idet Gerard Oude Groen, der tidligere har været både i Berlin, Munchen, Kassel og på Schloss Schöneck sammen med mig, klarede opgaven, og han holder nu foredrag flere steder, både i Holland, Tyskland og Schweiz. Tage Buch og jeg havde en travl men dejlig uge sammen i England i April, som Tage har skrevet om her i bladet. Også derovre viser der sig nye muligheder, som, når tiden er moden dertil, vil blive til fremgang og vækst for Martinus arbejde.

Med hensyn til min foredragsvirksomhed her hjemme, både i København og provinsen, må jeg åbent indrømme, at jeg har lidt dårlig

samvittighed, idet dels mit "hekseskud", dels mine besøg i Sverige, Tyskland og England har bevirket, at mine foredrag blev færre, end jeg oprindeligt havde tænkt mig. Specielt har jeg dårlig samvittighed med hensyn til Kolding, Esbjerg, Herning og Skive, hvor jeg havde regnet med at komme endnu engang og slutte sæsonen, som jeg gjorde det i Odense, Århus og Ålborg. Men tiden løb fra mig, og jeg nåede det ikke. Derfor vil jeg gerne her sige "tak for sæsonen og på gensyn" til vennerne i disse fire byer. Jeg glæder mig, til vi ses igen til efteråret.

I den kommende sæson skal jeg både til Bonn Bad Godesberg og Berlin i September, Tage Buch og jeg skal til England i Oktober, og der er også ytret ønske om, at jeg skulle komme til Geneve, ja, endda til Firenze, hvor specielle grupper er interesseret i at høre om Martinus og hans verdensbillede. Det er jo begrænset, hvad jeg kan overkomme, så noget af det må vente, da jeg ikke har i sinde at svigte byerne i Danmark og Sverige. Men når tiden er moden til det, vil flere medarbejdere komme til, og vi vil kunne overkomme mere. Vi er jo allerede nogle stykker, både herhjemme og i udlandet, og arbejdet skal ikke forceres frem, men vokse støt og roligt som en plante. Det vigtigste er, at samarbejdet er harmonisk og bygget på gensidigt venskab. For Martinus selv har Kristus altid været forbilledet, og han ser sit arbejde som en naturlig fortsættelse af kristendommen. Derfor må det også være naturligt, at den væremåde, som Kristus anbefalede sine disciple, må være et forbillede for alle, der på en eller anden måde er Martinus medarbejdere: at have indbyrdes kærlighed. Det er det tankeklime, som får alt til at vokse, ikke sensationelt og med brask og bram, men med indre styrke og harmoni.

P. S. Den svenske psykiater Nils Olof Jacobson har fået til opgave at skrive om Martinus i et nyt svensk religions leksikon.

Den 2/3 var der en positiv artikel om Martinus og hans arbejde i Søndags Berlingeren, og den 13/4 også en udmærket artikel i den svenske avis "Aftenbladet".

I dette forår er en "projektrapport om "Martinusbevægelsen" udarbejdet af to unge ved Roskilde Universitetscenters humanistiske

basisuddannelse, Jeanette Dalsgaard og Troels Lyndelse, så selv om Martinus arbejdede, som han selv udtrykker det, endnu nærmest er "en offentlig hemmelighed", vokser kendskabet til dets eksistens stille og roligt.

Underskrevet Mogens Møller

12.32 Kosmos Ferieby sommeren 1975.

Højsæsonen, juli måned, startede med at Martinus holdt et velkomstforedrag for en helt fyldt sal.

Som tidligere år underviste Mogens Møller og Sv. Å. Rossen såvel i form af foredrag som i studiekredse og med spørgetimer.

Den sidste uge var som tidligere år, international uge, hvor der hovedsagelig blev undervist på engelsk, men der var også danske foredrag som blev holdt af Per Bruus-Jensen.

Der var i lighed med tidligere år flere gæsteforedragsholdere, lysbilledaftener og grammmofonkoncerter, samt udflugter m. m..

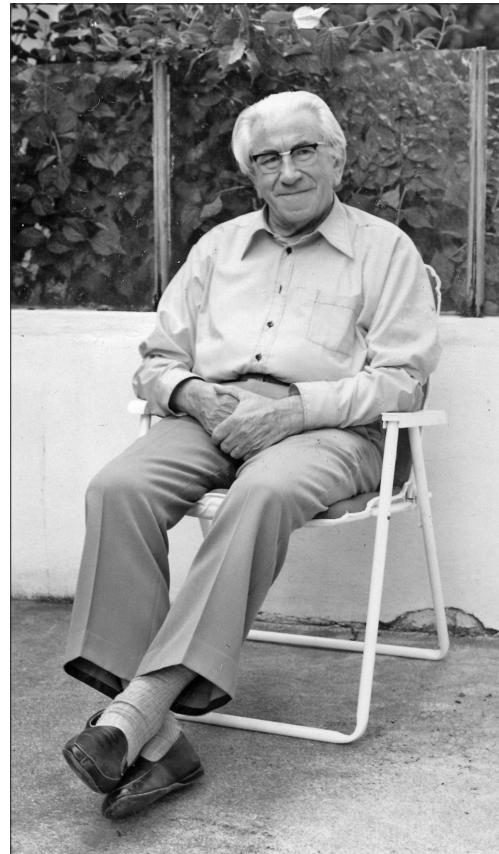
Den vegetariske restaurant "Terrassen" var velbesøgt.

Sidste år begyndte man at uddele et lille blad, "Dagens nyt" som informerede gæsterne om hvad der netop skulle foregå samme dag. Dette gæntog man i år til stor tilfredshed for gæsterne.

12.75 - Samtaler i Villa Rosenberg. - tb

Med ryggen til Birthe Gerner Larsson, derefter Martinus, Rolf Elving og Willy Kuijper.

12.76 - Martinus på terrassen i Villa Rosenberg. - tb

12.77 - Det skete ofte at Sam Zinglersen holdt tekomsammen om aftenen i sit sommerhus "Fyrrebakken" der ligger lige overfor Villa Rosenberg. Her viser Micha Limm Martinus tilrette i vinterhaven i "Fyrrebakken". . es

12.78 - I vinterhaven på "Fyrrebakken" - es
Fra venstre ses Elin Saxe, Willy Kuijper,
Flora (Gerards kone), Benjamin Saxe, Martinus,
Gerard Oude Groen, Micha Limm, oerson ikke
synlig og Sam Zinglersen.

12.79 - Benjamin Saxe og Martinus
i vinterhaven på "Fyrrebakken"
hos Sam Zinglersen. - es

12.80 - "Fyrrebakken" set fra Klintvej. - mb

12.81 - Verner Mogensen og hans kone Vanda
med deres to sønner. Familien er fra Århus, og
Verner Mogensen har skrevet en tekst "Aarhus-
ungdom med særinteresser" afsnit 5, og lidt om
Gerner Larssons begravelse. - tb

12.82 - Campingpladsen var godt besøgt hver
sommer. Her Familien Saxe bestående af
Benjamin og Elin Saxe til højre og
deres søn Henrik og datter Vibeke. es

12.83 - Efter foredragene samledes man i grupper uden for foredragssalen. Til højre ses pavillon 1 (hønsehusene). - tb

12.33 Martinus 85 års fødselsdag den 11. august 1975.

Martinus fødselsdag blev denne gang fejret på hotel Sheraton i København. Der var samlet omkring 400 venner fra nær og fjern.

Mogens Møller var konferencier og holdt selv en tale med spredte glimt fra Martinus virke. Walther Christensen fra Tønder talte om ”Den kosmiske dialekt”. Talen er gengivet i Kosmos nr. 11, 1975. Benjamin Saxe fremførte en digterisk hilsen til Martinus. Digtet er gengivet i sin fulde ordlyd i Kosmos nr. 12, 1975.

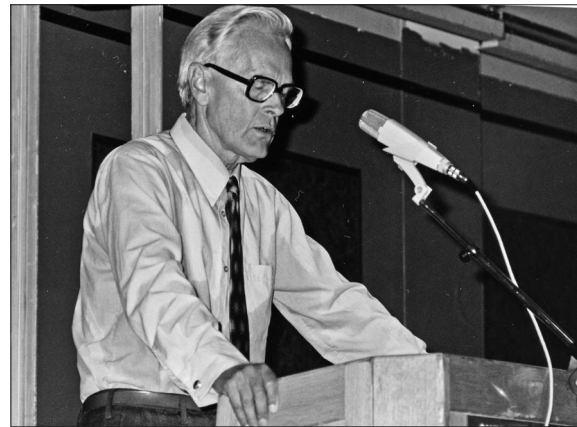
Professor I. G. Hannemann talte om Martinus analyser. Han understregede, at han personlig betragtede disse som sandheden, men talte også om hvor svært videnskaben i øvrigt har ved at acceptere analyserne som sande. Han sluttede med at overrække et stort pengebeløb fra M-fonden (den fond som Hannemann oprettede i 1970 som støtte til Sagen. En fond hvor han selv sidder som formand). Efter Hannemann talte Aage Hvolby.

Ingeniør Sigge Westerlund fra Stockholm og Sam Zinglensen talte og overrakte pengegaver fra svenske og danske venner af Sagen. Det fremgår ikke hvor meget der blev givet, men af regnskabet for 1975 ses, at beløbet som Instituttet har modtaget som gaver, er godt og vel 260.000 kr. I 1974 var det 140.000 kr. En stigning på ca. 120.000 kr.

Der var flere taler end de nævnte, før Martinus holdt sin meget veloplagte takketale, hvor han som tidligere år fortalte om det han netop arbejdede med. Her nævnte han særlig arbejdet med ”Det Tredje Testamente”, bogen som han nu har arbejdet på i flere år. Kosmos nr. 11, 1975.

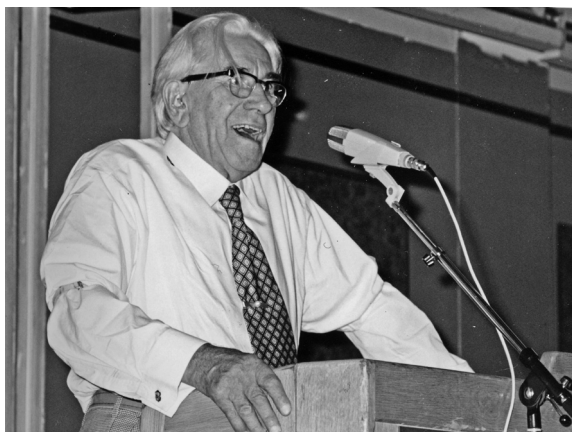
12.84 - Mogens Møller var konferencier. - es

12.85 - Benjamin Saxe på talerstolen. - es

12.86 - Professor I. G. Hannemann. - es

12.87 - Martinus på talerstolen. - es

12.88 - Martinus taler med Professor Hannemann og Mogens Møller. - es

12.34 Mogens Møller og Tage Buch rejser til England på foredragsturne i oktober 1975.

Midt i oktober rejste Mogens Møller og Tage Buch til England for at holde foredrag. Om tirsdagen holdt Mogens Møller foredrag i "Caxton Hall", London, for "Science og Mind Society". Om onsdagen holdt Tage Buch foredrag i "Friends House" i Manchester. Om torsdagen holdt Mogens Møller foredrag i "College of Psychic Studies", London.

Fra fredag til søndag holdt begge flere foredrag i "Centre House", Kensington. Det er et lille kollektiv for 15 yngre mennesker, som i flere år har haft kontakt med Martinus-instituttet. De har en god foredragssal med plads til 60-70 tilhørere.

Der var mange meget interesserede mennesker som tilhørere til foredragene. Dem kunne man glæde med oplysningen om at Kirsten Thurø ville danne nogle private studiegrupper i London fra omkring 1. januar 1976. Herudover lovede man at holde de interesserede informeret via de engelsksprogede Newsletters som stadig udsendes, også efter Erik Gerner Larssons død.

12.35 Rubrikken "Læserne spørger Instituttet svarer" i Kosmos.

Det var jo Per Bruus-Jensen der redigerede rubrikken "Læserne spørger Instituttet svarer", men siden Per Bruus-Jensens sygdomsperiode i 1971 har der kun været meget få spørgsmål og svar i Kosmos. Fra 1971 og til 1975 inklusive har denne rubrik kun været i Kosmos 3 gange. Med begyndelsen på 1976 overtager Mogens Møller rubrikken, og nu får den en opblomstring idet den forekommer 6 gange alene i 1976.

12.36 Køb af købmandsbutikken i Kosmos Ferieby i begyndelsen af 1976.

Udstykningen af dele af Kosmos Ferieby omfattede også en grund med et hus indeholdende en købmandsforretning og 3 boliger. Grunden ligger midt i det område som stadig ejes af Instituttet, men blev ved udstykningen købt af købmand Børge Jensen med henblik på at drive købmandsforretning der. Parcellen er nu blevet til salg fordi købmandsforretningen ikke er rentabel. Instituttet køber denne par-

cel fordi man har et ønske om at flytte receptionslokalerne til et mere centralt sted i Feriebyen. De tre boliger skal indrettes til udlejning. Instituttet overtager parcellen i begyndelsen af 1976 så købmandsforretningslokalerne, efter en ombygning, kan stå klart som receptionslokaler når sæsonen begynder. Instituttets interesse har dog også et mere langsigtet perspektiv, idet Martinus så småt begynder at tænke på at omdanne Kosmos Ferieby til en højskole. En tanke som Martinus arbejdede lidt med i nogle af sine sidste år. Dette projekt blev dog aldrig realiseret. Kosmos nr. 2, 1976.

12.37 Rapport om Martinus-arbejdet i Göteborg. Studiegruppen får egne lokaler i november 1975.

Arbejdet med Martinus kosmologi i Sverige udvikler sig støt og roligt. Driften af Kosmos Feriehem i Varnhem er i faste rammer, og Mogens Møller holder foredrag i de forskellige studiekredse i Sverige. Rolf Elving der har været Martinus elev i årene 1970 – 1974, er igen flyttet tilbage til Göteborg, for der at etablere en base for Martinus kosmologi. I Kosmos nr. 3, 1976 fortæller han om sit arbejde.

Der var ved arbejdets begyndelse en studiegruppe i Göteborg, oprettet på grundlag af regelmæssige besøg af foredragsholdere fra København. Først af Erik Gerner Larsson, og efter hans død af Mogens Møller. Da Rolf Elving vendte tilbage fik han straks aktiveret gruppen af interesserede, og den 1. november 1975 lejede man lokaler på Första Långgatan 36, Göteborg, så man havde et godt og centralt sted at samles. Frivillige hjælpere indrettede lokalene, så der blev en foredragssal der kunne rumme omkring 50 tilhørere. Gruppens målsætning er at sprede oplysning og kundskab om Martinus kosmiske verdensbillede.

12.38 Mogens Møller holder foredrag i Oslo den 27. april 1976.

Der har ikke været gjort nogen særlig indsats fra Instituttets side for at oprette studiekredse i Norge. Vi husker at Martinus i 1952 blev inviteret til at holde foredrag i Oslo, men at det blev aflyst. Senere holdt Erik Gerner Larsson et foredrag i Oslo i vintersæsonen 1954/55, men han følte ikke at tiden var moden for nogen yderligere indsats. I mellemtiden er der opstået små private grupper der interesserer sig for Martinus kosmologi.

I november 1975 henvender ingeniør Hans Røken som er præsidenten for Norsk Forening for psykisk Studium og Information (forkortet kaldet PSI) sig til Mogens Møller for at invitere ham til at holde foredrag i Oslo. Tidspunktet blev fastsat til tirsdag den 27. april 1976 kl. 19.30, i Oslo universitetets gamle festsal. Mogens Møller blev modtaget af Hans Røken og vicepræsidenten fru Berit Falck Christensen.

Til foredraget var der 100 – 150 tilhørere, og der var stor interesse for såvel det Mogens Møller fortalte i foredraget, som for at stille spørgsmål i den spørgetime der var afsat tid til efter foredraget. Mogens Møller føler at interessen lover godt for et fremtidigt arbejde i Norge. Kosmos nr. 7, 1976.

12.39 Påskearbejdet med at gøre Feriebyen klar til sæsonen 1976.

Gennem alle årene, lige fra den første spæde start af Feriebyen, har det været tradition, at hjælpsomme mennesker samledes i Kosmos Ferieby i påsken, for at gøre den klar til sæsonen. I årene indtil Erik Gerner Larssons død i 1973 var det under hans ledelse. I påsken 1976 var der 40 af Sagens venner, der arbejdede deroppe. Der var specielt meget at gøre dette år, fordi man foruden den almindelige vedligeholdelse, også skulle indrette den erhvervede købmandsforretning til receptionslokaler, samt indrette de tre boliger til udlejning til sommergæster.

I samme artikel, som kan læses i Kosmos nr. 7, 1976 omtales også, at man har oprettet en fond med henblik på bygning af helårsisolerede bygninger, som kan bruges til den påtænkte højskole, og som derfor skal kunne tjene som boliger hele året.

12.89 - Købmandsforretningen bliver ombygget til receptionslokaler for feriebyen. - tb

12.90 og 12.91 - Der arbejdes omkring solariet. - tb

12.92 - Der arbejdes på pavillon 2. - tb

12.93 - 12.94 og 12.95 - Foruden arbejder med at vedligeholde bygninger må bevoksningen også reguleres. - tb

12.96 - Broen over afvandingskanalen males.
I baggrunden pavillon 2. - tb

12.97 - 12.98 - 12.99 - Der var brug for både god
arbejdskraft men også nogen erfaring for at få
træpavillonerne istandsat. - tb

12.40 Mogens Møller og Gerard Oude Groen til international konference og kursus på Schloss Schöneck den 4. til 14. juni 1976.

Mogens Møller og Gerard Oude Groen fra Holland deltog igen i 1976 i den internationale konference der blev afholdt lørdagen og 1. pinsedag på Schloss Schöneck i Tyskland. Mogens Møller holdt foredrag og Gerard Oude Groen assisterede og solgte bøger. Der var 70 tilhørere om lørdagen og 90 om søndagen. Deltagerne kom fra mange forskellige lande, såvel lande inden for Europa, som fra USA, Canada og Nigeria. Peter og Eyleen Caddy som er stifterne af Findhorn-centeret i Skotland var også med. De viste billeder fra Findhorn.

Mogens Møller og Gerard Oude Groen holdt et kursus i Martinus kosmologi i dagene efter konferencen. Gerard Oude Groen holdt fire foredrag og Mogens Møller fem. Kurset begyndte onsdag den 9. juni og havde omkring 20 deltagere fra Holland, Svejts, Danmark og Tyskland. Mogens Møller fortæller at han glædede sig over den spontane glæde kurset udløste hos deltagerne. Kosmos nr. 11, 1976.

12.41 Højsæsonen i Kosmos Ferieby 1976.

Tage Buch fortæller igen om aktiviteterne i Feriebyen. Mogens Møller og Sv. Å. Rossen forestod som i tidligere år undervisningen, der bestod af foredrag og gruppearbejde. Der var også flere gæsteforedrag. Rolf Elving holdt også foredrag på svensk i den sidste uge, der som sædvanlig er den internationale uge. Der kom ikke så mange gæster til denne. Man formodede at det delvis skyldtes den kraftige engelske inflation.

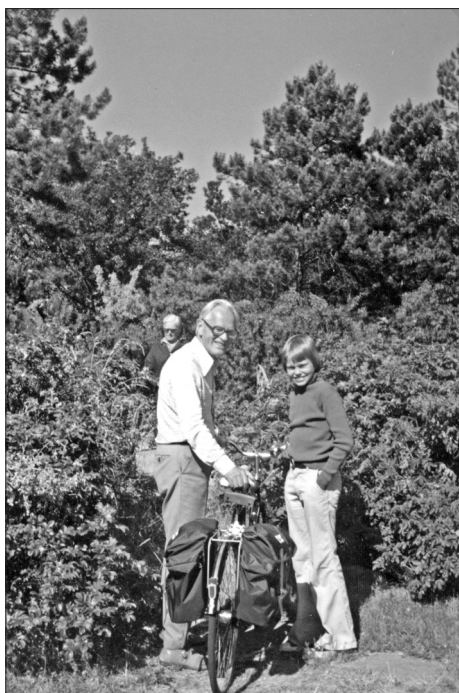
Man var meget tilfreds med de nyindrettede receptionslokaler i den tidligere købmandsforretning, og man konstaterede, at savnet af købmandsforretningen ikke var så stort.

Specielt var der i denne sæson mange campister i Feriebyen, og det var iøjnefaldende at bade- og toiletforholdene ikke er tilfredsstillende. Man besluttede derfor at bygge nye faciliteter inden næste sæson.

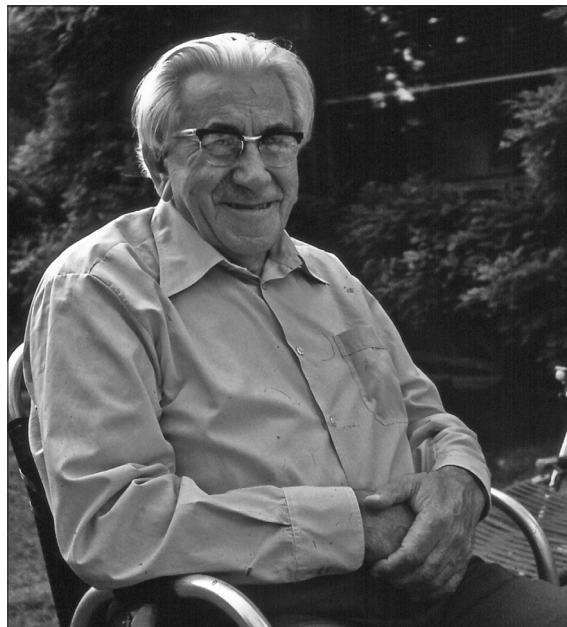
Martinus har ønsket at Kosmos Ferieby skal skifte navn til **Martinus Center** med virkning fra årsskiftet. Kosmos nr. 10, 1976. Dette navneskift er måske et udslag af hans tanke om at oprette en helårs højskole på området.

12.100 - Gardenparty i haven til Villa Rosenberg. - tb
 Gruppen består af såvel danske som udenlandske kursister. Midt i gruppen ser vi Martinus med fotografapparat. Bag gruppen i midten ses Mogens Møller, og yderst til venstre står Birthe Gerner Larsson.

12.101 - Benjamin Saxe er ankommet til feriebyen sammen med Birthe Zachos søn Pierre. De har cyklet hele vejen fra København. - es

12.103 - Martinus nyder solen. - tb

12.102 - Martinus sammen med Michael Grimes og Michael Blair i Villa Rosenbergs have. - tb

12.104 - Martinus og Micha Limm. - tb

12.42 Martinus bliver opereret for en prostatalidelse, sommeren 1976.

I sommeren 1976 var Martinus syg i ca. en måned, og blev indlagt på Frederiksberg Hospital. Her blev han opereret for en prostatalidelse. Operationen forløb godt, men i en periode havde han stærke smerter. Han ønskede at få så lidt smertestillende medicin som muligt, for at undgå at det skulle påvirke hans hjerne. Han beroligede sine omgivelser ved at påpege, at han kunne tåle mange smerter.

Om smerter sagde han til Thorell:

”Det der automatisk registreres varigt i hukkommelseslegemet, er smerten. Og det er denne selvoplevede smerte, der giver medfølelse med andres smerte.”

På grund af sin sygdom kom han først til Feriebyen midt i højsæsonen. Ved ankomsten holdt han en kort tale til Feriebyens gæster, og sagde at han glædede sig til at møde mange af Sagens venner ved den forestående fødselsdagsfest den 11. august.

Selv om operationen var forløbet godt, fik han dog alligevel komplikationer. Han fik brok i operationssåret. I 1977 blev han derfor indlagt igen, og blev opereret på ny, og denne operation afhjalp de opståede problemer.

12.43 Mogens Møllers foredragsrejse til London og Guernsey i oktober 1976

Mogens Møller rejste til London søndag den 10. oktober 1976. Allerede mandag aften holdt han foredrag i et privat hjem for ca. 15 interesserede tilhørere. Sammenkomsten var arrangeret af Gwenn Blackwell som tidligere har været gæst i Kosmos Ferieby. Tirsdag holdt Mogens Møller foredrag i ”Science og Minds” Londongruppe i Caxton Hill. Her har Martinus selv holdt foredrag for år tilbage. Torsdag talte Mogens Møller i ”College of Psychic Studies” på Queensberry Place. Alle foredragene blev holdt for meget interesserede tilhørerskarer.

Om fredagen fløj Mogens Møller til Guernsey. Han blev budt velkommen af mr. og mrs. Staig der også har været gæster i Kosmos Ferieby. Fredag aften var der en sammenkomst med en gruppe mennesker der jævnligt holdt møder og studerede Martinus kosmo-

logi. Lørdag holdt Mogens Møller foredrag for 150 meget interesserede tilhørere. Kosmos nr. 15, 1976.

12.44 Martinus sender en takkeskrivelse ud til Sagens venner i anledning af de gaver han modtog på sin 86 års fødselsdag den 11 august 1976.

Martinus skrivelse indeholder som sædvanlig en varmt følt tak for alt hvad man har gjort for ham og Sagen i anledning af hans fødselsdag. Denne skrivelse indeholder imidlertid også en lille ekstra hilsen hvor han beskriver Sagens betydning for menneskeheden som helhed, og Sagens aktualitet i den barske verden.

Oktober 1976.

Jeg vil gerne hermed udtrykke min inderligste og hjertevarmeste tak for den store og kærlige opmærksomhed, De lod mig blive til del i anledning af min 86 års fødselsdag. Den forståelse, trofasthed og kærlighed, De dermed gav udtryk for overfor mig og vort fælles arbejde for menneskeheden, har glædet og opmuntret mig meget. Og ordet ”tak” herfor er alt for ringe. Min tak til Dem alle nær og fjern må derfor være min fortsatte klarlægelse af verdensaltets helhedsanalyse ”alkærligheden”, der udgør fundamentet i den allerede begyndte ny verdensepoke. Denne min hjertevarme tak gælder naturligvis alle, der hver på sin måde med hjerte og hånd har støttet sagen. Det være sig økonomisk. Det være sig sagens administration. Det være sig de forskellige manuelle arbejder der kræves, dels på instituttet og dels i feriebyen. Denne min tak er selvfølgelig også til dem, der befordrer undervisningen, studiekredsarbejdet og foredragsvirksomheden. Ligeledes føler jeg også ved denne lejlighed trang til at udtrykke min dybtfølte tak til alle vore venner, der arbejder med sagen i de forskellige udlande: Island, Sverige, Norge, Holland, Tyskland, England, Tjekkoslaviet, Canada, U. S. A. og Afrika.

Som en lille ekstra hilsen vil jeg gerne her udtrykke nogle få ord om vor missions eller sags aktualitet. Hvad er det, der i virkelighe-

den udgør vort arbejde for menneskeheden?
 - Det er svaret på det store kosmiske spørgsmål, der gør sig gældende hos millioner af mennesker over hele verden. Hvad er det for et spørgsmål? - Det er intet mindre end dette: "Hvad skal der ske med menneskeheden"?
 - Tilsyneladende går den imod en afgrund, en ødelæggelse af livsmulighederne på Jorden, en kulturødelæggelse. Den bruger i en altoverskyggende grad sin magt, evne og forstand til at dygtiggøre sig helt til genialitet i at sabotere, dræbe, tortere og udslutte kulturgoder samtidig med, at den forurener Jordens atmosfære, så at væsener både på land og i havet bliver syge og døende. - Hvorfor er menneskene sådan? - Ja, hvorfor er menneskene sådan? - Kan man ikke lige så godt spørge: hvorfor er dyrene således, som de er?
 - Hvorfor lever dyrene i en tilstand, der kan udtrykkes: "Alle er i krig med alle"?

Da livsbetingelsen i dyreriget er "at dræbe for at leve", er det ikke så mærkeligt, at dyrenes fysiske organismer ligefrem er opbyggede eller udformet som særlige "angrebs-" og "forsvarsvåben". De udgør altså en slags "krigsvåben". Vi ser således rovdyners direkte drabsmetoder, vi ser slangernes gift- og kvæledrabsmetoder, vi ser insekternes giftige stik, ligesom vi også ser farlige dyr, der er camoufleret, så de ikke kan skelnes fra deres omgivelser. De udgør rene usynlige dødsfælder for deres bytte. Og hvad med mikrokosmos? - Findes der ikke her hele hærskarer af sygdomsbefordrende eller dødbringende livsformer. - Dyrenes organismer bliver i en meget høj grad ført eller ledet instinktmæssigt, for de har endnu ikke, således som menneskene, en mere eller mindre udviklet intelligens og følelse. Dyret kan derfor ikke variere sit forsvar eller angreb på forskellige måder. Dyrenes organismer er netop som nævnt opbygget i en for hver art særlig form, som passer bedst ind i det særlige forsvar og angreb, der er det pågældende dyrs livsbetingelse. Dyrene lever således permanent i krig. Her forekommer ingen våbenstilstand, ingen fredsslutning, ingen forsoningsakter. Og her eksisterer alkærligheden naturligvis ikke og heller ikke noget med at elske sin næste som sig selv. Krig er her en permanent abso-

lut livsbetingelse. Og dyrenes organismer er som nævnt medfødte mord- eller krigsvåben. Dyrene må således dræbe og myrde for at få tilfredsstillet deres livsforbrødenheder og for at beskytte deres afkom og i det hele taget for at kunne eksistere. - Men selv i dette tvungne sorte mørke er væsenerne ikke forladt af Gud. Vi er trods alt her vidne til, at denne del af de levende væseners tilværelse, altså dyrenes verden, også hører med til Guds skabelse af "mennesket i sit billede efter sin lignelse". Selv om nævnte væseners organismer nok er skabt som "krigsvåben", så er der dog taget hensyn til, at de med disse organismer kan opleve glimt af Guds ånd eller det evige lys i livets mørke. Den fuldkomne parringsakts kulminerende vellyst- eller behagsfølelse samt dens tilknytning til afkoms- eller forplantningsprocessen er netop det højeste lys i dyrets mørke livsepoke. Hvad skulle ellers bringe dyret til at holde livet ud i denne dødsverdens drabsterræner? - Dyrets tilværelse måtte jo være aldeles total glædesløs uden parringsaktens glimt fra Guds evige livsvæld.

Hvorfor har Gud alt "det onde" eller "mørket" med i sin skabelse af "mennesket i sit billede"? - Hvordan kan det passe ind i hans alvisdom, almægtighed og alkærlighed, når han i en så overvældende grad kulminerer i brugen af livets mørke, ja ligefrem indtil helvedesmanifestationer i sin skabelsesproces? - Er det ikke netop dette store spørgsmål, der er med til at betinge en ny verdensepokes fødsel? - Tror man ikke, det var svaret på dette, der udgjorde "det meget", Kristus godt kunne have fortalt menneskene i sin tid, men "de kunne ikke bære det"? - (Joh. 16. 12).

To årtusinder er snart gået siden da. Og nu er der mennesker over hele verden, der ikke blot begynder at kunne forstå Kristi budskab, men de ligefrem hungre efter svaret på "livsmysteriets løsning". Og hvad kan være svaret på Kristi budskab andet end denne løsning? - Og hvad kan denne løsning være andet end "Guds hellige Ånd"? - Og hvad kan denne ånd være andet end den allerhøjeste bevidsthed, tankesfære, væremåde og viden? - Da denne bevidsthedskombination kun kan være

“alkærligheden”, er vi her ikke alene kommet til slutfacittet på Guds skabelse af “mennesket i sit billede efter sin lignelse”, men vi er også kommet til at se som kendsgerning, hvorfor Gud har mørket med i denne sin skabelsesproces. “Alkærligheden” er den allerhøjeste fuldkommenhed i al eksistens eller tilværelsen. Men hvordan skulle denne den højeste fuldkommenhed blive til uden ved erfaringsoplevelse? - Virkningerne af ufuldkommenhedens erfaringer er netop årsagen til alle former for lidelser og det heraf følgende mørke eller “helvede”. Og er det ikke netop igennem denne væsenernes erfaringsdannelse, at Gud skaber mennesket i sit “billede efter sin lignelse”? - Hvordan skulle Gud ellers kunne give det levende væsen en bevidsthed, der ligger så højt, at slutfacittet er hans eget billede, hans egen viden og kunnen, hans egen væremåde. Og hvordan skulle denne bevidsthedsskabelse kunne komme til at betyde noget for det pågældende væsen, hvis ikke Gud lod det ske i form af dets egen selvoplevelse? - Og er denne selvoplevelse ikke det samme som “nydelsen af kundskabens træ”? Og var det ikke denne nydelse, der ifølge Bibelen skulle oplade menneskenes øjne? - Sagde slangen ikke til kvinden: “I skulle ikke dø døden; men Gud ved, at hvilken dag i æde deraf, da skulle eders øjne. oplades, og I skulle blive ligesom Gud og kende godt og ondt”. (Første Mosebog 3. kap. 4. 5.).

Uden denne livsbetingende “nydelse af kundskabens træ” eller erfaringsdannelse ville det levende væsen umuligt kunne blive i “Guds billede efter hans lignelse”. - At denne gigantiske erfaringsmasse, der skal til for at skabe “mennesket i Guds billede efter hans lignelse”, ikke kan opleves i et jordliv, men kun igennem tusinder af jordliv, er selvfølgelig. Det er ikke så mærkeligt, at Jesus sagde til Nikodemus: “Sandelig, sandelig, siger jeg dig, uden nogen bliver født på ny, kan han ikke se Guds rige”. Da Nikodemus ikke rigtigt forstod dette, gentager Kristus atter: “Sandelig, sandelig siger jeg dig, uden nogen bliver født af vand og ånd, kan han ikke komme ind i Guds rige”. (Joh. 3. 3.). Da Guds skabelse af mennesket i sit billede er af en så gigantisk udstrækning, er det heller ikke så mærkeligt, at vi er omgivet af ufærdige væ-

sener, hvorhen vi så end vender os, og hvem vi så end taler med. Men mange er dog kommet relativt langt. Man kan allerede begynde at mærke deres organismers begyndende omdannelse hos begge køn. Der er også heldigvis millioner og atter millioner af mennesker, der allerede for længst i deres tidligere liv har passeret hovedmassen af den mørke karma, der skal til, for at de kan blive til det færdige menneske i Guds billede. De kendes særligt på deres fremragende humanitetsfølelse. De er imod krig, dødsstraf, tortur og andre brutale straffedomme. Mange er også skabere af hjælpeforetagender for nødlidende og meget dårligt stillede mennesker. I religiøse sekter og samfund er det jo også hovedsageligt alkærligheden, som er den sande gudsyndelse. Men der findes også mennesker, der kan udvise stor humanitet eller næstekærlighed i al stilhed uden at tilhøre nogen religiøs sekt eller sammenslutning. Kendetegnet på, om man er fremme i human udvikling, er en human udstråling og ligeledes dette, at man ikke har tilbøjelighed til at blive fornærmet og har stor evne til at tilgive sin næste og næsten aldrig bliver bitter eller vred og ikke har tilbøjelighed til at føle sig som martyr. Disse mennesker kan glæde sig til sine fremtidige jordlivs lette skæbnebyrder og deres åndelige liv mellem deres fysiske jordliv som solskins hvilepauser i Guds ånds strålevæld af lys, kærlighed og salighed, alt efter den grad af færdigskabelse i Guds billede, de er nået frem til.

Men der er andre millioner af mennesker, der endnu ikke har passeret oplevelsen af mørkets kulmination eller helvede. Denne kulmination er verdenskrigene. Men de er jo så nær topunktet af mørkets kapacitet, at de ikke blot kan ødelægge eller lemlæste menneskeheden, men de kan også gøre Jorden ubeboelig. Men så vidt kommer det ikke. Guds skabelse af mennesket i sit billede er stadig under kontrol af “Guds sekundære bevidsthed”, hvilket igen vil sige overjordiske magter, der udløses igennem “Kristusprincippet”. Den bebudede “dommedag” er koncentreret over verden her i det tyvende århundrede. Vi er vidne til den gamle verdenskulturs dødskrampe. Ud over dens millioner af krigergrave, lemlæstede lig og ruinhobe rejser sig en ny verdensepokes

færdiggørelse af en menneskehed, der har oplevet mørket i al dets geniale vælde som den kontrast, der skulle til, for at den viden og erfaringsdannelse, der udgør: "Vejen, sandheden og livet", kunne opstå i dens bevidsthed som kristendommens evige lys, "alkærligheden". Og en verdenskultur baseret på "alkærligheden", var det ikke den, Kristus udtrykte som "Himmeriges rige"? - Og er det ikke netop denne alkærlighedsåbenbaring, det er blevet vor opgave at overgive til verden.

Med de kærligste hilsener

Martinus

12.45 Martinus takker Sagens venner for hilsener og gaver i anledningen af julen 1976. Skrivelsen indeholder et par udvalgte afsnit af den ufuldendte bog "Det Tredje Testamente", maj 1977.

Det er interessant, at Martinus som et lille tillæg til denne takkeskrivelse har trykt et par afsnit af den endnu ikke færdigarbejdede bog som han kaldte "Det Tredje Testamente", og som aldrig blev færdiggjort.

Det er så vidt jeg kan se, det eneste af denne bogs indhold som Martinus selv har udsendt. Derfor gengiver jeg skrivelsen herunder i sin fulde ordlyd. Som I kan se skriver Martinus som slutbemærkning: (Fortsættelse i "DET TREDJE TESTAMENTE").

Dette viser, at Martinus på dette tidspunkt var overbevist om at denne bog ville blive færdig og udgivet af ham selv.

Martinus Institut, København den 23. maj 1977.

Vi er nu nået til den skønne lyse sommertid, hvor Guds ånd i naturens farve-, form- og duftvælde lyser omkring os og gør det "evige lys" fra en højere kærlighedens altoverstrålende magt nærværende. Og er det ikke denne magt, der har fået menneskene til at opfinde pinsehøjtideligheden? - Er denne ikke netop

en takkehøjtidelighed for sommerens sollyse og varmende kærtegn fra Gud? -

Jeg ønsker, at pinsen må blive rigtig glædelig og opmuntrende for Dem.

Samtidig beder jeg Dem modtage en meget forsinket, men ikke derfor mindre varmt og kærligt følt tak for året 1976, som her følger. Jeg beder Dem meget undskylde forsinkelsen.

Og jeg har atter fået et dejligt og varmhjertet bevis for mine venners store trofasthed og kærlighed overfor mig og vor sags arbejde i menneskehedens begyndende ny verdensepoke.

Jeg kan ikke noksom takke Dem alle fra nær og fjern for den store forståelse, trofasthed og kærlighed, De har ladet mig og sagen blive til del i anledning af julen og det nye år. Denne Deres store forståelse, trofasthed og kærlighed inspirerer og glæder mig meget. Derfor er denne min tak til Dem fyldt med mit inderligste ønske og lyst til at åbenbare så meget af Guds ånds evige viden og kærlighed som muligt. Og for dette arbejdes fuldførelse er en forståelse som den, De har udvist overfor sagen og mig et meget uundværligt medvirkende fundament i dens gennemførelse. Den ville ellers være stagneret og umuligt være nået frem til den kapacitet, den har i dag.

Denne min kærligste og varmeste tak gælder derfor alle, det være sig: Kulturfonden samt al anden økonomisk støtte, sagen har modtaget. Det gælder også administrationen, undervisningen og foredragsvirksomheden. Og naturligvis gælder min tak også den kærlige manuelle hjælp, der er ydet vedligeholdelsen af Institutet og Feriebyen. Jeg føler også stærk trang til at udtrykke en meget hjertelig tak for alle de mange kærlige breve og hilsener, jeg har fået i årets løb fra vore mange venner og medarbejdere i udlandet: det være sig fra Island, Sverige, Norge, Holland, England, Tyskland, Australien, New Zealand og U. S. A.

(Afsnit fra DET TREDIE TESTAMENTE)

KRISTUS SOM MODEL FOR GUDS SKABELSE AF MENNESKET I SIT BILLEDE EFTER SIN LIGNELSE
RIGET SOM IKKE VAR AF DENNE VERDEN

Vi har her set lidt af den guddommelige op-højethed og magt, mennesket får tilegnet sig som det færdigskabte menneske i "Guds billede efter hans lignelse". Men hvordan var den væremåde, der ikke blot kunne hæve verdensgenløseren, men som også vil komme til at hæve alle andre levende væsener fra mørkets djævleverden og ind i Guds primære bevidstheds evige lys, hvor man er et med Gud og model for hans bevidsthed og væremåde i hans store skabelsesepoker af menneskeheder i sit billede på andre kloder og verdenssystemer i det uendelige verdensdybs evighed. Selvfølgelig er verdensgenløserens "kristusbevidsthed" eller "kosmiske bevidsthed" blevet til på nøjagtigt samme måde som alle andre kristusbevidstheder eller kosmiske bevidstheder bliver til, nemlig igennem den lange skabelsensvejs inkarnationer igennem livets kulminerende mørkets eller helvedes erfaringsocean på det fysiske plan. Uden erfaringsoplevelse ingen skabelse af bevidsthed. Uden bevidsthed ingen oplevelse af liv. Kristus har således i længst forsvundne tider gennemlevet Guds store skabelsesproces og derved blevet til "mennesket i Guds billede efter hans lignelse". Her har han fået lært den store sandhed "at ingen kan gøre uret, og ingen kan lide uret". Her har han også lært, at ethvert væsens "jegorgan" er i sig selv dets eget "faste punkt". Kun ud fra dette kan det sende energi, der bliver til dets reaktion imod påvirkningerne fra dets næste og dets omgivelser. Da energi kun kan gå i kredsløb, vil enhver energi, jeget manifesterer eller udløser imod sin næste og omgivelserne, komme tilbage til sit ophav eller det jeg, som har udløst den. Ved denne tilbagekomst oplever nævnte jeg de samme reaktioner som dem, dets energi har udløst mod dets næste og omgivelserne. Det er oplevelsen af denne tilbagevendte energi, der er jegets eller væsenets "skæbne".

Det levende væsen er således ufejlbarligt årsagen til sin egen skæbne, hvad enten den er ond eller god. I realiteten er vore eventuelle "fjender" og vore eventuelle "venner" hverken vore "fjender" eller vore "venner", eftersom vi absolut kun selv kan være den virkelige årsag til "det onde" og "det gode", som vi i vor ufærdigskabte og derfor i vor uvidende tilstand tillægger disse vore nævnte næste eller medvæsener. Men disse væsener er således kun forsynets redskaber som skæbneudløser i hans skabelsesproces af væsenerne i "sit billede". Hvis vi ikke selv var den virkelige årsag til vor skæbne, og den ikke blev en udløsning af vor næstes eller omgivelsernes reaktion, kunne vi aldrig blive til "mennesket i Guds billede efter hans lignelse". Men hvis væsenerne ikke var skæbneudløser af andre væseners skæbnereaktioner, kunne de umuligt selv få skæbneudløser og derved umuligt blive til "mennesket i Guds billede efter hans lignelse". Det er altså ved denne guddommelige anordning i Guddommens store skabelsesproces, at intet som helst væsen kan komme til at "lide uret" eller "gøre uret". Hvordan skulle Gud også kunne være alkærlig, hvis hans store skabelsesstruktur ikke var absolut kosmisk martyriumsfri? - Når vi selv er skyld i vort "onde", og der i virkeligheden ikke er noget som helst andet væsen, der kan være skyld i dette, er det ikke så mærkeligt, at Kristus går imod hele forsvarsprincippet. Siger han ikke netop: "Dømmer ikke, for at I ikke skulle dømmes; thi med hvad dom I dømme, skulle I dømmes, og med hvad mål I måle, skal der tilmåles eder". (Mt. 7. 1-2). Og sagde han ikke også til apostlen Peter: "Jeg siger dig: Det er ikke blot syv gange, men indtil halvfjerdsindstyve gange syv gange, du skal tilgive din broder". (Mt. 18. 22). Og det er også fra hans mund følgende ord kommer: "I have hørt, at der er sagt: Du skal elske din næste og hade din fjende. - Men jeg siger eder: elsker eders fjender, velsigner dem, som forbande eder, gør dem godt, som hade eder, og beder for dem, som krænke og forfølge eder." (Mt. 5. 43. 44). - Hvad var det Verdensgenløseren her udtrykte? Det var ikke moseloven med sine lovbud og dødsstraffe. Det var ikke spor af plagiat af nogen fortidskultur. Det var

ikke et verdenskulturfundament i almindelig forstand. Det var et rige, hvis alkærlighedssol aldrig før har kastet sit lysende og varmende skin hen over Jordens kontinenter og have. Det var ikke så mærkeligt, at Kristus måtte sige til den romerske landshøvding Pontius Pilatus: "Mit rige er ikke af denne verden". (Joh. 18. 36). Ikke desto mindre var hele Golgatabegivenheden den begyndende indvielse af Jordens menneskehed i dette rige. Var grundloven for dette rige ikke netop dette: "Du skal elske Herren din Gud med hele dit hjerte og med hele din sjæl og med hele dit sind. - Dette er det første og store bud. - Men et andet er dette: "du skal elske din næste som dig selv". (Mt. 22. 37-39). I et rige, i hvilket hvert eneste menneske elsker sin næste som sig selv, kan der umuligt findes nogen som helst form for ukærlighed, misforståelse og disharmoni. Lovsange til det evige livs pris akkompagneret af musikalske kærlighedsklange vibrerer her som salighed hen over fortidens døds- og mørketerræner, der nu er altoverstrålende, lysende blomstervange, skønne kunstfærdige parker som ramme om livets højeste kunst i alvisdom og alkærlighed. - Krig, mord, drab, hævn, had, tortur og alt det øvrige barbari eller djævlementalitet er noget, man kun her med overjordiske sanser kan iagttage som en længst forsvunden fortid, hvor den erfaringsoplevelse i mørkets eller lidelsernes kulmination var betingelsen for kristusbevidsthedernes reinkarnations- og lidelsesfri tilværelse som Guds almagts-, alvidenheds- og alkærlighedscentre i hans primære bevidsthed.

KORSFÆSTELSEN OG MENNESKEHEDENS NY KULTURBASIS FRA ANGREBS- OG FORSVARSIDEALET TIL TILGIVELSESIDEALET

Men det var ikke blot de store livssandheder og overjordiske alkærlighedsgerninger i form af mirakler, Kristus skulle vise menneskehed. Han måtte også åbenbares som den totalt fuldkomne model for Guds skabelse af "mennesket i Guds billede efter hans lignelse". Han måtte vise helt til bunds den absolute færdigskabte evne til totalt at tilgive

alt dødsfjendskab fra sin næstes side. Det er ikke så mærkeligt, at det var en meget streng nat, Kristus havde i Getsemane Have natten før korsfæstelsen. Han vidste, at timen var kommen, da Gud ved ham ville vise verden alkærlighedens magt. Det skulle åbenbares for verden, hvordan det færdige menneske i Guds billede ikke blot kunne tilgive sine dødsfjender og mordere, men det kunne også bede for dem, at de måtte få tilgivelse for deres onde eller djævleagtige væremåde. Og det var denne verdens kulminerende alkærlighedsudfoldelse, livets største tilgivelsesakt, Gud i sin store skabelse af "mennesket i sit billede" ved verdensgenløseren Kristus måtte åbenbare til vejledning for de mennesker, hvis færdigskabelse i "Guds billede" nu begyndte at blive aktuel. Og verden blev da vidne til verdensgenløserens store alkærlighedsmanifestation for menneskehed. - Midt i sit feberhede legemes spigring til et trækors, rejst på Golgatas pandeskallignende høj, ser vi ham spændt til dødssmerternes brændende ild i sit mishandlede legeme bede til Gud for sine bødler: "Fader forlad dem, thi de vide ikke, hvad de gøre" (Luk. 23. 34). - Det vidste den uvidende, spottende hob omkring korset heller ikke. Derfor blev de rædselsslagne, da der ud over mængden lød en røst: "Det er fuldbragt". (Joh. 19. 30). - "Forhængen i templet splittedes i to stykker fra øverst til nederst; Jorden skjælv og klipper revnede, og gravene åbnedes; og mange af de hensovende helliges legemer blev oprejste, og de gik ud af gravene efter hans opstandelse og kom ind i den hellige stad og viste sig for mange." (Mt. 27.51-53). - Her må vi bemærke, at "de hensovende helliges legemer" ikke var "lig", der kom ud af gravene. "Lig" er absolut ikke "levende væsener" og har aldrig været det. Det er derfor, de er blevet lagt i gravene. De udgør kun de evige jeg'ers aflagte, ved alderdom, fejlagtig levevis, lækage og misbrug gjort ubrugelige fysiske organismer eller livsredskaber. Det er derfor reinkarnationen eller genfødelserne finder sted, så jeg'erne kan få nye fysiske legemer til erstatning for de aflagte. At der var kristusbevidste indviede væsener og engle til stede ved denne korsfæstelsens store begivenhed i Guds skabelsesproces af mennesket er selvfølgelig.

At de blev sete af enkelte clairvoyante fysiske mennesker er ganske naturligt. At disse clairvoyante mennesker måtte tro, at de ånder de så, måtte komme fra gravene, i hvilke man troede de afdøde væsener skulle sove indtil "dommedagen", er også selvfølgelig.

Korsfæstelsen på Golgata var således ikke nogen lille begivenhed. Den var intet mindre end en verdensbegivenhed. Med sin alkærlighedsånd og primære bevidsthed igennem verdensgenløseren på korset drejede Gud hele jordmenneskehedens millionårige kulturbasis fra "angrebsprincippet" og "forsvarsprincippet" til "tilgivelsesprincippet". Dette vil igen betyde, at herefter skal et nyt verdensideal efterhånden bringes til at afløse de nævnte to store kulturprincipper, som menneskene nu begynder at ønske sig fri af. De nævnte to principper: "forsvars-" og "angrebsprincippet" i udfoldelse er Guds "smeltedigel". I den har han udført sin store skabelse af jeg'ernes første fysiske livsepoke, først som "dyr", bundet til en organisme, der er et forsvars- og angrebsvåben. Det udgør altså et for hver art særligt tilpasset "krigsvåben". Arterne kan således kun angribe og forsvare sig på den særlige måde, som deres fysiske organisme som "krigsvåben" er bygget til.

At dyrets fysiske organisme er et "krigsvåben", er ikke så mærkeligt, eftersom det her er en livsbetingelse for væsenerne at efterstræbe hverandres fysiske organismer som livsbetingende føde. Men Guds skabelse fortsatte, og dyret fik en menneskelignende neutral organisme, ligesom det også begyndte at udvikle intelligens. Det blev derved i stand til at kunne opfinde og udvikle sine egne "angrebs-" og "forsvarsprincipper". Det er disse væsener, der udgør Jordens menneskehed. I absolut forstand er dens mennesker endnu ikke blevet til færdige mennesker. De udgør endnu pattedyr og er underlagt det dyriske forplantningsprincip eller seksuelle parringsdrift. Men i denne "dyremenneskelige" epoke i Guds store skabelsesakt føres nævnte væsener helt frem til genialitet eller toppunktet i dets skabelse af mørket eller "det ondes" kulmination. Det har en drabs- og ødelæggelseskapacitet, der ved hjælp af en forbindelse med kraft fra naturens umådelige kraftocean er millioner af hestekræfter større, end der er

nogen som helst brug for i deres "forsvars-" og "angrebsprincip". Men det kender magthaverne eller myndighederne ikke noget til endnu. De ved ikke, at de med denne sorte magtkapacitet i udfoldelse er fremtrædende med kulminerende "djævlbevidsthed". Men hvem har ret til at bebrejde dem det? - Det de ikke ved, kan de umuligt handle efter. Tror man ikke Kristi ord: "Den der er ren, kan kaste den første sten", stadig gælder.

(Joh. 8. 7.). - Har ikke alle krigsophav i verden, der kæmpede imod hinanden, gensidigt troet, at modparten, altså "fjenden", var af "det onde", som man havde mere eller mindre ret til at udslette eller undertrykke? - Og er resultatet af denne overtro ikke netop en mangfoldighed af blodige kampe og milliondrab af mennesker og dyr og millioner af invalider kørt i rullestole, og andre haltende på krykker og kunstige ben og andre vaklende igennem livet både blinde og døve? - Hertil kommer så hele den øvrige atmosfære fra djævlementaliteten, der viser "angrebs-" og "forsvarsprincippet" begyndende afmagt som kulturfundament.

"Det onde" kan absolut ikke nedkæmpes med "det onde". Man kan ikke udrydde ukrudt ved at så det, men man kan derimod erfare, at man ikke kan få en fuldkommen sæd og høst på en ukrudtsmark. Hensigten med Guds skabelsesplan er ikke at skabe en mental ukrudtsmark, en "djævleverden", men derimod en "Kristusverden", en total fuldkommen menneskeverden, med hvert enkelt menneske i "Guds billede efter hans lignelse". Det vil i virkeligheden sige: "Gudevæsener". Var det ikke denne menneskenes højeste identitet, Kristus gjorde jøderne opmærksomme på, da de ville stene ham, fordi han havde sagt, at han var "Guds søn"? - Sagde han da ikke til dem: "Er der ikke skrevet i eders lov: Jeg har sagt: 'I ere Guder'?" (Joh. 10-34). Var det ikke i kraft af denne hans egen ophøjethed, han kunne sige: "Jeg og Faderen vi ere et". Ligeledes kunne han sige: "Mig er givet al magt i himmelen og på Jorden". (Mt. 28. 18). - Var det ikke også derfor, han kunne hæve tyngdekraften og gå på vandet, stille stormen på søen og materialisere og dematerialisere sig efter den fysiske død, samt udføre alle de øvrige overjordiske gerninger eller mirakler,

der skulle vise “den guddommelige bevidsthedstilstand og væremåde”, jordmennesket ville komme til at repræsentere, når det nåede frem til dets færdigskabte tilstand som “mennesket i Guds billede efter hans lignelse”. -

(Fortsættelse i “DET TREDIE TESTAMEN-TE”).

Martinus.

12.46 Mogens Møllers rejser i 1977.

Fra begyndelsen af januar og til midten af april 1977 var Mogens Møller ude af stand til at varetage sit arbejde med at holde foredrag og undervise i Martinus kosmologi, på grund af en ryglidelse, men påbegynder igen arbejdet i midten af april.

Mogens Møller skriver en artikel med overskriften ”Beretning om nogle rejser og forsøg på et overblik –”. I denne beskriver han nogenlunde kort, hvilke foredragsrejser han i foråret og sommeren har foretaget, efter at han igen var blevet rask. Samtidig søger han at gøre status over hvad der er opnået på de forskellige lokaliteter som han har besøgt. For at give læseren et fyldigt overblik, og en god indsigt i Mogens Møllers måde at udføre sit foredragsarbejde på, gengives hele hans artikel nedenfor.

Mogens Møller.

Beretning om nogle rejser og forsøg på et overblik -

Efter den ufrivillige tre en halv måneds pause i min foredragsvirksomhed var det skønt at komme i gang igen, dels at kunne rejse uden smerter i ryg og ben og dels igen at møde de mange venner af Martinus arbejde rundt omkring, ikke blot i Danmark, men også i vore nabolande. Jeg er Inge Sørensen, Tage Buch, Ben Saxe og Gunner Frederiksen tak skyldig for deres vikariat for mig i Danmark og Sverige, hvor jeg ved, man har taget godt imod dem, og har hørt, at der har været glæde over deres foredrag. Det er godt, at der nu er så mange medarbejdere, at et enkelt “mandefald” ikke betyder så meget. Inden alt for længe bliver vi dog flere, og det vil der også blive brug for.

Jeg startede i Sverige den 18. april, hvor jeg besøgte de tre største byer, og siden har jeg været en tur i Norge, endnu en gang i Sverige, en rundtur til danske provinsbyer og endelig en 12 dages tur til Tyskland. I Sverige er interessen for Martinus verdensbillede i støt og rolig vækst. Sigge Westerlund udfører et stort og godt arbejde for Sagen der, og han har mange gode medarbejdere. Det center, Rolf Elving og en gruppe, hvoraf størstedelen er unge mennesker, har skabt i Göteborg, er blevet et velbesøgt og hyggeligt mødested for studiekredse og undervisning, et godt eksempel på samarbejde i Martinus ånd. Det bør også nævnes, at Martinus Institut i Sverige nu får kontor og studiekredslokale i “Hälsans hus” på “Söder” i Stockholm, en fredet gammel, men velrestaureret og meget smukt beliggende bygning, hvorfra der er en vidunderlig udsigt over Mälaren og den centrale del af byen. Der er flere andre idealistisk betonede virksomheder i huset, bl.a. en vegetarisk restaurant ledet af Juno Borensjö, som engang stod for restauranten i Kosmos ferieby. “Hälsans hus” er realisationen af en drøm, som gennem mange år har vokset sig stadig stærkere i Agne Windmarks bevidsthed, og nu er den altså blevet så stærk, at den er fysisk virkelighed. Agne var en af de første i Sverige, der blev grebet af klarheden og storheden i Martinus værk, og da han var kendt i hele landet for sit arbejde for vegetarisme og frisk sport, blev mange af hans landsmænd smittet af hans entusiasme, hvad der har betydet meget for arbejdets vækst i Sverige, hvor der nu er studiekredse mange steder.

I Norge har interessen for Martinus kosmologi været langt mindre end i nabolandet Sverige, men de sidste par år er der begyndt at komme flere forespørgsler efter bøger, og der er også blevet startet et par studiegrupper både i Nordnorge og i Oslo. I fjor fik jeg en indbydelse til at holde et foredrag om Martinus og hans kosmologi for “Norsk forening for psykisk studium og information” i Oslo, og der var stor interesse, så stor, at indbydelsen blev gentaget i år, hvor man ønskede at høre om Martinus analyser af den såkaldte død, livet i de åndelige verdener og reinkarnationen. De fik et foredrag om “døden, fød-

sel nr. to”, og jeg tør sige, at de ikke alene var interesserede, men begejstrede for Martinus klare fremstilling af og store overblik over denne for os alle så aktuelle proces. Ved spørgetimen efter foredraget ville de slet ikke holde op at spørge, så jeg måtte selv sige stop i tide, for at spare på kræfterne, da jeg dagen efter skulle rejse helt fra Oslo til Stockholm. Jeg har for nylig fået brev fra foreningens leder, den unge journalist John Karevoll, hvori han giver udtryk for medlemmernes glæde over kosmologiens klarhed og skriver: “Det blir sikkert ikke så længe før vi igjen henvender oss til deg.”

I Sverige deltog jeg igen i et af de svenske weekend kurser på Sundbyholm slot ved Eskilstuna. Disse kurser, hvor alle deltagerne er aktive i studiegrupper og samtaler om specielle temaer fra “Livets Bog” og “Det evige verdensbillede”, som i forvejen er angivet af Sigge, er blevet meget populære og efterspurgt derovre. De fleste kurser leder Sigge alene, men når der er tid og mulighed for at være med som “konsulent”, gør jeg det gerne; da der altid opstår en levende og tror jeg for alle deltagere inspirerende vekselvirkning. Sådanne kurser er der også gjort et første forsøg på at starte, herhjemme i nærheden af Århus. Jeg kunne desværre ikke være med, da jeg på det tidspunkt var i Sverige, men på min efterfølgende rejse i Jylland hørte jeg fra adskillige, der med glæde havde deltaget i dette første kursus, som Svend Aage Rossen, Karin Brandt Nielsen og Gunner Frederiksen ledede i fællesskab, at der absolut var stemning for, at man skal gå videre med flere forsøg i næste sæson.

Min næste rejse gik som nævnt til jyske byer og også til Odense. Det var dejligt igen at møde mange kendte ansigter, men der var også adskillige nye, ikke mindst i Aalborg og Herning, hvor annoncering har givet godt resultat, i Aalborg også gennem regional radioen.

På instituttet er det glædeligt, at foredragene nu kan fordeles mellem flere medarbejdere, og i “lørdagsgruppen” under Svend Aage Rossens ledelse har der været livlig aktivitet,

hvilket ikke betyder, at alle deltagerne bliver eller ønsker at blive foredragsholdere, men at man har mulighed for at få et mere aktivt forhold til Martinus kosmologi og for at samarbejde med andre, der har samme interesse for Sagen. Med tiden vil der blive brug for medarbejdere inden for forskellige aktivitetsområder, og det er naturligt, at en del af dem vil komme som en følge af den mere aktive interesse, som ikke alene “lørdagsgruppen”; men også flere andre studiegrupper sætter i gang. I dette forår har vi også haft den morsomme og glædelige oplevelse på instituttet, at to grupper, hver på ca. en snes deltagere, uafhængige af hinanden, henvendte sig og spurgte om de måtte komme og få en information om Martinus og hans arbejde og eventuelt stille nogle spørgsmål. Først kom en gruppe gymnasiaster fra en sjællandsk provinsby sammen med deres religionslærer, og siden en gruppe filosofistuderende og deres lærer fra Københavns universitet. Jeg gav i begge tilfælde en kort introduktion med lysbilleder, og så var der spørgsmål og svar. For gymnasiastgruppen dannede Bertil Ekstrøm og jeg spørgepanel, og studentergruppens spørgsmål blev besvaret ved at Tage Buch, Svend Aage Rossen og jeg supplerede hverandre. Man kunne mærke på spørgsmålene, at der blev sat noget i gang i begge tilfælde. De fik noget at tænke over, og det var jo det, der var meningen. Sådanne henvendelser vil der sikkert komme flere af i fremtiden.

Min sidste tur i denne sæson gik til Tyskland som en kombineret kontakt og rekreativ rejse. Det var den snart treogfirsårige leder af Albert Schweitzer Haus i Bonn-Bad Godesberg, fru Emma Schubmehl der havde indbudt mig til denne rejse. Martinus kosmologi er ved at blive et begreb i Tyskland, noget mange gerne vil lære at kende. Mine foredrag i Vest Berlin, hvortil jeg gennem de sidste 5 6 år har været inviteret af ledelsen af den internationale esoteriske kongres, har senere ført til indbydelser til München, Kassel, Frankfurt, Schloss Schöneck og Albert Schweitzer Haus. De to sidste steder har der været holdt uge-kurser og weekend kurser, og vor hollandske medarbejder Gerard Oude Groen, som nu bor i Tyskland, har foruden at hjælpe

mig også holdt foredrag i flere tyske byer, så en lille begyndelse er gjort, og de få af Martinus mindre bøger samt et lille oplag af I' bind af "Det evige verdensbillede", der er udkommet i tysk oversættelse, har gjort hans navn kendt i kredse i Tyskland og Schweiz, der er åbne for nye tanker. Således har forfatteren Erich Wunderli der bor i Zürich, i to artikler i tidsskrifterne "Lebensweiser" og "Esotera" citeret lange stykker af Martinus, dels fra de oversatte bøger og dels fra artikler i den tyske udgave af "Kosmos". Erich Wunderli har sendt fotokopier af artiklerne til instituttet og skriver, at han også i fremtiden, hvor der er mulighed for det, vil henvise til Martinus skrifter, som han finder meget væsentlige og betydningsfulde, og han håber, at mere af Martinus omfattende værk snart må blive tilgængeligt på tysk. Det er et håb, der bliver udtrykt gang på gang af interesserede i Tyskland, og som jeg også mødte nu på min sidste rejse, samtidig med at jeg mødte en mulighed for, at håbet måske inden alt for længe kan gå i opfyldelse. Jeg var som sagt inviteret på en kombineret kontakt og rekreationsrejse af fru Schubmehl og ankom til Bonn Bad Godesberg den 21. maj, hvor jeg blev budt hjerteligt velkommen i Albert Schweitzer Haus. Allerede den følgende dag, som var en søndag, begyndte arbejdet. Der var arrangeret en samtaleeftermiddag, eller nærmere aften, for den startede kl. 17 og varede til henad kl. 22. Da vi begyndte, var vi en 7 - 8 deltagere, og da vi sluttede, var der 25, og det blev en livlig og inspirerende samtale, hvor fru Schubmehl i begyndelsen hjalp mig med det tyske, men hvor det snart gik så godt på grund af den fælles interesse og meget positive atmosfære, at hjælp ikke mere behøvedes. Jeg havde med vilje før min ankomst understreget, at jeg på denne rejse ikke kom for at holde foredrag, da jeg kom lige fra rejserne i Skandinavien og ikke kunne nå at forberede mig, men at jeg gerne ville fortælle om Martinus og hans værk i samtalegrupper og også besvare spørgsmål så godt jeg kunne. Det var dejligt at mærke, at jeg så hurtigt kunne komme i gang, for jeg havde ærligt talt været godt nervøs dagen før, mens jeg sad i toget, eftersom jeg ikke har arbejdet med det tyske et helt år. Jeg læste Martinus lille bog "Menneskehedens skæbne" på

tysk på vejen derved, og det viste sig at være en god hjælp. Aftenen i Albert Schweitzer Haus forløb på en dejlig afspændt og hyggelig måde. Klarheden i analyserne og de svar, der kunne gives på grund af denne klarhed, gjorde det let at forstå mig, sagde deltagerne, og mine grammatiske fejl bar de over med. De håbede snart at få mulighed for at studere Martinus verdensbillede grundigt og også at en ny udgave af symbolbogen måtte komme på tysk, da det lille oplag, der er udkommet af I' bind, for længst er udsolgt, og symbolerne interesserer dem meget.

Et par dage efter kørte jeg med fru Schubmehl og en af hendes bekendte til Schloss Schöneck, hvor jeg har været et par gange tidligere sammen med Gerard og givet en uges kursus, hvorom der også har været referater i Kosmos. Jeg havde en lang samtale med fru Vivi Woeller Paquet, som står for ledelsen af slottet, og som stadig med glæde taler om sit besøg ved Klint i en engelsk uge for et par år siden. Hun vil meget gerne igen have kursus i Martinus kosmologi på slottet og også foredrag i Frankfurt am Main, hvor hun bor om vinteren. Vi var enige om, at der først rigtigt vil komme gang i arbejdet, når der foreligger mere Martinus litteratur på tysk. Fru Schubmehl og fru Woeller Paquet mente, at de i fællesskab kunne arrangere en foredragsrejse med foredrag i Hamburg, Bonn, Köln, Frankfurt og flere byer, når tiden forhåbentlig snart er moden dertil. Om eftermiddagen havde jeg en dejlig samtale med allerede ankomne gæster, der skulle tilbringe pinsen på Schöneck. Der var både kendte ansigter og nye, og igen måtte jeg fortælle om Martinus og hans værk og besvare spørgsmål, inden turen gik tilbage til Bonn Bad Godesberg.

Dagen efter kom der besøg til Albert Schweitzer Haus. Det var den nuværende leder af det kendte gamle Otto Reichl forlag, hr. Guillaume. Gennem fru Schubmehl havde han hørt, at jeg var i Bad Godesberg, og da han bor i nærheden, ville han benytte lejligheden til at hilse på mig. Gerard Oude Groen og jeg har tidligere truffet hr. Guillaume på Schloss Schöneck, og Gerard har senere bedt ham læse en del af den af Erik Gentsch oversatte

og af en tyskkyndig gruppe korrigerede tyske oversættelse af I' bind af Livets Bog. Den tyske forlægger var ikke alene meget interesseret i indholdet, men gav også udtryk for, at sproget var udmærket, og at han virkelig var interesseret i at udgive den, når korrekturen var færdig, og når Martinus mente, at det var det rette tidspunkt. Jeg bad hr. Guillaume skrive til Institutet, så der forelå et officielt forslag, og så må vi se, om Forsynet vil, at det er den vej, Martinus bøger skal udkomme på tysk.

Pinsen nærmede sig, og fru Schubmehl havde indbudt mig til sammen med hende og nogle venner at tilbringe pinsedagene på Burg Ludwigstein, en meget gammel, men fint restaureret borg, der ligger på et højedrag ved Witzenhausen mellem Kassel og grænsen til Øst Tyskland, så nær grænsen, at man kan se marker, huse, mennesker og en anden borg på et højedrag på den Øst tyske side, men også pigtrådshegn og et stykke "ingenmandsland". Burg Ludwigstein er restaureret af og tilhører den tyske vandrefuglebevægelse, hvori den 83 årige, men spillevende fru Schubmehl siden sin ungdom har været et meget aktivt og initiativrigt medlem. Der var omkring 250 mennesker på borgen, og der var foredrag, underholdning, sang og musik, og at fru Schubmehl var kendt og populær blandt dem, fremgik af alle de velkomsthilsener og omfavnelser, hun blev mødt med, da vi ankom, og efterhånden som flere ankom. Det var ikke meningen, at jeg skulle holde foredrag, men fru Schubmehl ved, at mange af disse vandrefugle, hvoraf en stor del er ældre mennesker, der har oplevet Nazitiden og krigens gru, er søgende mennesker, der ikke mere kan inspireres af gamle religionsformer, og hun vil gerne, at de af dem, som hun ved er åbne for nye tanker, kunne begynde at forstå, at noget nyt er ved at vokse frem, der ikke bryder med kristendommens etik, men tværtimod giver den langt større perspektiver tilbage i tiden og frem i tiden, rodfæstet i det evige Nu. Hun arrangerede en samtalegruppe, der hovedsagelig bestod af mennesker, hun kendte godt og vidste deltog i en studiekreds om "Troen i vor tid". Vi var inde på at behandle mange problemer, før jeg forsigtigt kom ind på kos-

mologien på en måde håber jeg - så de var klar over, at jeg ikke gjorde propaganda for at vinde proselytter for en sekt, men forelagde tanker, der er fremført af Martinus som et verdensbillede, hvori videnskab og religion er to sider af samme sag. Det var også i denne kreds mærkbart, som jeg før har oplevet det i kontakt med tyskere, at klarheden og logikken tiltaler dem, og det, at de nye tanker ikke medfører et brud med de etiske værdier i den gamle verdensimpuls, men løfter dem op på et højere plan. Der blev spurgt om litteratur, og de, der var interesserede, fik brochurer og boglister, og jeg fortalte om Martinus centret ved Klint, at der hvert år også er en international uge med foredrag på engelsk, og når interessen og deltagelsen engang bliver tilstrækkelig stor foredrag også på andre sprog; deriblandt naturligvis tysk. Det hele foregik i en intim og venlig atmosfære, og en af borgens ledere, som var med, kom bagefter og sagde, at der uden tvivl var flere, som ville være interesserede, og at vi burde arrangere et foredrag på borgen, når der foreligger mere litteratur af Martinus på tysk. Han ville gerne arrangere det.

Måske blev der sået noget, der senere vil bære frugt. Det var et forsøg, fru Schubmehl gerne ville gøre, da hun er stærkt interesseret i, at Martinus tanker får rodfæste i Tyskland, og også i, at Albert Schweizer Haus kan blive et støttepunkt for udbredelsen af hans verdensbillede.

Det var et par dejlige dage på den gamle "røverborg", der nu er i fredens tjeneste. Vandreture i den maleriske omegn, hvor store fåreflokke græssede på bjergskråningerne kun bevogtet af hyrdehunde, afløstes af underholdning, sang og musik, og de er virkelig musikalske disse vandrefugle! Selve afslutningen foregik i den bedst tænkelige ramme: den statelige gamle borggård i måneskin, hvor alle var forsamlet, og flerstemmig korsang steg mod himlen båret af gårdrummets fine akustik. Det var en smuk afslutning på en kombineret rekreative og kontaktrejse, hvis udgifter helt og holdent blev dækket af Albert Schweizer Haus, hvis leder er forvisset om, at der er grobund og vækstmuligheder for Mar-

tinus kosmologi i Tyskland. Hvornår tiden er moden dertil, er en anden sag, men jeg tror ikke, det varer så længe.

Underskrevet Mogens Møller.

12.47 Kosmos Ferieby omdøbes til "Martinus Center i Klint", 1977.

På et tidspunkt i 1977 ønsker Martinus at Kosmos Ferieby i Klint omdøbes til "Martinus Center i Klint", og det nye navn tages i brug fra årsskiftet 1977/78.

12.48 Sommeren i Kosmos Ferieby i Klint 1977.

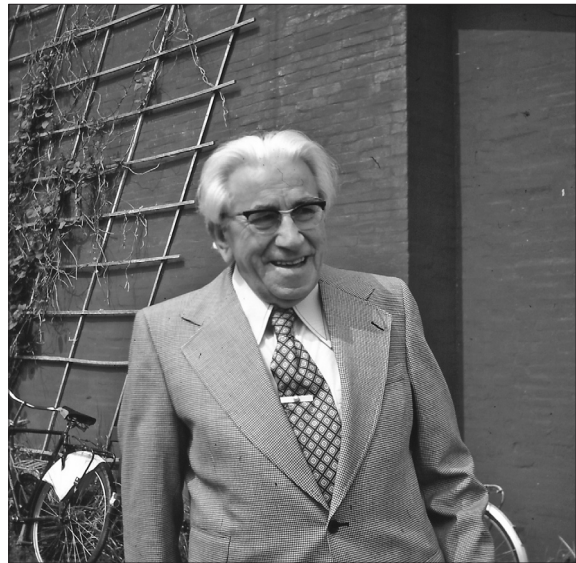
Højsæsonen er i 1977 udvidet til 5 uger, og der har været så stor tilstrømning, at man overvejer at udvide sæsonen til næste år med endnu en uge til 6 uger.

Sæsonen startede med at Martinus holdt foredrag. Martinus er nu blevet helt frisk efter sin sygdom, og har fået meget af den gamle energi tilbage igen. Dette bevirkede, at han ønskede at der skulle ske nogle ændringer i undervisningsformen i Feriebyen. Det mere gruppeorienterede arbejde skulle erstattes med foredrag, efterfulgt af spørgetimer. Denne ændring var gæsterne meget indstillet på. Herudover ønskede Martinus at det skulle være således, at flere unge skulle have mulighed for at prøve kræfter med at holde foredrag om Martinus kosmologi, såvel i Feriebyen men også på Institutet i København til vinter. Han ønskede også, at man fremstillede hans kosmiske analyser så klart som muligt, uden indblanding af tanker fra andre kilder. Ikke af uvilje mod disse, men fordi han mener, at hans argumentation og bevisførelse i sig selv er tilstrækkelig.

Undervisningen gennemførtes med de sædvanlige lærerkræfter, men efter Martinus nye retningslinier. Der var hele sommeren igennem frivillige der arbejdede på de nye køkken- bade- og toiletfaciliteter til campisterne.

Det oplyses igen, at man har dannet en byggefond med henblik på at indsamle penge til udbygning af Kosmos Ferieby i Klint med nye bygninger til erstatning for de udslidte pavilloner. Udbygningen skal ske med henblik på at bygge helårsisolerede

bygninger med det langsigtede mål for øje, at oprette en højskole på området. Kosmos nr. 11, 1977.

12.105 - 12.106 og 12.107 - Martinus foran foredragssalen hvor han signere bøger. Erik Weirauch ses på det midterste billede i sort jakke. - es

12.108 og 12.109 - Der er foredrag i foredragssalen. - es

12.110 - Martinus tager afsked med Birthe Gerner Larsson og Pia ved sæssonens slutning. - tb

Der foreligger ikke nogen oplysninger om Martinus fødselsdag i august 1977, men Per Thorell sender følgende fødselsdagsbrev til Martinus.

Kære Martinus!

Det er med udelt glæde, at vi atter kan gratulere dig og dermed hele den jordiske menneskehed på årsdagen for din tilsynekomst på dette mætrerede materielle oplevelsesplan.

Med dig er det lutrede kristne budskab, den kosmiske livsvejledning og dermed håbet og livstroen genfødt og har taget bolig iblandt os. Og uden dette ville alt omkring os være mørke. Men nu ved vi, at det som i dag er kaos og splittelse, dog er programmeret for det gudsrige, der i et helligt menneskeligt broderskab skal afspejle Guds sande ansigt og omslutte vor planet med kosmiske stråleglans.

Vi må på denne dag takke vort evige forsyn og livsophav for den nådegave, at vi fik lov at opleve det gudsbekræftende mirakel, som dit kosmisk dimensionerede budskab til os udgør. Det har givet os indre styrke, og det har tændt lys over vor fremtids vej, så vi ikke skal famle os i blinde ad det ateistiske mørkes mange afveje.

Gud give at vi endnu meget meget længe må se dig lyslevende og aktiv iblandt os! Gud give dig styrke til i pagt med hans hellige ånd at fuldføre dit altgavnende og altforklarende testamente til os og til tusindårige slægter! Gud give at vore sanser aldrig må sløves og at vor fod ikke må tøve ind for den prægtige mentale alkærlighedens indgangsportal til Guds rige, som du gennem dit livsvirke har bygget!

Med tak for alt, hvad du har været og vil forblive for os
dine hengivne

Elly og Per Thorell.

Klampenborg den 9. august 1977.

12.111 - Per Thorells fødselsdagsbrev til Martinus i anledning af hans 87 års fødselsdag. - pt

12.49 Skrivelse til Sagens venner, november 1977

Ternevej 5,
2000, Kbh.F. November 1977.

Kære Martinus-interesserede,

Gennem en lang årrække har vi nu henvendt os til læsere af KOSMOS, som samtidig er en trofast kreds omkring Martinus' sag, og som altid tidligere har reageret varmt til fordel for denne sag og dens vækst.

Hver dag ser og hører vi om krige, ulykker, sygdomme, vold, kriser og naturkatastrofer og er vidne til menneskers utrolige lidelser, og vi er samtidig klar over, at ingen vil komme til at forstå eller se løsningen på disse

katastrofer, både lokale og globale, før de bliver bekendt med Martinus verdensbillede. Intet andet end det altomfattende, fuldt logiske verdensbillede kan bringe mennesker til forståelse af deres egen og den internationale konfliktsituation.

Af den grund har det været umådeligt vigtigt, at så mange har sluttet op om de gagemuligheder, der hvert år er i forbindelse med Julen og med Martinus' fødselsdag, og også ved denne Jul appellerer vi til Martinus sags gode venner om at bidrage til det arbejde, som vi alle føler er uundværligt for menneskers vejledning i den livskunst, som igen er grundlaget for en harmonisk tilværelse i en ny verdensorden.

Vi er vidende om, at Martinus fortsat og støt arbejder på sin introduktions-bog til Det Tredje Testamente, som jo udgør hele hans samlede forfatterskab, og at arbejdet stærkt nærmer sig sin fuldendelse. Derfor har det været svært for ham at få tid og kræfter til også at få udsendt sin skriftlige tak til alle dem, som gennem årene har hjulpet ham og hans sag. Men i løbet af meget kort tid kommer der et uddrag af Det Tredje Testamente kombineret med en julehilsen, som sikkert vil glæde hans mange venner.

Vi medsender et girokort, som kan anvendes ved indsendelse af en eventuel gave til redaktør Sam Zinglersen, som plejer at forestå det rent praktiske i forbindelse med gaver til Martinus sag. Vi siger alle tak på forhånd for god og mangeårig støtte til den sag, der hjælper os i hverdagen, som den i fremtiden vil være til hjælp for verdens millioner.

Med en kærlig hilsen

Vera Cavling Sysse Buch Inge Sørensen Einar Sørensen Sam Zinglersen Tage Buch

12.50 Sommeren i Martinus Center i Klint. Det nye navn for Kosmos Ferieby, 1978.

Undervisningsperioden varede i 1978 fra 24/6 til 5/8. I overensstemmelse med Martinus ønsker, er undervisningsformen nu blevet lidt ændret. Detaljerne ses af oversigten i programmet der er udsendt, og som er vist nedenfor. Foredragsholdere er Mo-

gens Møller, Sv. Å. Rossen, Gunnar Frederiksen, Tage Buch, Ingrid Okkels, John Nielsen, Willy Kuijper og Karin Brant Nielsen. De fleste foredrag holdes af Mogens Møller og Sv. Å. Rossen.

SOMMERKURSUS 24/6 5/8 1978

MARTINUS CENTER som tidligere hed Kosmos Ferieby, og som for en stor del har været, og i nogen grad fortsat vil være et sted, hvor man nyder sin ferie, vil i fremtiden mere og mere få karakter af et undervisningscenter, hvor det centrale altid vil være Martinus Kosmologi, og hvor man også søger at praktisere noget af den væremåde, som er essensen af Martinus værker. Også i år vil der ske nogle ændringer.

KURSUSFOREDRAGENE tilsigter som tidligere år at give et alsidigt overblik over Martinus Kosmologi, bl.a. med gennemgang af symbolerne, som vises i lysbilleder. Disse holdes om formiddagen kl. 10 af danske og enkelte svenske foredragsholdere fra søndag til torsdag med spørgetime hver fredag.

EFTERMIDDAGSFÖREDRAGENE kl. 16 har ligeledes et vidt spektrum af emner til uddybning af forståelsen af Martinus ide verden. Disse holdes mandag, onsdag og torsdag med spørgetime hver tirsdag.

SKOLEN I MARTINUS KOSMOLOGI er en nydannelse og åbnes af Rolf Elving med svenske og danske lærerkræfter. Der vil blive startet grupper, som arbejder med et direkte studium af Martinus hovedværk og vigtige del emner af kosmologien som f.eks.: Den ideelle føde, Den seksuelle polforvandling, Bønnen, Bisættelse, alt efter deltagerens interesse. Denne arbejdsform tilsigter at stimulere deltagerne i at arbejde selvstændigt med Martinus litteratur. Læseopgaver ledsaget af spørgsmål uddeles fra dag til dag, hvorpå stoffet gennemgås og diskuteres i grupper, en arbejdsform, som kræver daglig forberedelse af deltagerne. Studierne koncentrerer om hovedværket Livets Bog I og II, men som allerede nævnt står muligheden i nogen grad åben for at arbejde med del emner.

AFTENPROGRAMMERNE er ikke fastlagt på forhånd. I lighed med sidste år og ifølge Martinus ønske kan deltagerne, der føler at de kan bidrage til forståelsen af Martinus Kosmologi, ved foredrag få

lejlighed til at udtrykke sig ved aftenforedrag efter nærmere aftale med undervisningsgruppen i Klint. Disse aftenforedrag samt underholdning i salen eller på "Terrassen" vil blive meddelt i Centerets avis og på opslagstavlerne.

Vi opfordrer de deltagere i Centeret, som kan give kunstnerisk lødige aftenprogrammer eller lettere underholdning til at lade deres evner udfolde sig i aften timerne til glæde og inspiration for de øvrige deltagere.

Der vil desuden blive undervisning, på tysk i de to første uger og på engelsk i den sidste uge.

I perioden 24/6 til 8/7 var der syv kvindelige gæster fra "Albert Schweitzer Haus" i Bad Gotesberg, hvor Mogens Møller tidligere har holdt kursus. Emma Schubmehl som er knyttet til "Albert Schweitzer Haus" skriver om deres besøg i Kosmos nr. 12, 1978.

I sommeren 1977 var Martinus på sin sidste foredragsrejse til Island. Jeg har ikke nogen specielle oplysninger om denne rejse.

12.112 - Gruppe i Martinus Center. - tb
Bagest stående i hvid trøje Sigge V. Westerlund.
Bagest til højre Inge Sørensen. Foran, siddende
N. Jager, Holland, Willy Kuijpers onkel.

12.113 - Martinus Sysse Buch og
Mischa Lim. - tb

12.114 - Rolf Elving, Martinus, Birthe Gerner
Larsson og Mischa Lim i Villa Rosenberg. - tb

12.115 - Martinus og Pia Gerner Larsson i Villa
Rosenberg. - tb

12.116 - Kursister i Villa Rosenbergs have. I midten bagest i hvid skjorte står Sigge Westerlund. - tb

12.117 - Martinus, Mischa Lim og Birthe Gerner Larsson foran indkørslen til Villa Rosenberg. - tb

12.118 - Når vejret er til det spiser kursisterne i det frie foran den vegetariske restaurand. - tb

12.119 - Spisning i det fri foran den vegetariske restaurant. - tb

12.120 - Mogens Møller taler ved spisningen. - tb

12.121 - Mogens Møller taler med et par engelske kursister. - tb

12.122 - Efter foredragene er der livlig samtale om emnerne der er blevet behandlet. - tb

12.123 - Willy Kuijper hilser på Martinus. I baggrunden står Mogens Møller. - tb

12.124 - Middagshvil på arealet foran den vegetariske restaurant. Stående foran transformatoren ses Steen Landsy. - tb

12.125 - Hjemrejse fra "Martinus Center i Klint".
Martinus sammen med Mischa Lim og
Sysse Buch. - tb

12.51 Rundskrivelser med henblik på indsamling af penge til Sagen, 1978

I lighed med tidligere år udsendes der en rundskrivelse til Sagens venner for at samle penge ind i anledning af Martinus 88 års fødselsdag.

Ternevej 5, Juni 1978.
2000 København F.

Kære venner,

I år flyttede Martinus til Klint den 26. maj i det dejligste sommervejr for at tilbringe ca. 3 måneder på Villa "Rosenberg", hvor de gode, rolige omgivelser og den rene friske luft vil gøre ham godt. Med sine snart 88 år er det klart, at han praktisk talt udelukkende må holde sig til skrivningen af sine bøger og den nødvendige planlægning for udbygningen af

især Martinus Center i Klint. Der foreligger endnu ikke konkrete planer, men skitser og oversigtsplaner, som der må tages stilling til inden for de nærmeste år, og mere detaljerede tegninger vil måske fremkomme i forbindelse med redegørelse for den byggefond, som nylig er oprettet.

Som Martinus ser det, vil centeret i Klint vokse frem til at blive en helårsskole i åndsvidenskab, og det er tanker herom, Martinus har drøftet med Institutets bestyrelse og sine nærmeste medarbejdere. Imens udfører Institutet og Centeret deres missioner og følger en langsom vækst. F.eks. er bogsalget steget med kr. 48.000 sidste år, og det er bl.a. den øgede interesse i Norge, der har medført denne stigning. Det er denne langsomme og solide vækst, der har præget Martinus sag gennem de mange år. Når mennesker har undret sig over denne tilsyneladende sendrægtighed, hvormed Martinus arbejde vinder frem, har Martinus sammenlignet sin sag med et træ og dets vækst og sagt, at noget, der skal blive et stort træ, må have et solidt rodnet, før det begynder at skyde i vejret. Martinus sag bliver ikke blot en modebevægelse, der blusser hurtigt op og får en snarlig død, men den skal give vejledning og visdom for årtusinder, da den er selve livsmysteriets løsning.

Disse tanker har endnu ikke vundet forståelse hos almenheden, og derfor har den forholdsvis lille kreds, som navnlig her i Skandinavien er blevet kendt med disse tanker, og hvem disse har givet livet fornuft og indhold, båret denne sag igennem rent økonomisk ved de indsamlinger, der ved særlige lejligheder er sat i gang.

Også nu i anledning af Martinus 88-årsdag den 11. august henvender vi os til alle forstående og kærlige venner, som igen engang ønsker at være med til at glæde Martinus på fødselsdagen og give hans sag det økonomiske vitamintilskud, som er nødvendigt for dens vækst.

Der vil som mange tidligere år blive lejlighed til at fejre Martinus på selve dagen, fredag den 11. august kl. 19.30 på Hotel Sheraton i København. Med dette brev følger et girokort, som dels giver mulighed for at bidrage med en fødselsdagsgave, og dels lejlighed til at indskrive sig til festligheden. Sam Zingler-

sen tager sig som forhen af de praktiske arrangementer.

Vi siger på forhånd tak for forståelse og god hjælp.

Med en kærlig hilsen

Vera Cavling Sysse Buch Inge Sørensen Einar Sørensen Sam Zinglersen Tage Buch

Også i november 1978 sendes en skrivelse ud til Sagens venner.

Ternevej 5
2000 København F. November 1978.

Kære Martinus-interesserede,

Forberedelserne til jul har længe stået på. Forretningerne har været julepyntede en tid, og juletræer og nisser ses på torve og pladser. Butikkernes vinduer stråler og er fyldt med gaveting, som hvert år forekommer skønnere, mere luksuøse og dyrere end nogen sinde før. Det kan være svært at give en gave - at finde på - og for nogle kan det også være svært at modtage en gave, selv om nok de fleste er glade for at modtage.

At minde om en gave til Martinus sag med mellemrum kan også være svært, men når man betænker, at tusinder af mennesker allerede nu er i vildrede på grund af manglende vejledning, når de har mistet tilliden til religiøse, politiske og ofte også videnskabelige kapaciteter, og at i løbet af få år millioner af mennesker vil være i samme situation, kan opgaven med at støtte også ses som et privilegium.

I en verden, som nok har mange lyspunkter, men alligevel er domineret af en "alles krig mod alle", er det let at se, at kosmologien i dette hårde klima er som en sart plante, der hele tiden må gives læ, støttes og hægges om for at overleve, og det er denne opgave, som sagens venner har taget sig på nu og et godt stykke ind i fremtiden.

Enkelte kan så undre sig over sagens langsomme vækst og spørger måske lidt utålmodigt efter, hvornår Martinus nye bog vil udkomme. Det er rigtigt, at bogen er blevet "forsinket", fordi Martinus har haft sygdoms-

perioder og nu nærmer sig de 89 år. I den senere tid er han tillige blevet sinket af administrative opgaver, som han gerne selv ønsker at deltage i, for at hans sag også fremtidigt kan blive ledet efter de principper, som Livets Bog angiver. Martinus har skrevet mere stof, end der skal med i bogen, og det kan sikkert mere være et spørgsmål om at redigere det skrevne end at skrive mere. Alt overskydende stof kan, mener Martinus, senere komme som artikler i KOSMOS, så tiden og arbejdet er ikke "spildt".

Martinus nye bog vil skabe øget interesse, og de byggeplaner, som er nævnt i sagens blad, vil blive finansieret over en særlig byggekonto, hvortil der nu også indgår midler, men sagens daglige drift vil fortsat være afhængig af alle de interesseredes offervilje. Vi vedlægger som tidligere et girokort, som kan benyttes ved indsendelse af en eventuel julegave til Martinus og hans sag.

Redaktør Sam Zinglersen har igen lovet at ordne det rent praktiske, og vi siger på forhånd tak og ønsker - selv om det er lidt tidligt - en god jul for alle kendte og ukendte venner af Martinus sag.

Med kærlig hilsen

Vera Cavling Sysse Buch Inge Sørensen Einar Sørensen Tage Buch Sam Zinglersen

12.52 Planer for udbygningen af Martinus Center i Klint.

Med baggrund i, at Martinus forventer snart at være færdig med den bog som han har arbejdet på i nogle år, og som han først kaldte "Det tredje testamente", men nu kalder "Introduktion til det tredje testamente" (henset til at han vil give samlingen af store bøger den fælles titel "Det tredje testamente" og med forskellige undertitler).

Det grundlæggende formål med den nye bog er, at den skal være en indføring i hans samlede værk, og i særdeleshed en indføring i de syv bind med undertitlen "Livets bog". Det er hans mening, at den nye bog skal udgives på et af de store forlag (antagelig Borgens Forlag), for at den skal komme ud i landets boghandler, og dermed give mulighed for, at mange nye mennesker skal få øje på hans kosmologi.

Martinus er af den opfattelse, at det vil medføre en forøget foredragsvirksomhed, og et større behov for nye undervisningslokaler, som han tænker sig placeret i Martinus Centeret i Klint. Det er uden tvivl også årsagen til, at han har ønsket at ændre navnet til Martinus Center Klint, fra det tidligere Kosmos Ferieby.

Dette vil medføre, at der bliver behov for at bygge nye bygninger til såvel undervisning som til indkvartering af de mange studerende, som Martinus mener vil komme.

Derfor har han, som tidligere nævnt, oprettet en fond, hvor Sagens venner kan indbetale beløb til støtte for disse udvidelser i Klint.

Martinus har følt, at det var påtrængende at foretage denne ændring, og Martinus har sammen med bestyrelsen udarbejdet et par skitser, for de basale udvidelser. Disse skitser viser Tage Buch i Kosmos nr. 13, 1978 sammen med sine kommentarer. Et uddrag af Tage Buchs kommentarer ses nedenfor.

Tage Buch

PLANER FOR UDBYGNING AF MARTINUS CENTER I KLINT

Martinus Center, som indtil for få år siden hed Kosmos Ferieby, er vokset langsomt siden 1934. I denne lange periode har Martinus ofte sammenlignet centeret med et foster, som ikke rigtig havde fået noget "hoved", og som derfor heller ikke var "født" endnu. Men Martinus føler, at tiden hastigt nærmer sig, hvor denne "fødsel" skal finde sted, og hvor hans sag således træder frem for offentligheden, især i forbindelse med hans ofte omtalte nye bog "Introduktion til Det Tredje Testamente", som han mener at have færdigskrevet snart. I og med at Martinus og hans værker bliver offentligt kendt, vil der uden nogen tvivl blive brug for en omfattende foredragsvirksomhed og nye undervisningslokaler i centeret, og der vil blive brug for tilsvarende indkvarteringsmuligheder for de mange studerende, der vil søge yderligere og grundig oplysning om Martinus kosmiske verdensbillede. De nuværende pavilloner er ikke længere velegnede til deres formål. Såfremt de skal bevares, må der foretages en større modernisering, lyd-isolering mellem de enkelte lejligheder, tidsvarende indretning med toilet og bad i alle

lejligheder, en effektiv varmeisolering og opvarmning til helårsbrug.

Martinus har følt, at der må komme en ændring nu, og der er derfor også af bestyrelsen udarbejdet en foreløbig skitseplan for det areal, hvor foredragssalen og pavillonerne er placeret, det område, der afgrænses af Klintvej, alleen ned til Klintsøgaard, selve Klintsøgaard og af vejen langs kanalen. De foreløbige planer viser forskellige muligheder. Som nævnt kan der måske blive tale om en gennemgribende modernisering af de nuværende pavilloner. De kan i så fald suppleres med en ny pavillon mellem Klintvej og pavillon 2. Hvis de nødvendigvis må kasseres, kan der på halvdelen af arealet bygges en stor trelænget pavillon med ryggen mod Klintsøgaards alle og med åbning mod kanalen. Pavillon 1 kan så erstattes af en bygning med studielokaler, og der bliver desuden mulighed for udvidelse af foredragssalen. Herved bliver arealet hensigtsmæssigt delt i to områder, et undervisningsområde med foredragssal og studiebygning, og et med beboelsesområde med en eller to pavilloner. Der arbejdes fortsat med de planer, der her er skitseret, og en samlet plan vil blive fuldt udarbejdet, før der iværksættes nybyggeri eller større ændringer.

Disse påtænkte udvidelser er selvsagt helt afhængige af de pengemidler, der bliver til rådighed. Men allerede for mere end et år siden begyndte der at indgå beløb til Institutet med henblik på kommende byggerier og andre udvidelser, og for nylig er der yderligere stillet betydelige beløb til rådighed for Martinus Institut - udover de særlige jule og fødselsdagsgaver - især med modernisering og forbedringer i centeret for øje. Men i forbindelse med offentlighedens lys på Martinus sag vil der selvfølgelig blive brug for midler inden for alle områder: bogudgivelser, oversættelser, undervisning og information osv. og aktiviteterne bliver således over et bredt spektrum. Med disse linier ønsker vi fra Institutets side at gøre opmærksom på de nævnte planer, sådan at ikke blot nogle få får kendskab til disse tanker, men at alle, der har lyst til at være

med rent praktisk eller økonomisk, kan få lejlighed til at yde en indsats. Instituttet tager derfor med tak mod alle små eller store gaver og anden håndsrekning, for Sagens udvikling er ikke en opgave for de få. Der er oprettet en særlig konto, som er forbeholdt disse byggeformål. Indbetalinger hertil kan ske gennem Instituttets girokonto nr. 642 9580 under mærket "Skolen i Klint". Hvis nogen ønsker særlige ordninger som f. eks. løbende skattefri bidragsordninger eller en testamentarisk gaveordning er Instituttets revisor, Finn Bentzen, gerne behjælpelig med sådanne arrangementer. Bidragskontoens regnskab vil blive offentliggjort i Kosmos med den halvårslige regnskabsopgørelse for Instituttet.

I forbindelse med gaver og anden hjælp til Martinus sag er det værd at erindre sig, at Martinus selv giver mennesker en umådelig frihed. Hans arbejde er ikke baseret på medlemskab, det er ikke en sekt, en forening eller på anden måde en lukket kreds, og man er kun knyttet til hans sag i samme grad, som man har interesse for den. Man kan komme til foredragene eller studere hans værker, og man kan forlade disse tanker, når som helst man ønsker. På samme måde må Martinus have den fulde frihed i forbindelse med dispositioner indenfor sin sag. Han fremhævede således i sin tale på fødselsdagen den 11. august i år, at de gaver, der tilflyder hans Institut og skole, må være helt betingelsesløse, sådan at han i samråd med sin bestyrelse kan foretage de handlinger og bestemmelser, som han ser må være retningsgivende for hans sag i fremtiden og også for den kommende verdenskultur.

Hele Instituttets og Centerets virksomhed er bygget op ved frivillig praktisk og økonomisk hjælp, og Martinus er derfor også sikker på, at hans mange gamle og nye venner vil forstå disse nye arbejders nødvendighed og stå sammen om disse og kommende betydningsfulde opgaver.

Underskrevet Tage Buch.

12.53 Martinus tanker om at etablere en åndsvidenskabelig højskole på Martinus Center i Klint.

Martinus har i en længere periode syslet med tanker om at etablere en egentlig helårs-højskole for åndsvidenskab i forbindelse med Martinus Center i Klint. Dette kan vi se af den foranstående artikel skrevet af Tage Buch: "Planer for udbygningen af Martinus Center i Klint", hvor det nævnes, at der er oprettet en særlig konto for indbetaling af gaver til dette formål. Heraf ses, at tankerne er ved at tage fast fysisk form.

Af Thorells referater af samtaler med Martinus får vi et lille indblik i denne sags udvikling.

Under datoen 18. december 1978 står følgende:

"Sagens bestyrelse skal en tur rundt og se på højskoler med henblik på realiseringen af drømmen om en åndsvidenskabelig højskole på Klint."

Den 4. februar 1979.

"Man stiler nu imod at erhverve Klintsøgård i stedet for at bygge en ny højskole på Klint."

(Vi erindrer fra det foregående, at Klintsøgård blev købt i 1946. De tilhørende arealer blev udstykket og solgt som sommerhusgrunde i 1948, og Klintsøgård blev solgt til Cai Ankerbye den 1. april 1953 med henblik på at oprette en vegetarisk kuranstalt. Ankerbye solgte imidlertid Klintsøgård til Hospitalet i Nykøbing Sjælland, til alderdoms- og plejehjem. Martinus har nu tanker om at købe Klintsøgård igen.)

Den 14. oktober 1979 skriver Thorell:

"Hvad angår den påtænkte højskole på Klint, lader Martinus nu forsynet råde. Tage Buch er dog stadig i gang med projekteringen".

Den 25. maj 1980 skriver Thorell:

"Jeg fik af vor samtale indtryk af, at højskolebyggeriet på Klint indtil videre er opgivet

med den begrundelse, at der ikke er tilstrækkeligt med kvalificerede lærere og ikke nok af Martinus-litteraturen oversat til hovedsprogene”.

Den 8. juni 1980:

”Højskolebyggeriet på Klint kan ikke komme i gang, da myndighedernes tilladelse ikke kan gives før der foreligger en helhedsplan for byggeriet. Det er jo hensigten at starte i det små og så efterhånden udvide”.

12.54 Martinus Center i Klint 1979.

Tage Buch fortæller i Kosmos nr. 9, 1979 lidt om åbningen af sæsonen i Klint. Sæsonen er perioden 23/6 til 4/8. Campingpladsen er nu velindrettet med de nye bade- og toiletfaciliteter. Lejlighederne er også blevet bedre møbleret.

Der har været lidt problemer med mange hunde i Centeret, og man meddeler, at man ikke fremover kan få lov at medbringe hunde uden med speciel tilladelse.

Sæsonen blev åbnet med at Martinus holdt en længere tale, hvori han blandt meget andet nævner, at han gennem de sidste 58 år har skrevet mere end 40 bøger, og at de udelukkende er skabt for at mennesker, ved at studere dem, derved kan udvikle sig. Med tiden vil alle mennesker opnå kosmisk bevidsthed og blive mennesker i Guds billede efter hans lignelse. (Dette endemål opnås dog først efter flere inkarnationer).

Martinus opfordrede til dagligt at læse i Livets Bog, som udelukkende er skrevet på grundlag af Martinus kosmiske bevidsthed – ved intuition – og jo mere man læser, jo mere udvikler man sin egen intuition. Man får ikke blot en viden, men man optræner sin intuitionsevne. Man må dog have tålmodighed, for kun med tålmodighed overvinder man alt.

Han sagde videre, at Sagen jo ikke er nogen forening i almindelig forstand. Så længe man er glad for de kosmiske analyser og træner sig selv i overensstemmelse med disse, er man ”medlem” af Sagen, i modsat fald er man ikke ”medlem”. Der er ingen indmeldelse og udmeldelse i almindelig forstand.

I Per Thorells referat af samtalen med Martinus den 1. juli 1979 hvor Martinus og Mischa var på besøg

hos Thorell, talte de netop om Martinus åbningsforedrag i Martinus Center i Klint. I referatet fra samtalen står følgende:

”Martinus virkede frisk og veloplagt, ikke mindst af glæde over, at han med succes havde gennemført sit åbningsforedrag på Klint, hvilket han allerede omtalte for mig, da han ringede fredag. Han havde en båndoptagelse med, og vi afspillede hele foredraget, der var perfekt og med sædvanlig kraftig stemmeføring. Martinus havde holdt foredraget stående.

Mogens Møller indledte og bad om, at man ikke anvendte båndoptager. Han oplyste, at første bind af ”Livets Bog” udkom i 1932, og at Martinus på tiårsdagen for denne skelsættende begivenhed havde talt på Klint over emnet ”Næstekærlighed som det ene fornødne”.

Klint blev åbnet som feriekoloni for sagen i 1935.

Foredraget, som vi påhørte, var meget vidtspændende, og da jeg bemærkede, at det lød som et resume af ”Testamentet” (Martinus sidste ikke udgivne skriftlige arbejde. Se herom senere), bekræftede Martinus, at det også havde været meningen. Han kom i foredraget ind på emnet ”atomkraft” og ”radioaktivitet” og fremhævede i den forbindelse klodens identitet som det makrolegeme, hvori vi har vort livsforløb som mikroenheder. Endvidere talte han om de uundgåelige kommende krige.

Foredraget indeholdt også et afsnit om polforvandling og den frie, men moralske kærlighedsudfoldelse menneskene imellem. Er der børn i et ægteskab, må ægtefællerne dæmpe deres frihedstrang, da forældreprincippet er en del af kristusprincippet.

For første gang i et foredrag talte Martinus frit ud om teosofi, antroposofi, meditation og yoga m. m. Uden direkte at kritisere påpegede han, at disse systemer og bevægelser ikke var den endelige vej til en bedre verden.

Under foredraget sagde Martinus endvidere, at han forventede at få ”Testamentet” samt fjerde bind af symbolværket ”Det Evige Verdensbillede” færdig, inden han forlod det fysiske plan. Yderligere redegjorde han for planerne vedrørende koloniens fremtid som

international højskole for åndelig videnskab, og han sluttede foredraget med at sige:
"Måske er det mit sidste foredrag her på Klint, men jeg håber dog, at jeg kan tale her igen næste år".

Martinus udtrykte sin glæde over den kraftige og langvarige applaus og beklagede, at kun en del af denne var kommet med på båndet.

Flere gange under foredraget blev Martinus' stemme lidt "grødet". Da jeg nævnte det i den tro, at det var besværligheder med slim i lungerne, svarede Martinus, at det var fordi han var bevæget.

Noget sådan har jeg aldrig hørt før, når Martinus har holdt foredrag, men mon ikke denne bevægelse i det væsentlige skyldes, hans bevidsthed om, at han ikke har så lang tid tilbage blandt os?"

Dette foredrag blev imidlertid ikke Martinus sidste i "Martinus Center". Det sidste foredrag holdt han året efter, den 22/6 1980.

Tilhørerne har muligvis også tænkt at det Var Martinus sidste foredrag. Der blev i hvert fald taget mange billeder af Martinus og situationen som helhed.

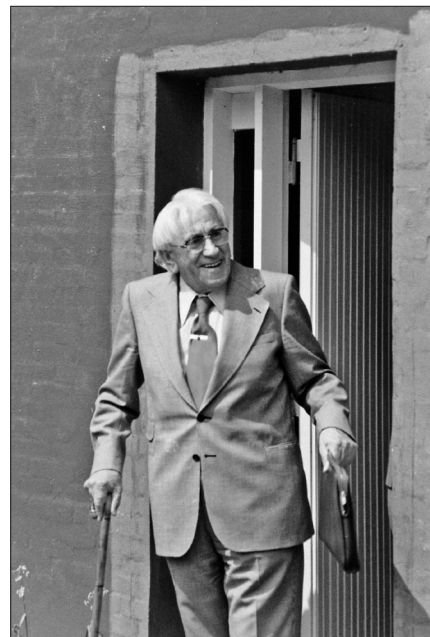
12.126 - Man samles ved foredragssalen før Martinus skal holde sin tale. - tb

12.127 - Martinus taler til en fyldt sal. Flere af tilhørerne må sidde på gulvet. - hb

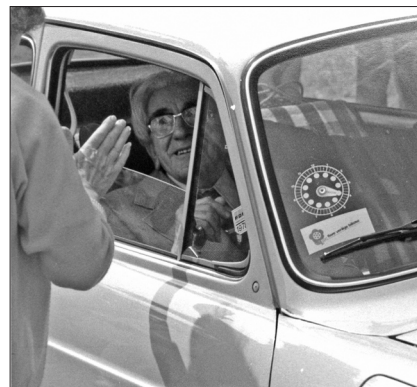
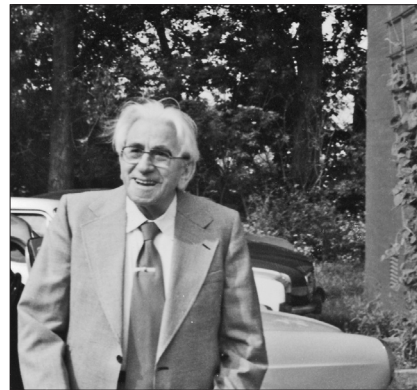
12.128 - Martinus hilser forsamlingen inden han går ned af podiet. Mogens Møller står i forgrunden for at hjælpe Martinus. - hb

12.129 - Martinus kommer glad ud af døren til foredragssalen efter foredraget. - cm

12.130 - Martinus omgivet af sine tilhørere, af sagens venner. - tb

12.131 og 12.132 - Martinus taler med tilhørerne uden for foredragssalen efter foredraget. - hb

12.133 og 12.134 - Tage Buch kører Martinus til Villa Rosenberg. - hb og cm

12.135 - Bagest Sigge Westerlund. I midten Derek Seagrieff med John Lynn, London til højre. Siddende Lars, svensk og Ray Hopkins. - tb

12.136 - Bagest i hvid trøje Sigge Westerlund. Forrest til højre, Neptunus Jager, Holland (Willy Kuijpers omkel). - tb

12.137 - Gerard Oude Groen til venstre, amerikansk dame i midten, og Ray Hopkins. - tb

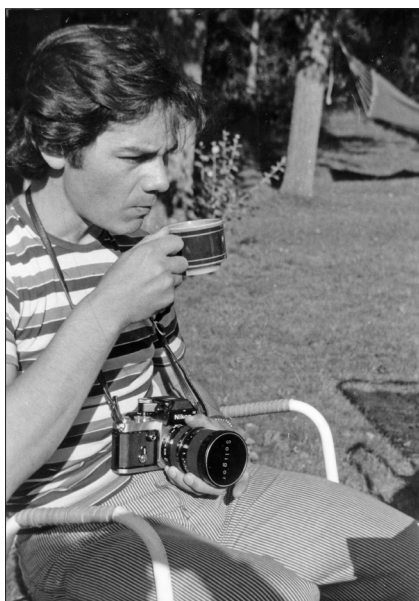
12.138 - Martinus sammen med Birthe (Zacho) Lapennas søn Pierre. En lille udflugt til Pandekagehuset i Ordrup. - bz

12.139 - Martinus, Mischa Lim, Birthe Gerner Larsson og antagelig Sigge Westerlind i haven til Villa Rosenberg. - tb

12.140 - Martinus og Mischa Lim. - tb

12.141 - Mischa Lim. - tb

12.142 - Tage Buch og Rolf Elving. - cm

12.55 Martinus 89 års fødselsdag den 11. august 1979.

Allerede i juni 1979 udsender den nærmeste kreds omkring Martinus, som består af Sam Zinglersen, Tage og Sysse Buch, Inge Sørensen, Einar Sørensen og Vera Cavling, informationer om Martinus forestående fødselsdag, som skal afholdes på Hotel Sheraton, Vester Søgade 6, København V, lørdag den 11. august kl. 19.30.

Juni 1979.

Kære medinteresserede i Martinus sag.

Martinus fylder 89 år den 11. august, og traditionen tro sender vi på denne årstid en hilsen til den snart store kreds af sagens venner, idet det erfaringsmæssigt har vist sig, at mange ikke alene ønsker at give Martinus en gave på fødselsdagen til fortsættelse og udbygning af hans arbejde, men at de tillige derigennem ønsker at give ham bevis på, at hans store og årelange arbejde med at udarbejde kosmologien virkelig har betydet noget for dem.

Martinus har været meget taknemlig for vennernes trofasthed og disses gaver, som har været nødvendige for at sagen overhovedet kunne vokse, og som fortsat vil være det for Instituttets og sagens drift. De store pengemidler, der nylig er indgået fra relativt få mennesker til sagens "byggefond", er helt og fuldt båndlagte til brug ved udvidelse af indlogerings- og undervisningskapaciteten i Martinus Center i Klint, når Martinus værk er afsluttet og hans bøger offentligt kendt.

Der vil derfor fortsat være brug for hjælpen fra sagens venner, og vi håber, at mange til den kommende fødselsdag vil glæde Martinus med en hilsen og en gave, og eventuelt også deltage i fødselsdagsfesten, der igen i år afholdes lørdag den 11. august kl. 19. 30 på Hotel Sheraton, Vester Søgade 6, København V. (Hjørnet af Gl. Kongevej). Det ville være dejligt, hvis mange ville sætte dagen af til denne fest, og vi vedlægger så et girokort til den eventuelle gave og til betaling for adgangen til festen (kr. 30. 00 pro persona).

Vi siger tak for al tidligere gavmildhed og sender vore kærligste hilsener.

Vera Cavling Inge Sørensen Sysse Buch Einar Sørensen Tage Buch Sam Zinglersen

I referat af Per Thorells samtale med Martinus den 19. august 1979, (Mischa var også tilstede) refereres samtalen med Martinus vedrørende fødselsdagen.

”Fødselsdagen var forløbet udmærket. Der var 475 deltagere. Martinus havde fået overrakt 80.000 kr. i gaver. Martinus havde talt i 50 minutter og egentlig gentaget talen fra åbningsdagen på Klint. Han havde uddybet sin ypperstepræstelige erklæring om sin missions kosmisk-globale status: At ”Det tredje testamente” (hele hans livsværk) er Kristi genkomst, at der ikke kommer nogen ny åbenbaring på dette felt og af dette omfang, og at hans kosmologi derfor har en naturlig tilknytning til Bibelens to testamenter.”

12.56 Martinus Åndsvidenskabelige Instituts regnskab for 1978.

I Kosmos nr. 9 1979 offentliggøres regnskabet for hele året 1978. Revisor Finn Bentzen skriver i sine bemærkninger, at der aldrig før har været så mange der har ydet økonomisk støtte, samt har ydet arbejde på den ene eller den anden måde. Af regnskabet fremgår det, at der er indkommet 525.635 kr. Sagen har også modtaget testamenterede gaver. Fonden til udbygning af Martinus Center i Klint er også blevet tilgodeset.

12.57 Skrivelser til Sagens venner med henblik på indsamling af penge til Sagen, samt Martinus takkeskrivelse, 1979

Traditionen tro udsendes også i november 1979 en skrivelse til Sagens venner hvor man beder om støtte til Sagen.

November 1979.

Kære medinteresserede i Martinus sag,

Vi nærmer os hastigt mørkets kulmination, årets vintersolhverv med tiltagende kulde, frostsvedne planter og nøgne træer, og samtidigt det mentale mørkes vendepunkt, dyrebvidsthedens kulmination i menneskeheden, den forudsagte dommedagsperiode, ragnarok, en alles krig mod alle, som allerede nu dagligt koster tusinder af menneskers voldsomme død, invaliditet, lemlæstelse, hunger og elendighed, og som er resultatet af de politiske, økonomiske og religiøse spændinger, som vi som ”nyheder” ser og hører om. Men ligesom der på den anden side af årets mørketid venter os en lysepoke, hvor solens lys får magt over vintermørket, således ser vi det ligeledes forudsagte ”himmeriges rige” komme til syne som en ”ny himmel og en ny jord” ved hjælp af den åndelige videnskab, som afløser den religiøse, instinktive tro på denne ny himmel og jord. Uden denne eksakte viden om en logisk, hensigtsmæssig og dermed kærlig mening med mørket og dets virkninger ville livet være helt uudholdeligt for tusinder af mennesker - de ville ganske simpelt bryde sammen ved iagttagelsen eller oplevelsen af den tilsyneladende meningsløshed, som i kraft af kosmologien viser sig at være helt nødvendige omvæltninger for skabelsen af en ny verdenskultur eller den længe ventede varige fred.

Martinus kosmologi er - sine 57 år til trods - helt ny, ja, er end ikke rigtig offentligt kommet til alles kundskab. Den er endnu spæd, men vokser sig i disse år stærk til at modtage den kommende store interesse fra mange nye videbegærlige eller de åndeligt sultne masser, og til at modstå det pres, den skepsis eller kritik, som man også i nogen grad kan forvente vil fremkomme. Kosmologien - Kristendommen som videnskab - vil i de kommende årtier lyse fra Østen til Vesten og fra pol til pol. Men lige nu har den som i alle de tidligere mange år støtte behov. Den relativt spæde spire må fortsat skærmes, og selv om der mærkes øget interesse for og et større salg af Martinus bøger og de senere års fuldt op-

tagne kursus-uger i Martinus Center i Klint, må denne sag have den Økonomiske hjælp, som alle dens mange venner også tidligere har forstået nødvendigheden af.

Vi sender derfor denne rundskrivelse i forvisningen om, at De igen i anledning af julen vil glæde Martinus med en gave, der kan komme hans sag til gode.

Vi kan kun sige tak for al tidligere kærlig forståelse og god vilje til at lade Martinus sag få den hjælp, der medvirker til at føre den frem til sit virkelige gennembrud.

Med en kærlig hilsen og Ønsket om en glædelig jul og et godt nytår for sagens mange venner,

Sysse Buch Vera Cavling Inge Sørensen Sam Zinglersen Einar Sørensen Tage Buch

P. S. Der vedlægges et indbetalingskort til benyttelse ved indsendelse af en eventuel gave, som Sam Zinglersen har lovet at viderebringe til Martinus.

Nytåret 1979 skriver Martinus en takkeskrivelse til Sagens venner hvor han meddeler tankerne om at få bygget en helårsskole i Klint. Der er nu kommet et godt beløb ind til realiseringen af en sådan skole.

NYTÅR 1979

Jeg vil gerne hermed udtrykke en inderlig og varm tak for Deres kærlige opmærksomhed overfor mig, min mission og sagen i anledning af julen og det nye år. Da Deres kærlige opmærksomhed i realiteten er en håndsrækning til skabelsen af en intellektualiseret kristendom og den heraf følgende kommende ny alkærlige verdensmoral, er min tak til Dem for denne Deres kærlige forståelse overfor mig og sagen af et større omfang, end jeg kan udtrykke i ord.

Denne min varmeste tak gælder naturligvis alle, der hver især på sin vis med hjerte og hånd har støttet sagen. Det være sig sagens administration, det være sig studiekredsarbejdet og foredragsvirksomheden, det være sig de forskellige manuelle arbejder, der er

blevet gjort, dels på Institutet og dels i Martinus Center i Klint. Jeg vil også gerne her udtrykke en meget varmtfølt tak til alle dem, der har støttet sagen Økonomisk. Det gælder kulturfonden og al økonomisk støtte på anden måde. Uden Deres kærlige medvirken ville sagen være stagneret eller haft meget vanskeligt ved at overleve. Jeg vil også gerne her tilføje en kærlig hilsen og tak til alle vore interesserede venner i udlandene :

ISLAND, SVERIGE, NORGE, HOLLAND, TYSKLAND, ENGLAND, TJEKKOSLOVAKIET, CANADA, AUSTRALIEN, AFRIKA og U. S. A.

EN LILLE EKSTRA HILSEN

Jeg har den glæde at kunne meddele, at udsigten til at få bygget en skole i åndsvidenskab, hvilket i virkeligheden vil sige: en skole i livsvidenskab og alkærlighed, er rykket meget nærmere sin løsning. Der er tilgået vort oprettede byggefond betydelige midler. Men det er dog ikke sådan, at vi lige med det samme er færdige og klar til at bygge en skole eller center for vor mission. For denne vor skole skal der helst være behov for hele året. Men vi må naturligvis begynde småt og så efterhånden udvide dens opførelse, alt eftersom behovet kræver det, og alt eftersom der er økonomi nok til, at vi kan magte denne udvidelse.

Tiden er altså inde til, at vi må studere tegninger, betingelser og planer for dens opførelse. Den skal naturligvis indrettes så logisk og praktisk som muligt, uden at være en luksus-skole.

Foreløbig kan vi også, for de nævnte midler, få repareret og fornyet de forældede og udslidte områder i Martinuscentret, der alt for længe har trængt til denne ansigtsløftning.

Det er således en stor opmuntring og inspiration for vor mission og sag, at vi nu må begynde at forberede alle detaljer i den kærkomne skoles byggeri, dens indretning og plads indenfor Martinuscentrets område.

Det bliver således den første skole på jorden for intellektualiseret kristendom og alkærlig verdenskultur.

Jeg har derfor heller ikke kunnet undgå endnu

engang at føle trang til at udtrykke en inderlig og varm tak til alle sagens store og små bidragydere for den trofasthed og hjertets gave, med hvilken de har været med til at bringe vor mission frem til dette betydelige resultat i verdensgenløsningens tjeneste. Et voksende verdensfrelsende lyscenter i ragnaroks mørke.

Med de kærligste hilsener

Martinus

12.58 Martinus tilbageblik på forskellige mennesker han har mødt. Samtale med Per Thorell den 25. november 1979.

Per Thorells referat af samtalen:

”Martinus sagde straks, da vi mødtes på Institutet, at han var træt, fordi han vågnede meget tidlig og straks stod op og begyndte at skrive. Han friskede dog op under vort samvær men blundede en hel del. Samtaleemnerne var diffuse. Nogle enkelte guldkorn var der, men jeg husker dem ikke.

Jeg nævnte Konrad Simonsens artikel om Martinus i Spiritistisk Tidsskrift nr. 4 1957 hvilket udløste beretningen om hans forhold til Sagen. Vi kom også ind på Antroposofien. Ligeledes talte vi om forlagsboghandler Poul Strube i anledning af, at han havde bragt et billede af Martinus på forsiden af ”Psykisk Forum”s augustnummer.

På min boghylde fandt jeg for nylig en bog af ældre dato omhandlende atomer og atomalderen (The Secret of the Atomic Age). Jeg omtalte den for Martinus, fordi den på forbavsende måde fremholder den atomare problematik i kosmisk perspektiv. Da jeg nævnte forfatterindens navn: Vera Stanley Alder for Martinus, nikkede han genkendende. Hun har flere gange besøgt Institutet og fandt under et af sine besøg en dansk ægtemage.

Alder talte kun engelsk, og det var Gerner Larsson, der konverserede hende. Under et af sine besøg, hvor Martinus var tilstede, sagde hun henvendt til Gerner Larsson: ”Holder det gamle vrøvlhoved dog aldrig op med at tale! Hvad er det, han sidder og mumler om?”

Martinus får stadig hvert år julekort fra hende. Han mener, at hun nu må være omkring 80 år gammel.”

12.59 Martinus stifter bekendtskab med Steen Landsy, 1979.

Fra samtalen med Martinus den 25. november 1979 hvor Martinus og Mischa var på besøg hos Per Thorell refererer Thorell følgende:

”Mischa havde en bog og et brev med fra en ung mand (Steen Landsy) som i bogen hævdede at kunne huske forløbet af hele 9 inkarnationer hvoraf et par stykker lå før Kristus. Denne unge mand havde været til te hos Martinus sammen med sin hustru, og Martinus havde megen sympati for dem og deres ideer, medens Mischa var skeptisk. Tage Buch og hans kone Sysse havde besøgt dem i deres hjem og var vældig begejstrede for dem.

Da så denne bog kom frem kunne Martinus se, at der her var tale om noget, der kunne give Sagen forkert omdømme, og han meddelte dette i et brev til Steen Landsy. Det var svaret på dette brev, jeg fik lov at læse.

Da Rossen og Mogens Møller meddelte at de skulle holde foredrag hos den unge mands ”kreds” eller ”tilhængere”, gjorde Martinus præcist opmærksom på, at så kunne de ikke mere være medarbejdere i sagen.

Den unge mand var egentlig kontorassistent, men forlod sin stilling og oprettede en slags konsulenttjeneste eller ”Nikolajtjeneste”. Desuden udgiver Landsy ”UFO-bladet.””

Det er svært at vurdere hvad der ligger til grund for Martinus klare stillingtagen til Sagens forhold til de aktiviteter som Steen Landsy og hans kone Ingelise arbejdede med. Det må siges, at det er på et tidspunkt hvor Ingelise og Steen Landsy ikke havde arbejdet så mange år med det de nu kalder deres Kosmos-kurser.

Det må bemærkes, at ægteparret Landsy arbejdede meget bredspektret på dette tidlige tidspunkt. Han var bl. a. medudgiver af UFO-bladet hvilket Martinus, jo som det ses, også vidste. Måske er det derfor, at han har været bange for at Sagen og Martinus

kosmologi skulle blive opfattet på linie med interessen for UFO'er og lignende, hvilket han absolut ikke ønskede, og det er meget forståeligt.

Ud fra denne synsvinkel er det meget forståeligt, at han lægger en klar afstand. At det så senere har ændret sig således, at Steen Landsy nærmest forelæser og underviser i Martinus kosmologi, er en anden sag som ikke var til at vide på dette tidlige tidspunkt.

Man kan måske også se det som endnu en situation, hvor Martinus understreger at hans budskab ikke skal indgå i en sammenlignende debat omkring Martinus kosmologi kontra andre åndelige opfattelser. Han har jo tidligere sagt at hans analyser er et tilstrækkeligt bevis i sig selv for sandheden i hans budskab.

Der er en reel lighed mellem Steen Landsy og Helmer Fogedgaard deri, at de begge har øjnene åbne for det kosmiske, med hovedvægten på Martinus kosmologiske synsvinkel, men derfor ikke tager skyklapper på og undlader at lade andre synsvinkler komme til orde. Det er en synsvinkel som Martinus ikke rigtig kunne bruge dengang, hvilket er absolut forståelig set fra Martinus side, da han ikke var i tvivl om sandheden i analyserne.

Det er til gengæld, for mennesker i almindelighed, af betydning, at alle synsvinkler kommer til orde. Det er jo således som vi godt ved, at alle veje fører til det samme mål. De er blot ikke alle lige lange og lige lette eller besværlige, hvad vi nu ønsker at kalde dem, og ethvert menneske skal gå den vej som vedkommende tror er den letteste og den rigtigste for vedkommende. Det er egentlig også Martinus egen opfattelse.

Det er ikke blot på det mentale felt at Steen Landsy og Helmer Fogedgaard har lighedspunkter. Lige som Helmer Fogedgaards tidsskrift "Okkultisten" var åben for alle seriøse synsvinkler, er Steen Landsys nuværende tidsskrift "Nyt Aspekt" det også. Som vi ser, også i dette tilfælde, er det ikke menneskene Martinus tager afstand fra. Han er blot bange for at den bredspektrede form som disse to mennesker repræsenterede, skulle blive infiltreret i arbejdet med at udbrede Martinus kosmologi og gøre denne undervisning mere tåget og sværere at forholde sig til.

12.60 Skriftlige opgaver i tidsskriftet Kosmos, 1979.

I Kosmos nr. 11, 1979 har man en ny ide, som jo egentlig kun er en gentagelse af en tidligere ide. Man foreslår at de der har lyst, kan prøve skriftligt at besvare en eller flere af de tre opgaver som stilles i numrene 11 – 12 – 13. Man ønsker at der skrives omkring 5 A4 sider om hvert emne. Emnerne er: "Forældreprincippet", "Reinkarnation" og "Den fortabte søn". Den bedste besvarelse vil blive trykt i et efterfølgende nummer af Kosmos. Tanken er at træne interesserede, så de måske kan få lyst til at skrive artikler om Martinus kosmologi. Den første offentliggjorte besvarelse findes i Kosmos nr. 13, 1979, skrevet af John Nielsen. Besvarelsen omhandler forældreprincippet. John Nielsen skriver herefter flere artikler i Kosmos. Søren Hahn (en senere medarbejder ved Institutet) skriver om reinkarnation, og hans besvarelse offentliggøres i Kosmos nr. 15. Herefter skriver også han jævnligt artikler i Kosmos.

12.61 Institutet påpeger at det har ophavsret (copyright) til artikler, symboler og andet der udgår fra Institutet, 1979.

På grund af enkelte aktuelle hændelser påpeger man at Martinus bøger, artikler og symboler er beskyttet ved copyright. Gengivelse kan kun ske med skriftlig tilladelse fra Institutet. Kosmos nr. 15, 1979.

12.62 Martinus beslutter at hele hans åndsvidenskabelige værk skal udgives under fællesbetegnelsen "Det Tredie Testamente", 1979.

Vi ved at Martinus i slutningen af 1979 stadig arbejdede på det manuskript som aldrig blev færdigt, og som han ønskede skulle hedde "Det Tredie Testamente". Denne bog skulle være en introduktion til Martinus samlede værker, og skulle vise den samhörighed der var mellem Martinus kosmologi og de to testamenter i Bibelen. Martinus så klart sin kosmologi som en videreførelse og udbygning af det Kristus sagde, og ikke kunne fortælle i alle detaljer fordi hans samtid ikke ville kunne forstå det. Herom kan vi læse i 15. afsnit her i bogen.

Disse tanker var ikke nye for Martinus. Han havde

vidst det helt fra begyndelsen, at det var sådan, men han havde ikke omtalt det i de første mange år, og kun nævnt det sporadisk i de seneste år. Denne tilbageholdenhed var begrundet i, at han ikke ønskede at hans person skulle komme i søgelyset. Den skulle hele tiden holdes i baggrunden så vidt det var muligt.

Han ønskede heller ikke at man skulle få øje på at hans kosmologi var af en sådan natur, før den var helt færdigskrevet.

Tiden var dog nu ved at være inde til at denne sammenhæng skulle åbenbares for videre kredse, og derfor besluttede han nu, hvor han også havde besluttet at hans hovedværk skulle udgives på et kommercielt forlag, Borgens Forlag, at hele værket skulle udgives under fællesbetegnelsen "Det Tredie Testamente".

Det er klart, at denne beslutning var meget vigtig, og en form for milepæl i fremlæggelsen af Martinus kosmologi for offentligheden.

For den der havde dybt indblik i åndsforskningen var det naturligvis ikke i sig selv noget nyt. Der var for sådanne forskere en iøjnefaldende sammenhæng mellem Martinus kosmologi og Kristi budskab, som for sådanne ikke behøvede at blive påpeget, men for alle øvrige var påvisningen af denne sammenkobling noget særligt. Derfor var det en betydningsfuld beslutning.

Martinus meddelte allerede sin beslutning til en snæver kreds af nære venner den 13. august 1978 hvor der blev taget nogle billeder som jeg viser efterfølgende.

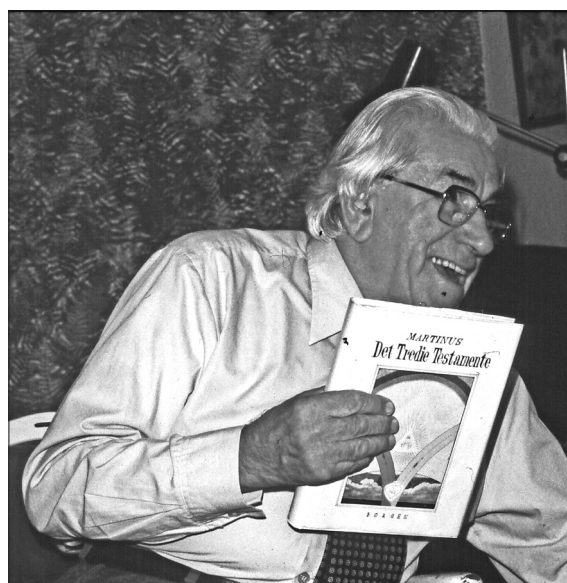
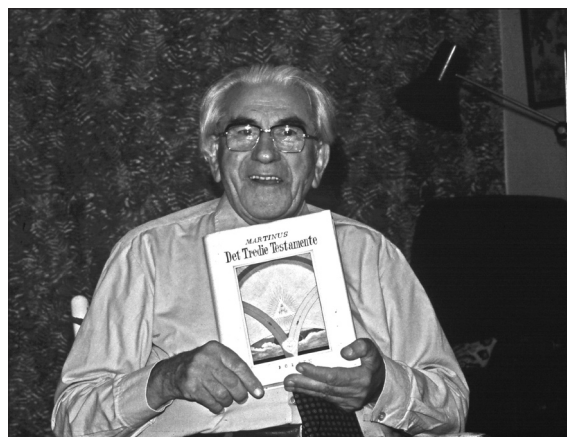
Martinus meddelte imidlertid først sin beslutning på et rådsmøde i januar 1980. Det er lidt underligt at han ventede så længe med at meddele det til rådet, men det kan jo skyldes, at alle i realiteten var informeret om det, og det at meddele det på et rådsmøde kun var en ren formalitet. De mennesker som jeg har talt med, og som var Martinus nærmest, har ikke kunnet forklare hvorfor det skete med så lang forsinkelse.

Borgens Forlag udgav Martinus værker under denne fællesbetegnelse den 24. november 1981, altså efter Martinus bortgang.

For at få en dybtgående beskrivelse af denne tilkendegivelse og dens betydning, har jeg i appendiks B gengivet en artikel som Martinus nærmeste medarbejder

bejder og elev på dette tidspunkt, Rolf Elving, har skrevet i et svensk tidsskrift: Ny Kultur, 1998 side 18–24. Artiklen er det nedskrevne manuskript til et foredrag som Rolf Elving holdt i Martinus Center i Klint i 1998.

Han giver i denne artikel en meget dybtgående redegørelse for baggrunden for og konsekvenserne af denne sammenhæng, og af Martinus beslutning. Han kalder sin artikel "Martinus sista stora beslut". Jeg har gengivet artiklen på svensk fordi den er ganske let at læse på svensk, og man undgår derved at der kan indsnige sig fortolkningsfejl ved oversættelsen.

12.143 og 12.144 - Martinus viser glad sin bog med den nye titel og med de to symboler; "Det færdige menneske i guds billede efter hans lignelse" på forsiden og "Gennem indvielsens mørke - helvede eller ragnerok" på bagsiden. - tb

12.145 - Den gruppe som Martinus viste sin bogs nye udseende og titel ses på dette billede. Fra højre ses Tage Buch. Mischa Lim, Ray Hopkins, Martinus, Catherine Wooten, Sysse Buch og Inge Sørensen

De er samlet hjemme hos Inge Sørensen på Vanløse Alle 26, den 13. august 1978. - tb

12.63 Nye opgaver i tidsskriftet Kosmos, 1980.

I Kosmos nr. 4, 1980 genoptager man aktiviteten med at stille opgaver som skal besvares skriftligt af læserne, med efterfølgende offentliggørelse af de bedste. Den første opgave hedder "Uddrivelsen af paradiset's have". Besvarelserne må nu højst være på 6 A4-sider.

12.64 Rubrikken i tidsskriftet Kosmos: "Læserne spørger – Instituttet svarer", 1980.

Rubrikken "Læserne spørger – Instituttet svarer" som først blev redigeret af Per Bruus-Jensen og derefter af Mogens Møller, er nu blevet overtaget af Tage Buch med virkning fra Kosmos nr. 5, 1980.

12.65 Mogens Møller dør den 22. marts 1980.

I et referat fra Per Thorells samtaler med Martinus under datoen 16. marts 1980, men med tilføjelser af hændelsesforløb de efterfølgende dage, står der:

"Da vi (Martinus og Per Thorell) nåede tilbage til Instituttet, stod Mogens Møller på trappen og tog imod os. Han fortalte at han skulle til Island.

Martinus og Mogens Møller blev stående på trappen og vinkede farvel til mig.

Den følgende fredag sank Mogens Møller sammen i sit hjem på Instituttet. Han blev ført til Frederiksberg Hospital, hvor han døde næste morgen lørdag den 22. marts kl. 6,30.

Martinus ringede så fredag den 28. marts kl. 22 for at fortælle om Mogens bortgang. Da begravelsen skulle finde sted lørdag, måtte

Martinus besøg hos os udsættes en uge, fordi han regnede med, at mange ville komme og tale med ham i forbindelse med begravelsen. Mogens havde følt sig dårlig under et foredrag i Malmø men tog alligevel til Gøteborg, hvor han også holdt foredrag. Her følte han sig dog så træt og utilpas, at han besluttede at rejse hjem. Umiddelbart før han sank sammen, havde han haft lægebesøg, men lægen mente ikke, at der var noget alvorligt på færde.

Martinus mente ligesom jeg, at Mogens havde flakket for meget uden at betænke sin fysiske alder. Han blev 68 år.

Referat fra den 6. april:

Undervejs mod Klampenborg talte vi en del om Mogens pludselige bortgang samt om begravelsen. Martinus mener, at Mogens kommer i en art choktilstand, når han opdager, at han ikke mere befinder sig i de vante fysiske omgivelser. Skytsengle vil dog hurtigt hjælpe ham over i en søvn- eller hviletilstand.

Martinus selv faldt allerede ved tebordet i dyb søvn. Vi måtte vække ham, for at vi kunne sætte os mere behageligt tilrette i dagligstuen, hvor han straks faldt i søvn og sov til en halv times tid, før vi skulle bryde op.”

I den udsendte meddelelse om Mogens Møllers død står der:

Gennem en meget lang årrække har Mogens Møller været en af de bærende kræfter i Institutets undervisningsarbejde. Gennem hans foredrag og artikler og anden undervisningsvirksomhed har mange, mange mennesker fundet frem til kosmologiens livsværdier. Med et meget kærligt væsen har han her øvet en betydelig livsgerning, men denne rige virksomhed har nu fundet en brat afslutning.

Lørdag den 22. marts har Mogens Møller uden forudgående sygdom forladt denne verden. Det skete efter en kort indlæggelse på Frederiksberg Hospital, hvor der indtraf

et hjertestop. Det efterlod ham med et lille smukt smil, der syntes at bekræfte hans lyse livssyn.

Bisættelsen finder sted
Lørdag den 29. marts kl. 15.00
I Søndermarkens store kapel,
Roskildevej 54, Frederiksberg, København.

Bisættelsen forrettes af Johannes Dragsdahl.

Højtideligheden afsluttes i kapellet.

Den der kunne tænke sig at sende blomster bedes i overensstemmelse med Mogens Møllers eget ønske i stedet sende et bidrag til Martinus Kulturfond (giro 807 1195).

12.66 Ændring af bestyrelsen for Martinus Institut, 1980.

Ved et bestyrelsesmøde den 18. april 1980 blev det efter Martinus ønske og forslag vedtaget, at yderligere to medlemmer optages i bestyrelsen pr 1. maj 1980. De to nye medlemmer er: Rolf Elving og Willy Kuijper. Bestyrelsen ser derefter således ud: Martinus, Grethe Brinkhard, Tage Edeling, Rolf Elving, Aage Hvolby, Willy Kuijper, Henning Laug og Ib Schleicher.

Det er nu Grethe Brinkhard der underskriver årsregnskaberne.

12.67 Martinus og Per Thorells samtale om tidskriftet Kosmos m. m., 20. april og 4. maj 1980.

Under datoen 20. april 1980 refererer Thorell samværet med Martinus:

”Martinus har frabedt sig det påtænkte ”Festskrift” i anledning af hans 90-årsdag. Alene omkostningerne ved trykningen ville beløbe sig til 35.000 kroner.

Desværre sov eller blundede Martinus igen i dag det meste af tiden, så klokken blev godt 17,30, før vi brød op. Forinden kom vi dog i

ivrig samtale om forlagets fremtidige struktur og relationerne til Borgens Forlag. Jeg foreslog, at man gjorde Kosmos lidt mere udadvendt, mere i retning af et rigtigt tidsskrift i stedet for som nu, hvor det nærmest fremtræder som et ”medlemsblad”. Yderligere burde man sende et antal eksemplarer af hvert nummer til fremlægning på bibliotekerne.

Martinus bemærkede, at han nu snart fylder halvfems og derfor mener, det er vigtigt, at han får tilrettelagt den fremtidige produktion og distribution af sine værker på den for sagen bedste måde.

Jeg fremholdt endnu engang denne mening: At en bredt orienteret redaktion af Kosmos og en forretningsminded leder af forlaget ville være et godt skridt i den rigtige retning. I øvrigt understregede jeg atter, at jeg mener, at tanken om at føje noget til ”Livets Bog” og dermed bryde den fuldkomne helhed, som værkets syv bind nu udgør, bør opgives, da noget sådan ville være en form for helligbrøde.

Den 4. maj 1980.

Selv om Martinus var positiv og medengageret, er det dog umiskendeligt, at det mere og mere blot er hans legeme, der er tilstede, medens hans bevidsthed befinder sig i de højere åndsregioner.

Samtalen i dag drejede sig mest om ydre begivenheder, og jeg måtte holde snakken kontinuerligt i gang med direkte adresse til Martinus for at holde ham vågen, hvilket også stort set lykkedes, dog uden at den helt dybdeåndelige respons kom til udtryk.

Jeg omtalte ideen med en bog bestående af redigerede Martinus-foredrag som et godt alternativ til ”Testamentet”, der, så vidt jeg nu kan bedømme, ikke bliver til virkelighed. Jeg sagde i den forbindelse, at Martinus under sine foredrag aldrig talte hen over hovedet på sit publikum, men med afpassede ord og emne til det bevidsthedsplan, dette publikum repræsenterede.

Dertil replicerede Martinus lakonisk, at det var ”tygget føde”.

12.68 Martinus falder i sin stue, maj 1980.

Under datoen lørdag den 17. maj 1980 skriver Per Thorell følgende:

Martinus ringede ved nitiden om formiddagen og spurgte beskeden som altid:

”Hvorledes ligger det med i morgen”. Jeg kunne naturligvis kun svare at alt var klart til modtagelsen af ham, og at vi glædede os.

Som det var sædvane, var bordene lørdag aften dækket og Elly (Pers kone) havde sat remedierne til æbleskivebagningen frem i køkkenet. Ved 19-tiden ringede Mischa fra instituttet og meddelte, at Martinus var faldet i sin stue, og at Martinus mente, at det ville være for risikabelt at tage nogen steder hen.

Mischa havde været hjemme hos sig selv, så Martinus var alene, da han faldt. Da Mischa kom til Instituttet sad Martinus i en stol i stuen. Ingen var endnu klar over, om hændelsen var af alvorlig eller mindre alvorlig art.

Dette fald fremkaldte dog ikke større skader, så Martinus og Mischa var igen hos Thorell den 25. maj, men da var Martinus meget træt, og sov det meste af tiden.

12.69 Martinus helbred.

Som vi har set var Martinus ikke helt fri for sygdomme. I 1956 blev han opereret for kræft i maven. I 1976 blev han opereret for en prostatalidelse. Herudover var hans helbred godt, men som det gælder for enhver, svækkedes legemet med alderen, og han havde også lidt problemer med hjertet, der dog kunne klares med lidt hjertemedicin.

Den 8. juni skriver Thorell at Martinus har været til helsetest på Frederiksberg Hospital, og at alt var i orden. Martinus siger i øvrigt, at han vil tale ved sæsonåbningen på Klint den 22. juni, og at han håber at få lov til at opleve sin 90-årsdag den 11. august.

Martinus har i en årrække haft lidt problemer med hjertet. I 1979 fortalte han Per Thorell at han for en del år siden havde nogle anfald af hjertebevisvær. Han henvendte sig derfor til en hjertespecialist, som anbefalede ham en pacemaker. Men det med hjer-

tebesværet rettede sig, og pacemakeren blev ikke nødvendig. Per Thorell skriver: ”Martinus må ikke blive træet, og han skal tage 5 ”blå piller” (digitalis) pr døgn”.

Han bliver med tiden dårligt gående, selv om han i sine yngre dage spadserede meget. Han blev i de senere år nødt til at gå med stok.

Den 16. marts skriver Thorell om sit samvær med Martinus:

”Jeg roste Martinus for det tålmod og den udholdenhed, han havde udvist under sine forskellige hospitalsophold. Dertil svarede han, at han overlod til forsynet at virke for helbredelsen, og at han anså lægerne for at være Guds redskaber.”

Martinus havde megen tillid til lægerne, og henvendte sig trygt til dem når han havde brug for det. Martinus påpegede at ingen kan frigøre sig for risikoen for at få sygdomme når man bliver født i et fysisk legeme, uanset fra hvilket åndeligt plan man inkarnerer. Han var af den opfattelse, at hans kræftlidelse var arvelig betonet, og at man ikke kan fritages for sådanne arvelige forhold. Hans mor døde som bekendt af kræft.

Martinus fik efterhånden også problemer med synet, og det var et større og større handicap for ham i hans arbejde med at skrive. Per Thorell refererer i 1979 Martinus for at sige, at han har det med at ”se ansigter ligesom fotografier i rammer”. Han fortæller også at han ser ”streger prikkes og firkanter”.

Problemerne med synet gjorde det meget vanskeligt for ham at skrive, og han kunne næsten ikke læse hvad han selv skrev.

For at hjælpe på dette problem foreslog Rolf Elving at man skulle indkøbe et tekstbehandlingsanlæg med mulighed for at se teksten i stort format på skærmen, Dette anlæg blev indkøbt ved juletid 1980, og Mischa hjalp Martinus med at lære at skrive på udstyret. Dette udstyr hjalp Martinus noget, men han fik dog ikke mulighed for at udnytte det ret længe, kun omkring to måneder, da Martinus døde den 5. marts 1981.

Martinus skrev et forsinket fødselsdagsbrev til Tage og Sysse Buch den 9. juli 1980 på det nye tekstbehandlingsanlæg. Jeg gengiver det nedenfor fordi

det for det første viser hans klare tænkeevne samt hans problemer med synet, men ikke mindst fordi det viser, at Martinus på dette tidspunkt var på det rene med, at det nu ikke ville vare ret længe før han skulle forlade den fysiske verden.

Martinus angivelse af fødselsdagene til at være den 25/5 og 25/7 er forkert. Datoerne er 25/5 og 25/6. Jeg ser også på originalbrevet, at hans håndskrift stadig er fast og bestemt. Der er ikke nogen rysten på hånden.

MARTINUS INSTITUT KØBENHAVN
DEN 25/5 - 25/7.

KÆRE TAGE OG SYSSEN.

MODTAG HERMED HJERTELIGSTE OG VARMESTE LYKØNSKNING I ANLEDNING AF JERES FØDSELSDAGE. VI ER GANSKE VIST KOMMET ET STYKKE FORBI FØDSELSDAGENE, MEN JEG HÅBER ALLIGEVEL, AT I MÅ NÅ AT MANGE DEJLIGE OPLEVELSER I JERES NYE ÅR.

JEG VIL GERNE HER VED DENNE LEJLIGHED TILFØJE EN MEGET VARM OG HJERTELIGT FØLT TAK FOR AL JERES TROFASTHED OG KÆRLIG I HAR LADET MIG TIL DEL IGENNEM DE MANGE ÅR. TAK FOR MANGE DEJLIGE MINDER I HAR GIVET MIG OG FRIET MIG FOR MANGE ENSOMME TIMER.

JEG ER NU INDE I KØEN TIL ET HØJERE LIVSPLAN, MEN JEG HÅBER ENDNU AT HAVE EN LILLE FRIST HER, SÅ VI KAN FÅ DET TREDIE TESTAMENTE UDGI-VET OGFÅ SKABT STRUKTUREN FOR VOR MISSION.

OG HERMED MIN KÆRLIGSTE HILSEN

Martinus

Martinus opretholdt til det sidste noget af sin arbejdsevne. Den 28. august 1980 fortæller Per Thorell:

”Martinus går først til ro ved to-tiden og står op et par timer senere. Han sover lidt dagen igennem, især om formiddagen. ”Jeg har jo en gammel hjerne og skal være meget vågen

for at kunne arbejde med mine analyser”. Det bliver til skriftligt arbejde ca. to timer dagligt. Der er meget, Martinus skal tage stilling til, blandt andet Sagens fremtidige struktur.”

12.70 Sommersæsonen i Martinus Center i Klint 1980.

Højsæsonen strakte sig fra 21/6 til 2/8. Den trykte beskrivelse af programmet for sommeren ser således ud:

SOMMERKURSUS 21/6 - 2/8 1980

De begivenheder, som her til foråret har fundet sted i og omkring Institutet, har bevirket, at vi ikke helt vil kunne gennemføre programmet, som det blev lagt op til i Kosmos i vor foreløbige orientering om skolens undervisning, bl.a. vil to eftermiddagsforedrag i hver uge falde bort.

Undervisningen er blevet tilrettelagt efter to hovedlinier:

Linie A: Hovedsagelig baseret på foredrag og af en mere alment orienterende karakter.

Linie B: Hovedsagelig baseret på studiegrupper og af en mere studiemæssig karakter.

Foredragene tilsigter at give et orienterende overblik over Verdensbilledets hovedområder og samtidig at vise forbindelsen med det daglige liv, for derigennem at inspirere og stimulere tilhørerne til viljemæssigt at opøve sig i at praktisere næstekærlighedstalentet. De vigtigste principper og facitter i foredragene vil blive tilgængeliggjort med hjælp af symboler, som vises i lysbilleder.

Foredragene holdes om formiddagen kl. 10 fra søndag til torsdag, samt torsdag eftermiddag kl. 16. Der er to spørgetimer tirsdag og fredag kl. 16 og en symbolgennemgang (af de i ugens løb brugte symboler) fredag kl. 10.

Nogle eftermiddage mandag og onsdag og nogle enkelte aftener kan blive brugt til (prøve)foredrag. Sæsonens seks uger vil med hensyn til foredrag blive opdelt i 3 perioder

å 14 dage, og programmet fra den første periode vil blive gentaget i anden og tredje periode.

Studiegrupper med svensk og dansktalende gruppeledere oprettes hver uge efter behov og de aktuelle muligheder. Grupperne arbejder hver dag, undtagen lørdag, fra kl. 10 til ca. 12 med givet materiale og forud trykte "spørgsmål og svar". Deltagelse i alle disse grupper vil kræve daglig forberedelse. Tidspunktet for studiegrupperne er bevidst lagt på samme tidspunkt som formiddagsforedragene, bl. a. fordi vi ellers ikke ville have medarbejdere nok til at styre dette gruppearbejde på forsvarlig måde.

Hver uge starter med en velkomst og oplysning, om de praktiske forhold og studiet lørdag aften kl. 19.30 på "Terrassen".

Med hensyn til underholdning vil der i de sidste tre uger blive vist film tre gange om ugen, mandag, onsdag, fredag. Og ellers håber vi, at deltagerne selv har lyst til at udfolde nogle kunstneriske initiativer (efter kontakt med "Dagens Nyt") i aften timerne til glæde og inspiration for andre.

Der vil desuden blive undervisning på engelsk i den sidste uge, men den vil fortrinsvis være forbeholdt ikke skandinaviske studerende. Alligevel kan enkelte deltage i dette kursus, men kun efter skriftlig henvendelse til Institutet.

Eventuelle ændringer, meddelelser, prøveforedrag, film, underholdning osv. vil blive bekendtgjort i Centrets avis "Dagens Nyt".

Undervisere og foredragsholdere var Sv. Å. Rossen, Ingrid Okkels, Rolf Elving, Willy Kuijper, Karin Brant Nielsen, Gunnar Carlson og John Nielsen. Som man ser er der flere nye navne, medens Mogens Møller som bekendt døde den 22. marts 1980.

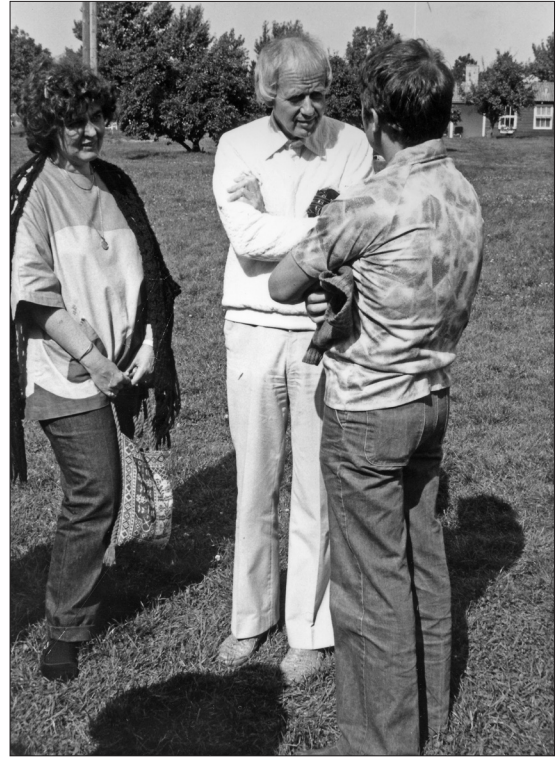
12.146 - Gruppe af kursister fotograferet ved foredragssalen. - tb

12.147 - Der holdes tepause foran restauranten. - tb

12.148 - Sigge Westerlund og Karin Brant Nielsen. - tb

12.151 - Sigge Westerlund og Raimor Nielsen og frue fra Seattle. - tb

12.149 - Rolf Elving taler med kursist. - tb

12.150 - Martinus og Rolf Elving. - tb

12.152 - Martinus og Sam Zinglersen. - tb

12.153 - Der laves mad i den vegetariske restaurants køkken. - tb

12.154 - Der er kø ved madudleveringsdisken. - tb

12.155 - Der spises i det fri foran restauranten. - tb

12.71 Martinus aller sidste foredrag, den 22. juni 1980 i Martinus Center i Klint.

Det foregående afsnit fortæller om undervisningsaktiviteterne i sommersæsonen i Martinus Center Klint. Gennem en lang årrække var det tradition at Martinus holdt indledningsforedraget her, det vil sige det første foredrag i sæsonen der indledte undervisningsperioden. Det gjorde Martinus også dette år, nemlig den 22. juni 1980, og dette var det aller sidste foredrag som han holdt. Han havde, som vi ved, tidligere holdt mange foredrag i København, men det holdt han op med allerede i slutningen af 60-erne. Foredraget den 22. juni 1980 var på den måde Martinus aller sidste foredrag. Den eneste gang han talte herefter, var talen som han holdt ved sin 90 års fødselsdag, som jeg har omtalt efterfølgende, og som han selv sagde, nærmest var en gentagelse af foredraget i Klint.

12.157 - Martinus, Sysse Buch
Rolf Elving og Mischa Lim. - tb

12.158 - Martinus, Mischa Lim og Sysse Buch - tb

12.156 og 12.159 - Martinus kommer ud fra foredragssalen og hilser på sine tilhørere. - tb

12.160 - Tilhørerne flokkes om Martinus så snart han viser sig. Martinus er imidlertid så dårlig gående at han må sidde på en stol medens han taler med dem. - tb

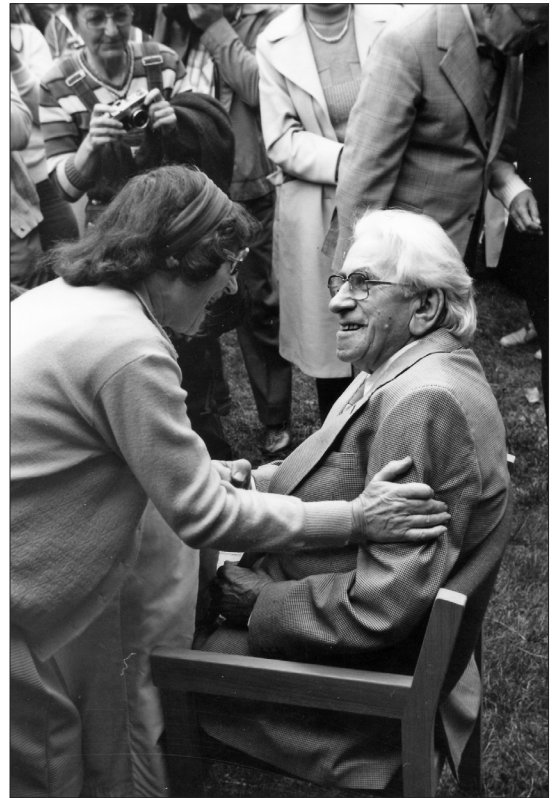
12.161 - Martinus omgivet af tilhørere. - tb

12.162 - Edith Ryssel hilser på Martinus. - tb

12.163 - Man tager billeder af Martinus. - tb

12.165 - Agnete Sørensen hilser på Martinus - tb

12.164 - Agnete Sørensen taler med Martinus.
Bagved til højre står Erich Gentsch. I midten i lys
frakke står Ingrid Sværnæs fra Norge. - tb

12.166 - Skuespillerinde Karen Beermann
hilser på Martinus. - tb

12.72 Rolf Elving rejser til Island og holder foredrag, og overtager derudover Mogens Møllers foredragsaktiviteter efter dennes død 1980

Martinus føler sig ikke mere i stand til at rejse til Island og holde foredrag. Hans sidste foredragsrejse til Island var i sommeren 1977. Han opfordrer nu Rolf Elving til at rejse der op.

Dette medfører at Rolf Elving i sommeren 1980 rejste på en 14 dages foredragsturne til Island. I disse 14 dage holdt Rolf Elving 11 foredrag forskellige steder på Island.

På grund af Mogens Møllers død i marts 1980 blev der behov for en foredragsholder til at overtage hans foredragsarbejde, og det blev Rolf Elving som Martinus valgte til denne opgave.

12.73 Indbydelse til Martinus 90 års fødselsdag, 1980.

Med henblik på Martinus forestående 90 års fødselsdag, udsendte en gruppe fra Institutet med Sam Zinglersen i spidsen følgende skrivelse til de mennesker man vidste var Martinus og Sagens venner. Som sædvanlig var det nødvendigt at tilmelde sig for at deltage i Martinus fødselsdagsfest:

Juni 1980.

Kære medinteresserede i Martinus Sag.

Martinus nærmer sig stærkt afslutningen af sine værker, og han fylder 90 år den 11. august 1980. Tilsyneladende vil hans fysiske tilstedeværelse også snart være forbi. Dog har Martinus stillet i udsigt, at han vil tale ved åbningen af sæsonen i Martinus Center i Klint søndag den 22. juni kl. 10, 00, måske blot holde en kort tale. Han regner med, at denne tale og den fødselsdagstale, han holder den 9. august på Hotel Sheraton i København, vil være hans sidste offentlige fremtræden.

Martinus har således også givet næsten 60 år af sit nuværende liv til den opgave at beskrive det kosmiske verdensbillede. Han har desuden holdt hundreder af foredrag, skrevet et stort antal artikler og mindre bøger, deltaget centralt i administrationen af Institut og Cen-

ter ved Klint, rejst i udlandet så langt som til Japan og Indien i Øst og England og Island i Vest og Nord. Og ind imellem har han hjulpet hundreder af ulykkelige mennesker, og sendt et ukendt antal breve og hilsener til venner og interesserede mennesker. Tillige har han altid spredt glæde og munterhed omkring sig og været en umådelig trofast støtte og en kærlig opmuntring for sine nærmeste medarbejdere.

Hovedvægten har altid ligget på de skrevne kosmiske analyser. Foredrag var for nogle hundrede, medens det skrevne var for menneskehedens millioner, så derfor har han gjort sig en utrolig umage med at udtrykke sig så præcist, at der absolut ikke kunne være nogen tvivl med hensyn til de love og principper han analyserede.

De omfattende værker, han har skrevet, Livets Bog og Det Evige Verdensbillede og alle de Øvrige værker samt Institutet og Centeret i Klint, har han overdraget kvit og frit til den selvejende Institution, der bærer hans navn, således at mennesker derigennem kan "komme til hele sandheden". Det er en utrolig gave, vi her har fået, og nu gælder det derfor om, at vi kan forvalte den rigtigt både individuelt og i fællesskab.

Vi har hidtil kun set den spæde begyndelse til Martinus mission. Tankerne vil spredes over hele kloden. Som tidligere behøver Martinus sag al den støtte, den kan få, og vi tror heller ikke, at vi denne gang appellerer forgæves. Formentlig vil vi også i de kommende år henvende os til alle sagens venner. Vi vedlægger girokort, hvorpå både gave til Martinus sag og betaling for billet til fødselsdagsfesten kan indbetales.

Vi sender vore kærligste hilsener og tak.

Vera Cavling	Inge Sørensen
Syssel Buch	Einar Sørensen
Sam Zinglersen	Tage Buch

12.74 Martinus 90 års fødselsdag den 11. august 1980.

Nedenfor kan læses den beskrivelse som Tage Buch gav af Martinus fødselsdag. Kosmos nr. 12, 1980.
Tage Buch

MARTINUS 90 ÅRS DAG en milepæl

Den 11. august i år fyldte Martinus 90 år. De fleste mennesker vil i den alder for længst være gået over til det åndelige plan, og de, der endelig når denne alder eller mere, har oftest meget tidligere ophørt med at arbejde, medens Martinus endnu har et arbejde at udføre. 90 årsdagen fejredes lørdag den 9. august i Falkonercentret i København med deltagelse af ca. 1200 venner af Martinus og hans sag. Det blev en storslået fest i en dejlig varm atmosfære, hvor kærligheden til Martinus og hans sag markeredes på en sådan måde, at man virkelig kan tale om en milepæl i sagens historie, også fordi Martinus med denne sin sidste tale til sin vennekreds afsluttede et 60 årigt afsnit i sit liv som taler og foredragsholder, idet han ikke har til hensigt at træde frem offentligt mere. I den ydre smukke ramme for festligheden som kongressalen udgjorde skabtes der hurtigt en glad og virkelig hyggelig stemning, og Ib Schleicher, som annoncerede talerne og i et gemytligt oplæg forklarede programmet for aftenen, indledte selv med en tale og udtrykte sin tak til Martinus. Han understregede også, at de pengegaver, der om lidt ville blive overrakt til Martinus, ligesom alle tidligere år udelukkende ville blive anvendt til sagens drift og ikke til personligt brug.

Så fulgte overrækkelse af næsten kr. 200.000 fra Danmark, Sverige og Holland, men der er tillige indgået beløb fra flere andre lande. Herefter holdt en halv snes talere korte taler, hvor de hver især formulerede en tak til Martinus og det forsyn, som havde ladet dem møde Martinus og hans verdensbillede. Der var talere fra Sverige, Norge, Island, England, Holland og Danmark, og man fik allerede her

fornemmelsen af den internationalisme, der i fremtiden vil komme til at præge Martinus Institut og Center, idet der iblandt festens deltagere var gæster fra U. S. A., Syd Afrika, Italien, Tyskland og de ovennævnte lande. Talerne skal ikke gengives her, men festdeltagerne var tydeligvis enige med talerne i den betydning, som Martinus tankeverden havde og ville få i fremtiden for den enkelte og helheden, hvad det kraftige bifald viste.

Programmet var stramt med afmålte taletider og det hele styredes præcist, sådan at Martinus besteg podiet til den aftalte tid, hvor han siddende holdt en hel times tale om det logiske, kosmiske verdensbillede, som det var blevet hans opgave at bringe menneskeheden til vejledning for dem gennem det kommende ragnarok og frem til en ny verdenskultur, hvor grundtonen ville være alkærligheden. Han understregede stærkt dette, at hans arbejde aldrig ville blive en sekt eller en religion, men at det i sig selv er en videnskab. Man kan således ikke indmeldes eller udmeldes og altså heller ikke udelukkes eller ekskluderes. Alle mennesker kan frit studere disse tanker, og man kan selv danne studiekredse eller holde foredrag om disse tanker, men kun et meget begrænset antal vil kunne blive lærere eller deltage i administrationen af denne sag. Martinus berørte også problemet om atomkraft og forklarede det fejlagtige i at bryde ind i jordklodens livskraftsområde, hvis kræfter menneskeheden var afskåret fra at kunne beherske.

Martinus selv følte sig meget inspireret af det store antal mennesker, der var mødt op og ved at se den vældige grokraft disse tanker allerede har, når 1200 viste deres forståelse og begejstring for analyserne, og man tager i betragtning, at der ikke hidtil har været gjort ret meget for at gøre dem kendt, men at de næsten udelukkende har været befordret ved "ven til ven metoden".

Når Martinus bøger først i løbet af efteråret leveres til forlæggeren, har det mange årsager. Dels har Martinus haft flere sygdomsperioder med operationer, dels kræver det svære stof og nye analyser meget arbejde samtidigt med

at , Martinus daglige arbejdsindsats må ned-sættes til de naturlige grænser, hans alder sæt-ter, og dels hvad der er ligeså vigtigt føler Martinus først nu de impulser, at tingene skal endelig afsluttes og udgives på et bogforlag. Martinus handler således ikke som vi selv er tilbøjelige til, nemlig at sørge tingene presset igennem efter vor egen vilje, men han gør det kun, når han gennem sine impulser, sin klare forståelse af handlingernes karakter og rette tidspunkt for udførelse, indser at det er Guds vilje. Han har givet færdigskrivningen af værkerne den tid, de naturligt måtte have, og vil snart sætte det sidste punktum. Alt dette meget stof, han foruden denne afslutning har skrevet, vil komme i symbolbogens sidste to bind.

Martinus er selvfølgelig klar over den overor-dentlig skelsættende betydning hans værker får for menneskeheden, men alligevel ser han med en vis spænding hen til den virkning og den modtagelse, som udgivelsen af værkerne får, når de foreligger i boghandelen åbne for anmeldernes kritik. Han er klar over, at millioner er modtagelige for disse tanker nu, og at den øvrige menneskehed efterhånden vil modnes til denne modtagelse gennem de voldsomme ydre og indre konflikter og om-væltninger, der i de nærmeste århundreder vil forekomme på jorden.

I sin tale rettede Martinus også en tak til alle deltagerne for trofasthed og hjælp gennem årene, og vi ved, at Martinus gerne ser, at vi også uden hans tilstedeværelse allige-vel fortsætter med at mødes på fødselsdagen og samles for at tale om disse tanker og blive informeret om sagens anliggender, således at vi også fremtidigt kan støtte denne sag. Det er jo ikke Martinus sag alene, men derimod vor egen. Vi hjælper os selv med at opbygge den verden, vi ønsker at leve i, den kultur, der er "en ny himmel og ny jord i hvilken ret-færdighed bor". Jo, fødselsdagsfesten blev en milepæl i Martinus sags historie.

Underskrevet Tage Buch.

Martinus sendte selv følgende takkeskrivelse ud til Sagens venner.

Martinus Institut,
København i oktober 1980.

Jeg vil gerne hermed udtrykke min inderlig-ste og varmeste tak til alle de mange af min missions og vor fælles sags interesserede fra ind- og udland, der så kærligt og trofast var med til at erindre min halvfemsårs fødsels-dag den 11. august d. å. (Når festen blev holdt den 9/8, var det af praktiske grunde). Det var en stor glæde for mig at blive genstand for al den hjertevarme, der blev vist mig af de over 1200 mennesker, der var mødt frem til festen. De mange taleres smukke og kærlige ord om min missions arbejde igennem de mange år var også en stor opmuntring for mig. Sammen med al den øvrige kærlige opmærksom-hed, der blev vist mig, følte jeg det som et lille kærligt vink fra Forsynet om, at dette alkærlighedsbudskab, som Gud gav mig evne til at åbenbare for menneskeheden, var både vellykket og kærkomment.

Jeg ville gerne her have tilføjet et par linjer fra "Det tredje Testamente", men kræfterne slår ikke til, så jeg beder Dem undskylde dette begrænsede takkebrev. Jeg har derimod den glæde at kunne fortælle Dem, at mine bøger er kommet til et forlag med henblik på udgivelse. Foreløbig drejer det sig særligt om de to hovedværker "Det tredje Testamente" (Livets Bog) og symbolbogen "Det evige Verdensbillede".

Derefter skulle de mindre bøger udkomme. Det skulle så bevirke, at sagen økonomisk efterhånden vil komme til at kunne bære sig selv, men der vil gå en vis tid, inden vor mis-sion og sag når så vidt. Det er derfor min in-derligste bøn til Dem, at den trofaste støtte, med hvilken De så kærligt har været med til at bringe sagen frem igennem vanskelig-hederne, må fortsætte, selv om jeg eventuelt ikke mere er på det fysiske plan. Da er det In-

stituttets bestyrelse, der er sagens faste punkt, og da vil det være til den, al henvendelse vedrørende sagen må foregå.

Med de varmeste og kærligste hilsener
og de allerbedste ønsker
for Dem fremover,

Martinus

12.75 Rubrikken "Læseren spørger – Institutet svarer" skifter igen redaktør, 1980.

Fra og med Kosmos nr. 16, 1980 overdrager Tage Buch arbejdet med at redigere rubrikken til Sv. Å. Rossen. Rossen redigere kun rubrikken i kort tid, idet Rolf Elving overtager arbejdet med virkning fra og med Kosmos nr. 8, 1981.

12.76 Martinus fysiske tilstand som 90-årig, 1980.

Martinus havde på dette tidspunkt arbejdet ihærdigt med at skrive sin kosmologi og holde foredrag i hele 60 år, men nu fortæller de mennesker der står ham nær, at han begyndte at blive meget træt.

Han stod alligevel op ved syvtiden, klædte sig på og drak te, men satte sig derefter på en stol med benene op, og døde indtil Mischa, der daglig var omkring ham og sørgede for hans fysiske fornødenheder, kom og lavede hans morgenmåltid. Han begyndte efterhånden først på skriveriet om eftermiddagen, men så fortsatte han til gengæld ofte til langt ud på natten.

Martinus havde det svært med synet som blev svagere og svagere. Rolf Elving foreslog derfor at man skulle indkøbe et tekstbehandlingsanlæg til Martinus. Altså en computer som også kunne indstilles til at vise teksten i stort format på skærmen. Et sådan anlæg var på dette tidspunkt ret dyrt, og Martinus opponerede og sagde at der ikke var grund til at bruge så mange penge på et sådan anlæg. Rolf Elving sagde så til Martinus: "Det er så sjældent vi har besøg af kosmisk bevidste, så det har vi råd til!". Derefter blev udstyret indkøbt, og til stor gavn for Martinus.

Tage Buch fortæller lidt i sin artikel i bogen "Martinus erindringer", om Martinus tilstand i de sidste

måneder af hans liv, Om de allersidste dage fortæller han bl. a. følgende:

"Nogle måneder før han (Martinus) gik bort, sagde han: "Jeg tror jeg en dag falder ud af sengen". Han må have haft en forudanelse om, hvordan hans sidste dage skulle forløbe.

Tirsdag aften den 3. marts havde Martinus og Mischa arbejdet med tekstbehandlingsanlægget indtil kl. 2 nat, og på dette tidspunkt havde Mischa sagt, at nu var det sengetid. Den følgende aften arbejdede de til ca. kl. 22.30. Jeg (Tage Buch) havde været på instituttet og havde lavet te til Martinus både om eftermiddagen og om aftenen, og Mischa var, selv om han egentlig havde fridag, kommet om aftenen for at hjælpe Martinus med skrivningen".

12.77 Oversigt over de sidste 10 år af Martinus liv 1971 til 1981.

I begyndelsen af perioden ser det ud til at det bliver bedre med Erik Gerner Larssons helbred, men han dør den 4. januar 1973. Hermed er Martinus nærmeste medarbejder gået bort.

Der er dog andre af Martinus nærmeste medarbejdere til at tage over. Det er specielt Mogens Møller der træder ind og holder foredrag og studiekredse, men også Tage Buch overtager en del af arbejdet.

Mogens Møller og Tage Buch rejser en del rundt i Europa og holder foredrag på forskellige kongresser, og efter specielle invitationer. Her møder de mange mennesker der er interesseret i Martinus kosmologi. De sår hermed mange frø der skal have tid til at spire og vokse. En del af de kongresser der besøges er mere bredspektret esoterisk orienterede, hvor Martinus Kosmologi er et af de tilbud deltagerne møder.

Flere af disse interesserede mennesker deltager imidlertid også i kurserne i Kosmos Ferieby (Martinus Center) i Klint og får her forøget inspiration til at arbejde videre med Martinus kosmologi.

Martinus omgås med planer om at omdanne Martinus Center til en helårs åndsvidenskabelig højskole. Der oprettes en byggefond da det er nødvendig med helårsisolerede bygninger hvis en højskole skal blive en realitet. Byggefonden modtager gaver fra Sagens venner til ovennævnte formål.

Antagelig med henblik på at omdanne feriebyen til

højskole, omdøber Martinus "Kosmos Ferieby" til "Martinus Center i Klint". Navneforandringen effektueres med årsskiftet 1977/78.

Af samtalerne med Per Thorell hører vi, at nogle af Martinus medarbejdere rejser rundt og studerer hvordan andre højskoler fungerer.

Planerne om en højskole bliver dog skrinlagt igen. Martinus siger at det skyldes at der er for få uddannede lærere til at forestå undervisningen.

Der sker endnu et dødsfald i slutningen af perioden, idet Mogens Møller dør de 22. marts 1980. Endnu en af Martinus støtter er borte. Rolf Elving træder nu til, på Martinus opfordring, og overtager Mogens Møllers foredragsopgaver.

Martinus selv er stadig i aktivitet på trods af sin høje alder. Vi ser, at han har tanker om at oprette en højskole, som dog i realiteten ikke bliver til noget. Heraf ser vi at han stadig tænker fremad og tænker nye og til en vis grad utraditionelle tanker.

Han arbejder i det meste af perioden med at fuldføre sit symbolværk. Det nåede han dog ikke at få helt afsluttet, idet sidste bind som han arbejdede på, først udgives i 1994, altså 13 år efter hans død.

Herudover arbejdede han også det meste af perioden med at skrive på den bog han kaldte "Det Tredje Testamente" og som skulle fungere som en indføring til hans livsværk, for mennesker hvor springet til, umiddelbart at acceptere tanken om reinkarnation og karma var lidt for stort. Herudover skulle det også, og det var vel nok den væsentligste målsætning, give hans læsere en klar fornemmelse af relationen mellem Kristendommen i form af Kristi budskab, og Martinus kosmiske budskab fremsat i form af hans kosmologi.

Per Thorell støtter ham meget ved at læse korrektur og renskrive hans manuskript, men Martinus laver hele tiden om på det, og havde skiftende ideer om hvordan det skal være. På et tidspunkt havde han den opfattelse at det delvis skulle indgå i det store 7-binds værk "Livets Bog". Han havde på dette tidspunkt store problemer med synet, han kunne næsten ikke se hvad han selv skrev.

Martinus manuskript blev aldrig helt færdig. Han fik skrevet 129 sider (i form af Per Thorells renskrift). Jeg har kun det ufuldendte manuskript som

Per Thorell har renskrevet, men derforuden ved jeg at der findes forskelligt materiale i form af nogle løse notater som opbevares på Institutet.

I 1979/80 besluttede Martinus at hele hans store værk skulle udgives på Borgens Forlag under fællestitlen "Det Tredie Testamente". Martinus oplevede dog ikke udgivelsen, da værket først blev udgivet den 24. november 1981.

Martinus følte det også meget magtpåliggende at få udformet en struktur for Institutets virke som kunne sikre at hans livsværk fortsat kunne være i gode hænder, og komme menneskeheden til gode, også efter at han selv havde forladt det fysiske plan. Dette medførte at han holdt nogle møder med sine medarbejdere om problemerne. Referaterne fra disse møder, hvor Martinus har formuleret hvordan han syntes den fremtidige ledelsesform skulle være, har givet grundlaget for udgivelsen af den bog som hedder "Samarbejds-strukturen" trykt på Martinus Institut 1992. Bogen er senere blevet redigeret flere gange.

Martinus var til det sidste åndsfrisk, men hans fysik kunne ikke mere rigtig følge med. Han gik med stok, og han blev behandlet for en prostatalidelse som han dog kom godt over. Det kneb med synet, og han måtte derfor have et tekstbehandlingsanlæg som viste teksten med store bogstaver. I de sidste ca. 5 år af hans liv var Mischa Lim ansat til at tage sig af de praktiske ting omkring Martinus, så som at lave mad, lave te og i øvrigt gå ham til hånde, samt hjælpe ham med tekstbehandlingsanlægget.

Martinus blev mere og mere træt. Han sov ikke ret længe hver nat. Det havde han aldrig gjort, så det var ikke noget nyt, men Per Thorell skriver i sine referater af samtaler med Martinus, at Martinus blundede en del, og af og til var fraværende.

Martinus siger selv: "Min fysiske hjerne er gammel, men min kosmiske hjerne er helt frisk og usvækket. Den kosmiske bevidsthed har nemlig ingen alderdom". Det betyder således, at hans kosmiske del af bevidstheden er evig ung og fuld af energi, men den anden del må fungere på det fysiske plans præmisser.

Martinus havde på fornemmelsen at han en dag ville falde ud af sengen. Den 17. maj 1980 faldt han i sin stue, men det gav ham ikke noget men, og han var

hos Per Thorell nogle få dage senere. Martinus var på dette tidspunkt over 89 år. Mindre end et år senere faldt Martinus faktisk ud af sengen og brækker lårhalsen, og dette førte til hans død.

12.78 Martinus samvær med venner, beskrevet gennem de billeder der er taget i perioden 1971 til 1981.

Ligesom i den foregående 10 års periode har vi også i denne periode (de sidste 10 år af Martinus liv) en hel del billeder taget i Martinus egen lejlighed på Institutet, og i de hjem hvor han var gæst. Der er også billeder fra udflugter som han har været inviteret på af de af hans nærmeste der havde bil, specielt Tage og Sysse Buch. Gennem disse billeder får vi også indblik i hans liv og færden i det daglige. Disse sider af Martinus liv kommer ikke så meget frem i det skriftlige materiale jeg har til rådighed. Det er derfor af betydning at se et udvalg af disse billeder, som jeg vil præsentere på de følgende sider.

Billeder fra sammenkomster i Martinus lejlighed på Institutet.

12.167 - 1971. Martinus drøfter spiralkredsløbet med Ray Hopkins. - tb

12.168 - 1971. Martinus sammen med Ray Hopkins, Catherine Wooten og Sysse Buch. Ray Hopkins og Catherine Wooten er veninder fra USA. - tb

12.169 - 1971. Catherine Wooten, Martinus og Ray Hopkins ved døren ind til Institutet. - tb

12.170 - 1971. Mogens Møller, Martinus og Sigge Westerlund på trappen op til Institutet. - tb

12.171 - 1971. Benjamin Saxe, Martinus og Elin Saxe i foyeren på Institutet ved en sammenkomst i anledning af Sagens fødselsdag den 24. aug.. - tb

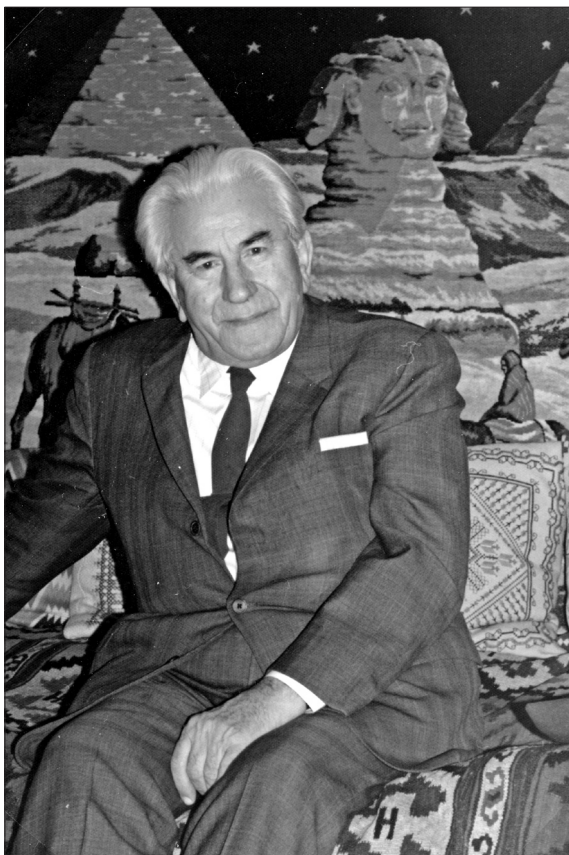
12.172 - 1974. Martinus ved hovedindgangen til Institutet. - tb

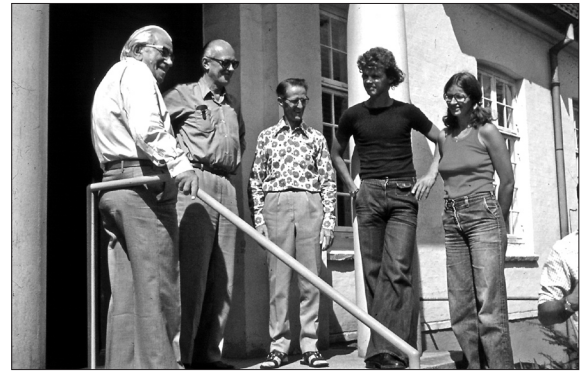
12.173 - 1975. Catherine Wooten og Ray Hopkins i Martinus stue. - tb

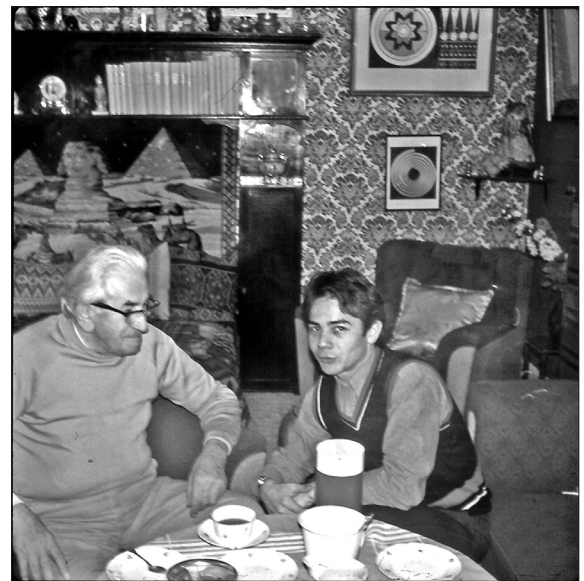
12.174 og 12.175 - 1976. Benjamin Saxe hos Martinus, i samtale med Mischa Lim og med Martinus. - es

12.176 og 12.177 - 1976. Martinus i sin stue.
- es

12.178 - 1977. På Instituttets trappe ser vi fra venstre Martinus, Mogens Møller, Bertil Ekstrøm, Rolf Elving og Solvej Langkilde. - tb

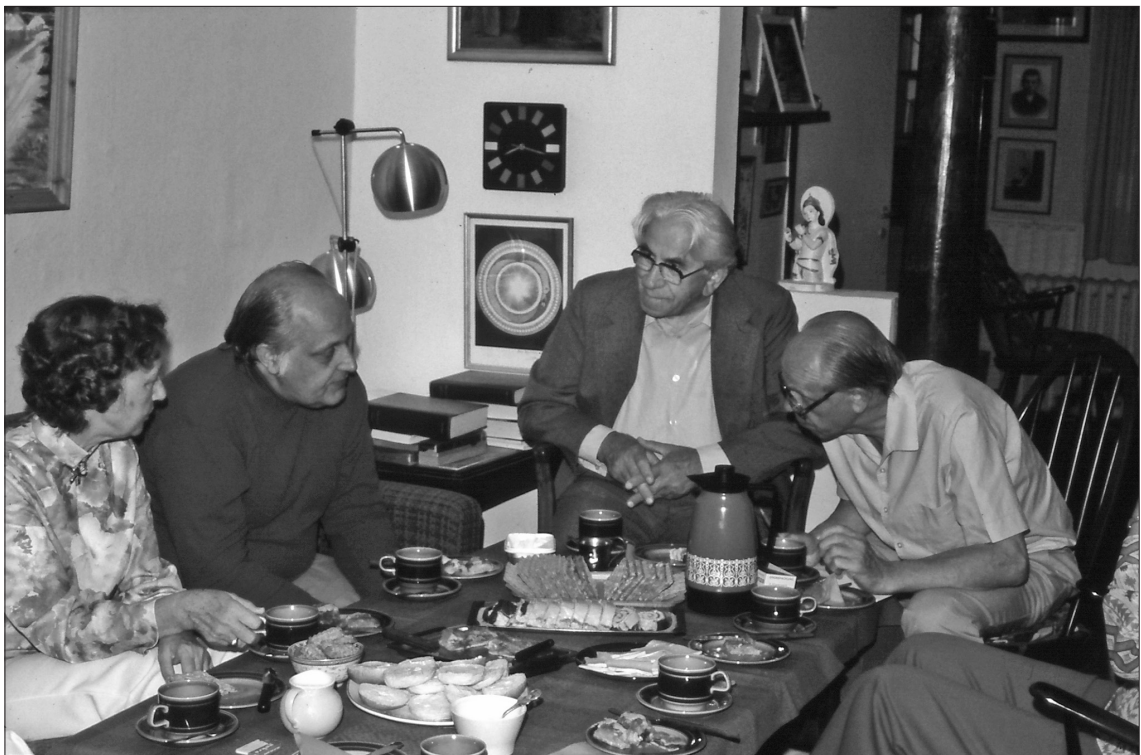
12.179 - 1978. Martinus og Mischa Lim i Martinus dagligstue. - tb

12.180 - 1978. Sysse Buch og Martinus i Martinus spisestue. - tb

12.181 - 1978. Martinus med formiddagsgratulanterne på hans 88 års fødselsdag. - tb
 På forreste række ses fra højre Mogens Møller, Tage Edeling og Åge Hvolby.
 Martinus i næst bageste række med Rolf Elving på sin venstre side. Nr to til højre er Sysse Buch.

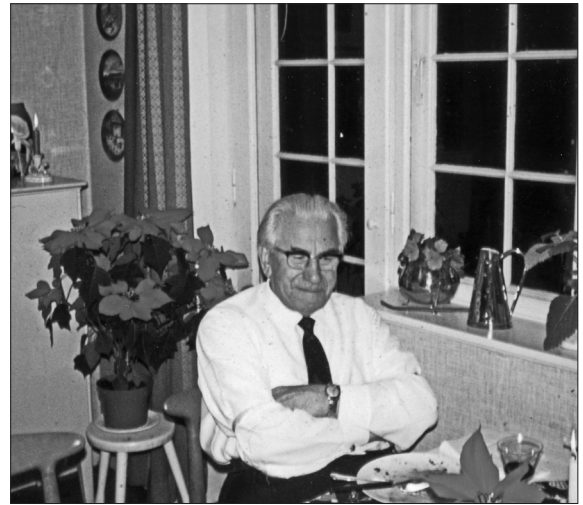

12.182 - I Villa Rosenberg ser vi fra venstre Catherine Wooten,
 John Nielsen, Martinus og Tage Buch. - tb

Billeder fra sammenkomster hos Martinus venner/medarbejdere.

12.183 - 1971. Hos Tage og Sysse Buch ser vi fra venstre Sysse Buch, Martinus, Ray Hopkins, Inge Sørensen, Per Thorell og Tage Buch. - tb

12.186 - 1972. Jul hos Tage og Sysse Buch. Martinus ved julemiddagen . - tb

12.184 - 1971. Hos Tage og Sysse Buch ser vi fra venstre Tage Buch, Vera Cavling, Martinus, Inge Sørensen og Sysse Buch. - tb

12.187 - 1972. Jul hos Tage og Sysse Buch. Martinus har vundet mandelgaven, Det var årets udgave af Blæksprutten. Martinus kunne godt mere sig over sådanne karikaturtegninger. Til højre i billedet ses Vera Cavling. Jens Cavling døde allerede i 1962 - tb

12,185 - 1971. Martinus og Rolf Elving hos Benjamin og Elin Saxe. - es

12.188 - 1973. Jul hos Sysse og Tage Buch. - tb

**Julesamvær hos Sysse og Tage Buch 1975.
Billedserie fra en eller flere aftener.**

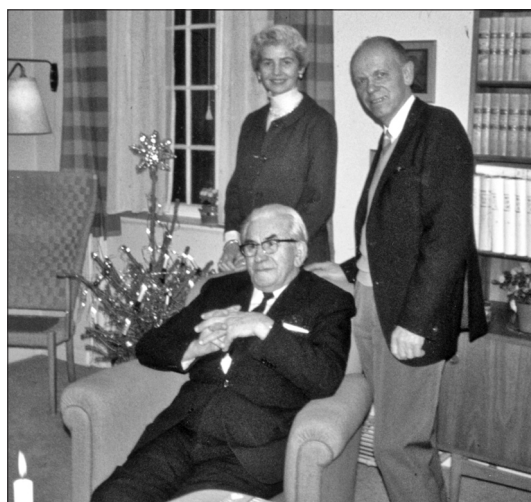
12.189 - 1975. Mischa med sit fotoapparat. - tb

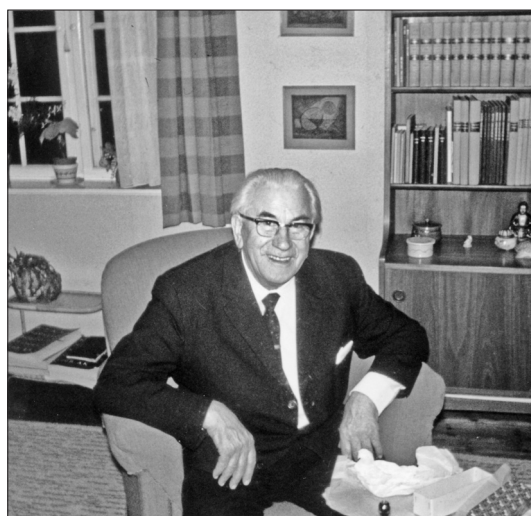
12.190 - 1975. Gerard Oude Groen med
nissehue står ved Martinus og Sysse Buch. - tb

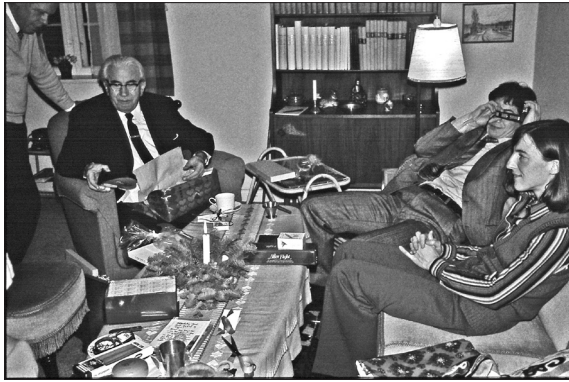
12.191 - 1975. Martinus ved juletræet. - tb

12.192 - 1975. Martinus, Vera Cavling
og Tage Buch. - tb

12.193 - 1975. Martinus med sin julegave. - tb

12.194 - 1975. Martinus, Mischa og Kuntze. - tb

12.197 - 1975. Tage Buch, Mischa Lim, Sam Zinglersen, Sysse. Martinus til venstre, uden for billedet. - tb

12.195 - 1975. Martinus. - tb

12.198 - 1975. Sysse Buch og Martinus. - tb

12,196 - 1975. Martinus, Vera Cavling. - tb

12.199 - 1975. Bagest Rolf Elving, Vera Cavling, Sam Zinglersen og forrest Tage Buch. - tb

Juleaften hos Sysse og Tage Buch 1976.

*12.200 - 1976. Tage Buch står for
borddækningen. - tb*

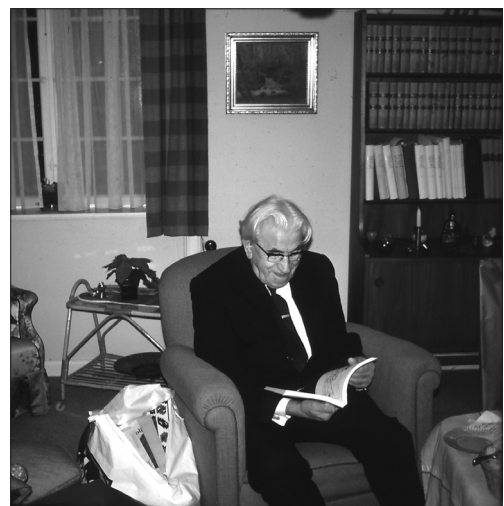
12.202 - 1976. Sysse Buch og Martinus. - tb

*12.201 - 1976. Vera Cavling og
Per Bruus-Jensen. - tb*

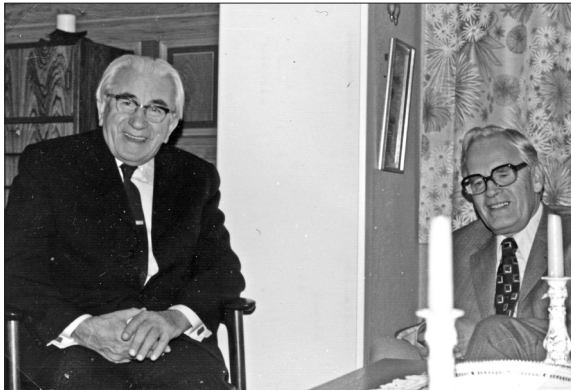

12.203 - 1976. Mischa Lim ved juletræet. - tb

12.204 - 1976. Martinus læser op. - tb

En aften hos Elin og Benjamin Saxe 1976.

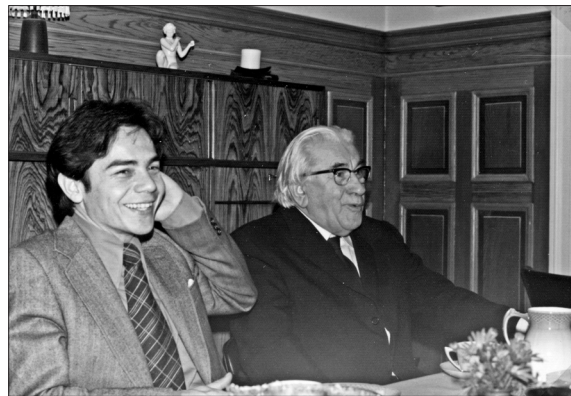
12.205 - 1976. Martinus og Benjamin Saxe. - es

12.206 - 1976. Bagest Benjamin Saxe,
Inge Hansen og Sam Zinglersen. - es

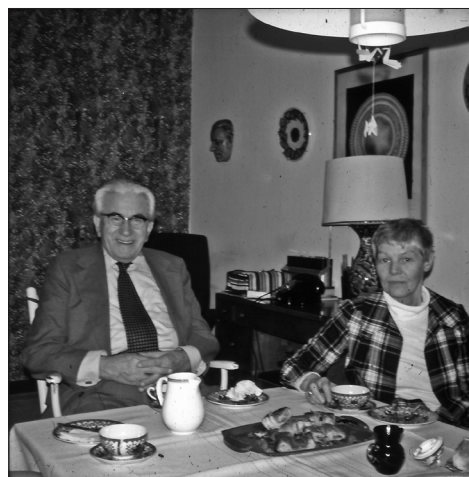

12.207 - 1976. Sam Zinglersen og
Mischa Lim. - es

12.208 - 1976. Mischa Lim og Martinus. - es

En aften hos Sysse og Tage Buch. 1977.

12.209 - 1977. Martinus og Sysse Buch. - tb

12.210 - 1977. Fra venstre Rolf Elving,
Sam Zinglersen, Sysse Buch med tekanden og
Martinus. - tb

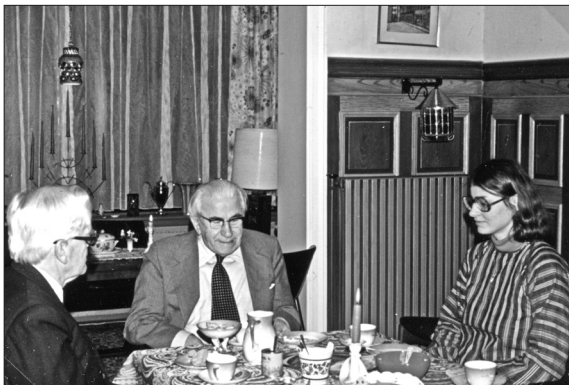
En aften hos Elin og Benjamin Saxe 1977.

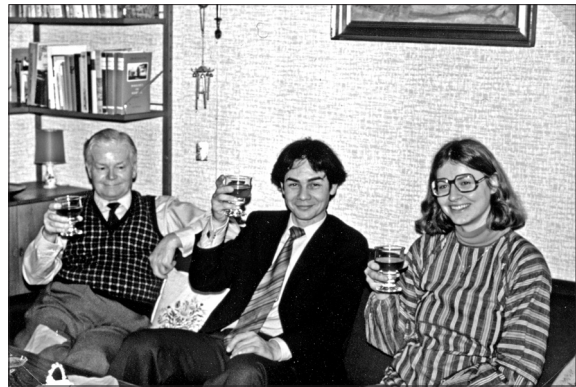
12.211 - 1977. Fra venstre Martinus, Benjamin Saxe, Solvej Langkilde og Henrik Saxe. - es

12.212 - 1977. Fra venstre ses Vibeke Saxe med sin datter, Martinus, Benjamin Saxe, Solvej Langkilde og Henrik Saxe. Vibeke og Henrik er datter og søn af Benjamin og Elin Saxe.
- es

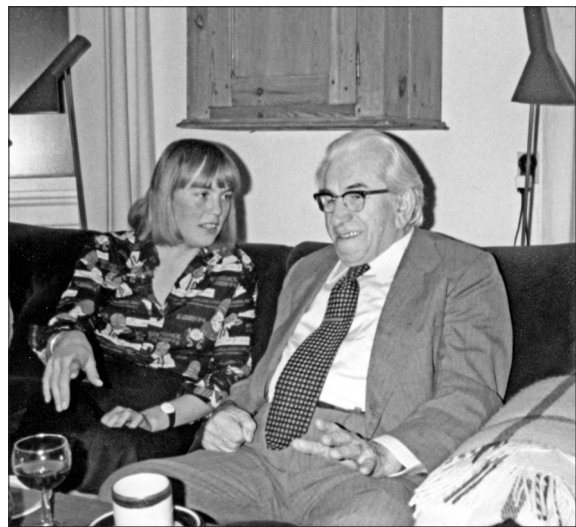

12.213 - 1977. Benjamin Saxe, Martinus og Solvej Langkilde, - es

12.214 - 1977, Sam Zinglersen, Mischa Lim og Solvej Langkilde. - es

Enkeltbilleder 1978.

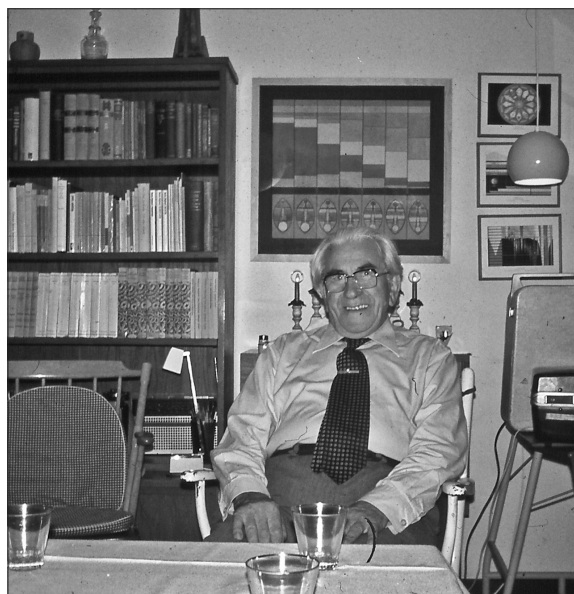

12.215 - 1978. Martinus hos Peter og Kirstine Zacho. Her ses Martinus sammen med datteren Lone Zacho. - bz

12.216 - 1978. Martinus er på besøg hos Per og Elly Thorell.
Elly Thorell læser et digt op for Martinus som Per Thorell har skrevet. - pt

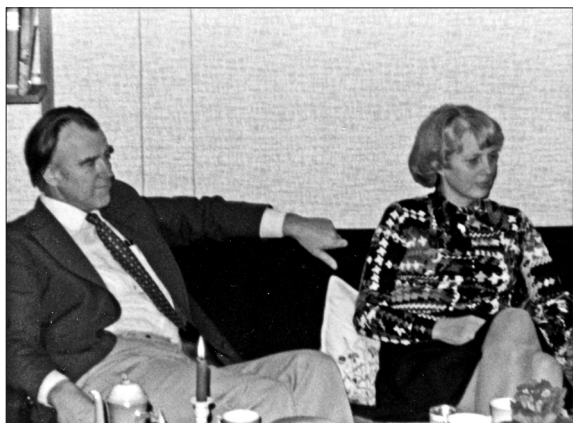
Billedserie fra sammenkomster hos Elin og Benjamin Saxe 1978.

12.217 - 1978. Martinus fotograferet hos
Inge Sørensen på Vanløse Alle. - tb

12.218 - 1978. Bagest sidder Martinus, derefter
Mogens Møller, Else Christensen, Sam Zinglersen
og forrest Svend Åge Rossen. - es

12,219 - 1978. Ib Schleicher og hans kone. - es

12.220 - 1978. Martinus og Elin Saxe. - es

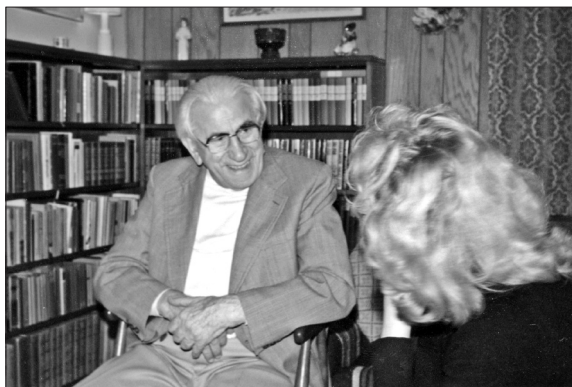

12,221 - 1978. Mischa Lim og Martinus. - es

12.222 - 12.223 - 12.224 - 1978. Martinus i ivrig samtale med Benjamin Saxe. - es

Billedserie fra sammenkomster i Kirsten og Peter Zachos hjem 1980.

12.225 - 1980. Martinus taler med Birthe (Zacho) Lapenna. - bz

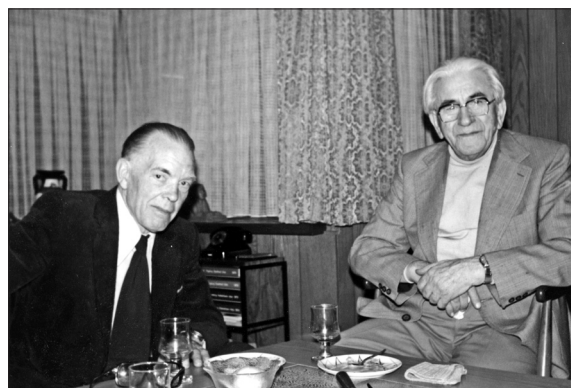
12.226 - 1980. Fra venstre Peter Zacho, Mischa Lim, Martinus og Sam Zinglersen. - bz

12.227 - 1980. Fra venstre Peter Zacho, Birthe Zacho, Sam Zinglersen, Mischa Lim og Martinus. - bz

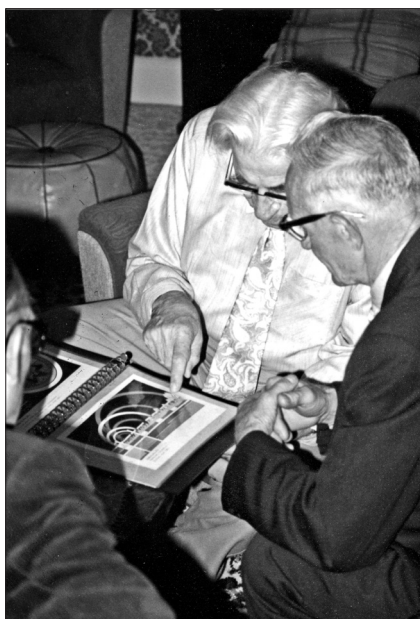
12.228 - 1980. Fra venstre Mischa Lim, Peter Zacho, Sam Zinglersen og Martinus. - bz

12.229 - 1980. Peter Zacho og Martinus. - bz

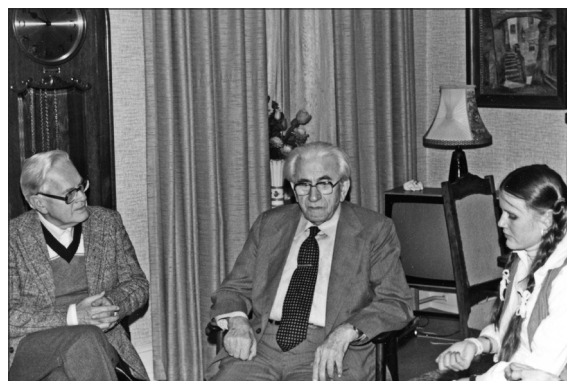
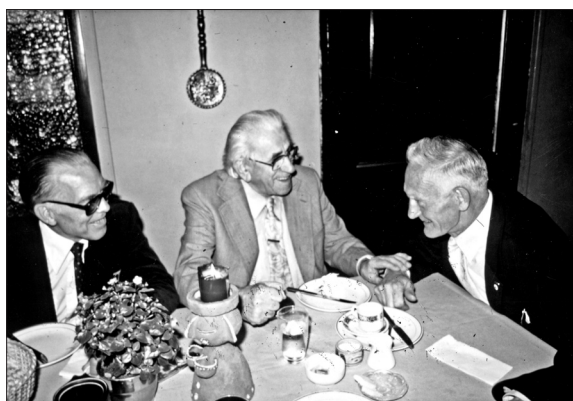
12.230 - 1980. Birthe (Zacho) Lapenna's søn Pierre hos Martinus i Martinus stue på Institutet. Pierre har foræret Martinus en kugle af bjergkrystal som Martinus ser på. - bz

Hos Elin og Benjamin Saxe 1980.

12.234 - 1980. Martinus med Vibeke Saxes datter, og Vibeke. - es

12.235 - 1980. Benjamin Saxe, Martinus og Vibeke Saxe. - es

12.231 - 12.232 og 12.233 - 1980. Martinus viser sine symboler til Vasek der oversætter Martinus tekster fra Esperanto til Tjekkisk. - es

12.236 - 1980. Benjamin Saxe, Martinus og Vibeke Saxe med sin datter. - es

12.237 - 1980. Martinus fejrer nytårsaften hos Sam Zinglersen sammen med Tage og Sysse Buch og Solvej Langkilde. - tb

Martinus på endagsudflugter sammen med venner.

12.238 og 12.239 - 1973. Martinus på tur sammen med Tage og Sysse Buch og Rolf Elving. - tb

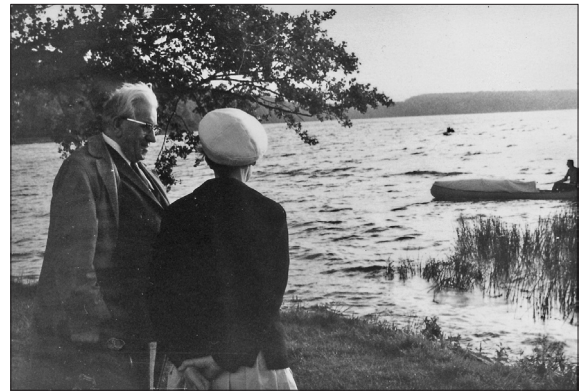
12.240 - 1974. Martinus i dyrehaven med Tage og Sysse Buch. De var jævnligt i Dyrehaven, og drak ofte te hos "Peter Lip". - tb

12.241 - 1975. På tur til Hørsholm med Tage og Sysse Buch samt Inge Sørensen (til højre). - tb

Billedserie hvor Martinus er med Tage og Sysse Buch ved Furesøen 1975.

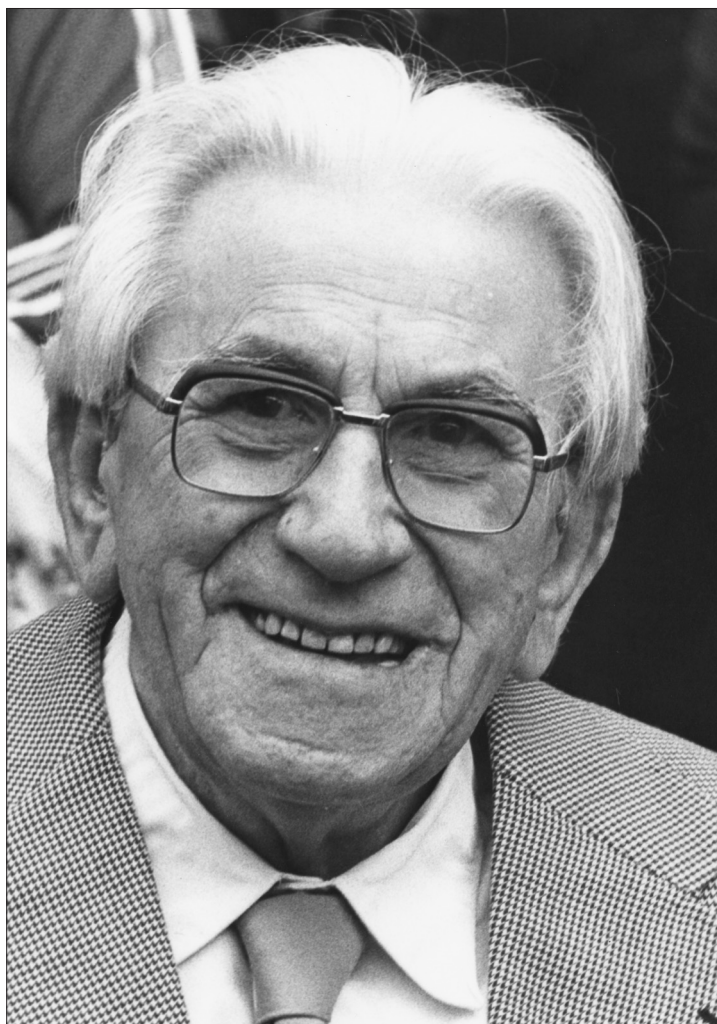
12.242 - 12.243 - 12.244 - 12.245 - 12.246 -
1975. Martinus og Sysse Buch ved Furesøen
(det er Tage Buch der fotograferer). - tb

12.247 - 1979. Martinus er inviteret til spisning
på Restaurant Lorry. Fra venstre ses Mischa Lim,
Ingrid okkels og Erich Gentsch datter Eva,
Sam Zinglersen, Peter Zacho, Birthe Zacho,
Birthe Zachos mand prof. Dr. jur. Ivo Lapenna
og Martinus. - bz

De viste billeder, der i det foregående og dette sidste afsnit kan ses som eksempler på Martinus samvær med venner/medarbejdere er kun et kvalitativt udtryk for det samvær som Martinus havde med disse mennesker, ikke noget kvantitativt udtryk. Martinus var meget sammen med de mennesker der stod ham nærmest, gennem hele sit liv. Disse situationer blev naturligvis ikke så ofte, og særlig ikke gennem de første år, beskrevet hverken i tekst eller billeder, og derfor kan det kun blive smagsprøver jeg kan vise.

Der er imidlertid ikke nogen tvivl om, at Martinus havde et gensidigt kærligt forhold til de mennesker der stod ham nærmest. Disse mennesker holdt meget af Martinus, og Martinus holdt meget af dem, som det også kommer til udtryk gennem nogle af de breve som jeg har vist.

12.248 - Martinus 1980. - c

12.249 - Marius Stidsen, gift med Inge Stidsen var, som det måske ses af billedet, en meget beskeden og i en vis udstrækning tilbageholdende person (han var efter de oplysninger jeg har, en meget påholdende og sparsommelig person). Han boede i Århus og havde et firma der solgte reservedele til automobiler. Han lærte først Martinus at kende på et ret sent tidspunkt af Martinus liv. Ikke desto mindre var han en af de største økonomiske støtter for Martinus på dette tidspunkt. I kroner nok den største. Han gav flere millioner kroner til støtte for Sagen, men han markerede sig aldrig, og arbejdede så vidt jeg ved ikke så meget med Martinus kosmologi. Derfor har vi ikke mødt ham, hverken i tekst eller billeder.

Han havde et sommerhus i feriekolonien som nu går under betegnelsen Stidsens hus.

Han er her fotograferet uden for døren til huset.